

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

21. juni 2019

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1011 af 13. december 2018 om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/565 for så vidt angår visse registreringsbetingelser for at fremme brugen af SMV-vækstmarkeder med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1012 af 12. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår undtagelse fra reglerne om udpegelse af kontrolsteder og fra minimumskraverne til grænsekontrolsteder ⁽¹⁾ 4
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1013 af 16. april 2019 om forhåndsmeddelelse om sendinger af visse kategorier af dyr og varer, der indføres til Unionen ⁽¹⁾ 8
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1014 af 12. juni 2019 om fastsættelse af nærmere regler for minimumskrav til grænsekontrolsteder, herunder til inspektionscentre, og til det format, de kategorier og de forkortelser, der skal anvendes i lister over grænsekontrolsteder og kontrolsteder ⁽¹⁾ 10
- ★ Kommissionens forordning (EU) 2019/1015 af 20. juni 2019 om ændring af bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af aminopyralid, captan, cyazofamid, flutianil, kresoxim-methyl, lambda-cyhalothrin, mandipropamid, pyraclostrobin, spiromesifen, spirotetramat, teflubenzuron og tetraconazol i eller på visse produkter ⁽¹⁾ 23
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1016 af 20. juni 2019 om minimumssalgsprisen for skummetmælkspulver i forbindelse med den 37. dellicitation i den licitationsprocedure, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 65

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2019/1017 af 14. juni 2019 om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Medlemsrådet under Det Internationale Olivenråd, for så vidt angår betingelserne for Georgiens regerings tiltrædelse af den internationale overenskomst af 2015 om olivenolie og spiseoliven 66
- ★ Rådets afgørelse (FUSP) 2019/1018 af 20. juni 2019 om ændring af afgørelse 2014/386/FUSP om restriktive foranstaltninger som reaktion på den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol 69

HENSTILLINGER

- ★ Kommissionens henstilling (EU) 2019/1019 af 7. juni 2019 om modernisering af bygninger ⁽¹⁾ 70

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning 2013/226/EU af 21. maj 2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som at forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand (EUT L 136 af 23.5.2013) 129

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/1011

af 13. december 2018

om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/565 for så vidt angår visse registreringsbetingelser for at fremme brugen af SMV-vækstmarkeder med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 2, og artikel 33, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Initiativet vedrørende kapitalmarkedsunionen sigter mod at nedbringe afhængigheden af banklån, diversificere markedsbaserede finansieringskilder for alle små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og fremme SMV'ers udstedelse af obligationer og aktier på offentlige markeder. Selskaber, der er etableret i Unionen, og som søger at rejse kapital på markedspladser, oplever høje engangsomkostninger og løbende omkostninger til offentliggørelse og overholdelse af reglerne, hvilket kan afholde dem fra overhovedet at søge om optagelse til handel på markedspladser i EU. Desuden lider aktier udstedt af SMV'er på markedspladser i EU ofte under et lavere likviditetsniveau og en højere volatilitet, hvilket øger kapitalomkostningerne, således at denne finansieringskilde bliver for belastende.
- (2) Med direktiv 2014/65/EU er der oprettet en ny type markedspladser, SMV-vækstmarkederne, en undergruppe af multilaterale handelsfaciliteter (MTF'er), med henblik på at lette SMV'ers adgang til kapital og lette videreudviklingen af specialiserede markeder, der tager hensyn til SMV-udstederes behov. I direktiv 2014/65/EU forudses det også, at opmærksomheden bør rettes mod, hvordan fremtidig lovgivning bør fremme anvendelsen af dette marked yderligere, således at det bliver attraktivt for investorer, og mindske den administrative byrde samt give SMV'er yderligere incitamenter til at få adgang til kapitalmarkeder gennem SMV-vækstmarkeder.
- (3) For at sikre likvide og rentable SMV-vækstmarkeder stilles der i artikel 33, stk. 3, litra a), i direktiv 2014/65/EU krav om, at mindst 50 % af de udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et SMV-vækstmarked, er SMV'er, som udsteder aktier og/eller gældsinstrumenter. I direktiv 2014/65/EU defineres SMV-aktieudstedere som selskaber, der har en gennemsnitlig markedsværdi på under 200 mio. EUR baseret på kursværdien ved årets udgang i de foregående tre kalenderår. I Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 ⁽²⁾ hedder det på den anden side, at en ikke-aktiebaseret SMV-udsteder (kun gæld) bør opfylde mindst to af følgende tre betingelser: i) antal ansatte (mindre end 250), ii) den samlede balance (mindre end 43 mio. EUR) og iii) årlig nettoomsætning (mindre end 50 mio. EUR). Dette krav, som en ikke-aktiebaseret udsteder skal opfylde for at blive kvalificeret som en SMV, anses for at være for restriktivt, idet sådanne udstedere har tendens til at være større end traditionelle SMV'er. Derfor er mange ikke-aktiebaserede udstedere ikke kvalificeret som SMV'er i henhold til delegeret forordning 2017/565/EU, selv om de forbliver relativt små. Mange

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349.

⁽²⁾ Artikel 77, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 1).

MTF'er, som specialiserer sig i SMV-gældsudstedelser eller både tillader obligations- og aktieudstedelser, kan ikke blive registreret som SMV-vækstmarkeder, idet de ikke kan overholde tærsklen på 50 % for udstedere, der er kvalificeret som SMV'er. Hvis operatører, der driver MTF'er, på den anden side ikke gør brug af rammen for SMV-vækstmarkeder, kan udstedere på disse MTF'er ikke drage fordel af de lempeligere reguleringsmæssige krav, der skulle fremme noteringer og udstedelser på disse SMV-vækstmarkeder. For at gøre det muligt for flere MTF'er at blive registreret som SMV-vækstmarkeder bør den nominelle værdi af en udsteders gældsudstedelser (herunder ikke lån) i det foregående kalenderår derfor være det eneste kriterium for, at ikke-aktiebaserede udstedere kan blive kvalificeret som SMV'er med henblik på SMV-vækstmarkeder. Kommissionen overvåger, hvor effektiv den nye definition af ikke-aktiebaseret SMV-udsteder er med hensyn til at gøre det muligt for MTF'er at blive registreret som SMV-vækstmarkeder, og dens indvirkning på markedsudviklingen og investorernes tillid.

- (4) I delegeret forordning (EU) 2017/565 anføres det, at SMV-vækstmarkeder ikke bør være omfattet af regler, som lægger større byrder på udstedere end dem, som finder anvendelse på udstedere på regulerede markeder. I artikel 78, stk. 2, litra g), i delegeret forordning (EU) 2017/565 stilles der dog krav til udstedere på SMV-vækstmarkeder om at offentliggøre halvårslige regnskaber. Ikke-aktiebaserede udstedere, der har professionelle kunder på regulerede markeder som målgruppe, er på den anden side ikke omfattet af den samme forpligtelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF⁽³⁾. Det har vist sig uforholdsmæssigt at pålægge ikke-aktiebaserede udstedere på SMV-vækstmarkeder en forpligtelse til at udarbejde halvårslige regnskaber. Mange MTF'er, som fokuserer på SMV'er, stiller ikke krav til ikke-aktiebaserede udstedere om halvårslige regnskaber, og derfor forekommer et sådant ufravigeligt krav i delegeret forordning (EU) 2017/565 at medvirke til at få operatører, som driver MTF'er, til at afholde sig fra at anmode om at blive registreret som SMV-vækstmarkeder. Det bør derfor overlades til SMV-vækstmarkedsoperatøren at beslutte, om der skal stilles krav til ikke-aktiebaserede udstedere om offentliggørelse af halvårslige regnskaber.
- (5) Det har kunnet konstateres, at visse udstedere på SMV-vækstmarkeder placerer en begrænset andel af deres udstedte aktiekapital på offentlige markeder, hvilket gør handel med disse aktier mere risikabel for investorer og har en negativ indvirkning på likviditeten. Dette lægger så en dæmper på investorernes lyst til at investere i aktier noteret på SMV-vækstmarkeder. SMV-vækstmarkedsoperatører bør derfor stille krav om, at et minimum af aktier placeres i frit omløb med henblik på handel (»betingelse om frit omløb«) som en betingelse, når aktierne optages til handel første gang, med henblik på at sikre likviditet og øge investorernes tillid. Det bør dog overlades til SMV-vækstmarkedsoperatører at fastsætte en passende tærskel baseret på markedets særlige omstændigheder, herunder at beslutte, om tærsklen bør udtrykkes i absolut værdi eller i procent af den samlede udstedte aktiekapital.
- (6) Delegeret forordning (EU) 2017/565 bør derfor ændres.
- (7) Etablerede SMV-vækstmarkedsoperatører bør dog gives en minimumsperiode efter ikrafttrædelsen af denne forordning til at tilpasse deres registreringsbetingelser. Derfor bør denne forordning finde anvendelse tre måneder efter dens ikrafttræden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I delegeret forordning (EU) 2017/565 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 77, stk. 2, affattes således:

»2. En udsteder, som ikke har noget aktieinstrument optaget til handel på nogen markedsplads, anses som en SMV for så vidt angår artikel 4, stk. 1, nr. 13), i direktiv 2014/65/EU, hvis den nominelle værdi af udstederens gældsudstedelser i det foregående kalenderår, på alle markedspladser i hele Unionen, ikke overstiger 50 mio. EUR.«

2) Artikel 78, stk. 2, ændres således:

a) Følgende tilføjes som litra j):

»j) kræver, at udstedere, der anmoder om optagelse af deres aktier til handel på dens handelssted første gang, gør et minimum af deres udstedte aktier tilgængelige for handel på MTF'en, i overensstemmelse med en tærskel, som skal fastsættes af den operatør, der driver MTF'en, og enten udtrykkes som en absolut værdi eller som en procent af den samlede udstedte aktiekapital.«

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EFT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Den operatør, som driver en MTF, kan fritage udstedere, som ikke har aktieinstrumenter optaget til handel på MTF'en, fra kravet om at offentliggøre halvårslige regnskaber, jf. første afsnit, litra g), i dette stykke. Hvis den operatør, som driver en MTF, gør brug af den mulighed, der er omhandlet i det første punktum i dette afsnit, kan den kompetente myndighed ikke, med henblik på første afsnit, litra g), stille krav om, at udstedere, som ikke har aktieinstrumenter optaget til handel på MTF'en, skal offentliggøre halvårslige regnskaber.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 11. oktober 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2018.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/1012**af 12. marts 2019****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår undtagelse fra reglerne om udpegelse af kontrolsteder og fra minimumskraverne til grænsekontrolsteder****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) ⁽¹⁾, særlig artikel 62, stk. 3, og artikel 64, stk. 2 og 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2017/625 fastsættes bl.a. rammen for gennemførelse af offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter i relation til dyr og varer, der indføres til Unionen fra tredjelande, til verifikation af, at EU-lovgivningen er overholdt, med det formål at beskytte menneskers, dyrs og planters sundhed, dyrevelfærd og, for så vidt angår genetisk modificerede organismer (GMO'er) og plantebeskyttelsesmidler, tillige miljøet. Forordningen foreskriver, at der skal gennemføres offentlig kontrol af visse sendinger af dyr og varer på det grænsekontrolsted, hvor sendingen først ankommer til Unionen. Medlemsstaterne skal i det øjemed udpege grænsekontrolsteder.
- (2) I henhold til forordning (EU) 2017/625 skal medlemsstaterne underrette Kommissionen, før de udpeger grænsekontrolsteder, så Kommissionen kan efterprøve og om nødvendigt gennemføre kontrol med henblik på at verificere, at de i forordningen fastsatte minimumskrav vedrørende udpegelsen er overholdt. Forordning (EU) 2017/625 giver Kommissionen beføjelser til at fastsætte nærmere regler om disse minimumskrav. Disse nærmere regler er fastsat ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1014 ⁽²⁾ (i det følgende under ét benævnt »minimumskraverne«). Forordning (EU) 2017/625 foreskriver desuden, at medlemsstaterne skal inddrage udpegelsen af et grænsekontrolsted, hvis det ikke længere overholder kravene vedrørende udpegelsen for alle eller visse kategorier af dyr og varer, for hvilke udpegelsen blev foretaget.
- (3) Hvis inddragelsen af udpegelsen kun var delvis, fordi den vedrørte en bestemt kategori af dyr eller en specifik kategori af varer, eller alle kategorier af dyr eller alle kategorier af varer, hvis grænsekontrolstedet var udpeget for kategorier af dyr og varer, bør medlemsstaterne dog kunne genudpege grænsekontrolstedet for de kategorier af dyr eller varer, som udpegelsen blev inddraget for, uden først at skulle give Kommissionen mulighed for at gennemføre kontrol med henblik på at verificere, at minimumskraverne er overholdt. I sådanne tilfælde bør foranstaltningerne til afhjælpning af den manglende overholdelse ikke være lige så vidtgående som dem, der er påkrævet for at få udpeget et grænsekontrolsted i første omgang. Der bør derfor fastsættes regler, der giver medlemsstaterne mulighed for at genudpege et grænsekontrolsted for de pågældende kategorier af dyr eller varer uden først at skulle give Kommissionen mulighed for at gennemføre kontrol med henblik på at verificere, at minimumskraverne er overholdt.
- (4) For at sætte Kommissionen i stand til at foretage en grundig vurdering af de foranstaltninger, en medlemsstat har truffet for at rette op på den manglende overholdelse, der har resulteret i den delvise inddragelse af udpegelsen, bør medlemsstaterne skulle meddele de pågældende foranstaltninger til Kommissionen. De bør kun gå videre med genudpegelsen, hvis Kommissionen vurderer, at de trufne foranstaltninger er tilstrækkelige til at rette op på den manglende overholdelse.

⁽¹⁾ EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1014 af 12. juni 2019 om fastsættelse af nærmere regler for minimumskrav til grænsekontrolsteder, herunder til inspektionscentre, og til det format, de kategorier og de forkortelser, der skal anvendes i lister over grænsekontrolsteder og kontrolsteder (se side 10 i denne EUT).

- (5) Undtagelsen fra reglerne i forordning (EU) 2017/625 vedrørende udpegelse af grænsekontrolsteder bør kun gælde, hvis genudpegelsen finder sted inden for to år efter datoen for den delvise inddragelse af udpegelsen. Hvis genudpegelsen finder sted mere end to år efter datoen for den delvise inddragelse, bør Kommissionen, for at kunne vurdere de ændringer, der har fundet sted på grænsekontrolstederne, fortsat have mulighed for at gennemføre kontrol med henblik på at verificere, at grænsekontrolstedet overholder minimumskraverne.
- (6) I henhold til forordning (EU) 2017/625 kan offentlig kontrol i visse tilfælde foretages på andre kontrolsteder end grænsekontrolsteder, idet forordningen foreskriver, at de pågældende kontrolsteder skal overholde minimumskraverne og kravene vedrørende udpegelse af grænsekontrolsteder og inddragelse af udpegelsen. Nærværende forordnings regler om genudpegelse af grænsekontrolsteder bør derfor også gælde for andre kontrolsteder end grænsekontrolsteder.
- (7) I henhold til forordning (EU) 2017/625 skal grænsekontrolsteder være placeret i umiddelbar nærhed af EU-indgangsstedet. For at muliggøre en effektiv tilrettelæggelse og gennemførelse af offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter bør der imidlertid fastsættes regler, der specificerer, under hvilke særlige geografiske begrænsninger og på hvilke betingelser grænsekontrolsteder kan placeres i en anden afstand end i umiddelbar nærhed af EU-indgangsstedet. De geografiske begrænsninger bør være begrænsninger, der skyldes naturtrækkene og landskabets beskaffenhed ved indgangsstedet, og afstanden til indgangsstedet bør ikke overstige, hvad der er strengt nødvendigt for at overvinde de vanskeligheder, de geografiske begrænsninger giver. Derudover bør afstanden ikke udgøre en risiko for menneskers, dyrs eller planter sundhed, dyrevelfærden eller miljøet. Særlige geografiske begrænsninger bør omfatte begrænsninger, der vil kunne være ensbetydende med væsentlige transportbegrænsninger, som f.eks. højtliggende pas, hvor vejene er uegnede til flytning af dyr og varer, eller hvor flytningen af dem forsinkes væsentligt.
- (8) Grænsekontrolsteder for import af sendinger af uforarbejdede trækævlér og savet og tilhugget træ opererer ofte under geografiske begrænsninger, der skyldes nogle medlemsstaters lange kyststrækninger eller lange grænser. Som følge af nævnte geografiske begrænsninger er de normalt kun operationelle, når de foretager offentlig kontrol. Der bør af samme grund fastsættes visse undtagelser fra minimumskraverne til grænsekontrolsteder i artikel 64, stk. 3, i forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår udpegelse af dem. Med henblik på at sikre effektiviteten af den offentlige kontrol og andre officielle aktiviteter bør visse særlige betingelser ikke desto mindre skulle være opfyldt, når kontrollen/aktiviteterne udføres af et mobilt officielt kontrolteam under den kompetente myndighed for grænsekontrolstedet. Et mobilt officielt kontrolteam bør navnlig råde over et tilstrækkeligt stort personale med passende kvalifikationer og have adgang til det nødvendige udstyr på tidspunktet for gennemførelsen af den offentlige kontrol eller andre officielle aktiviteter.
- (9) De regler, som Kommissionen skal fastsætte i henhold til artikel 62, stk. 3, artikel 64, stk. 2, og artikel 64, stk. 5, i forordning (EU) 2017/625, er tæt forbundne, idet de alle vedrører undtagelser fra visse krav, der gælder for grænsekontrolsteder. For at fremme en korrekt og generel anvendelse af de pågældende regler, som desuden bør anvendes fra samme dato, bør de fastsættes ved én enkelt retsakt.
- (10) Eftersom de særlige beføjelser, Kommissionen tillægges ved forordning (EU) 2017/625, begynder at finde anvendelse fra den 14. december 2019, bør nærværende forordning også anvendes fra denne dato —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler vedrørende:

- genudpegelse af et grænsekontrolsted eller et andet kontrolsted end et grænsekontrolsted i tilfælde, hvor udpegelsen er blevet inddraget delvist
- grænsekontrolsteder, der er placeret i en anden afstand end i umiddelbar nærhed af EU-indgangsstedet på grund af særlige geografiske begrænsninger
- udpegelse af grænsekontrolsteder for import af uforarbejdede kævlér og savet og tilhugget træ under hensyntagen til særlige geografiske begrænsninger.

Artikel 2

Genudpegelse af et grænsekontrolsted eller et andet kontrolsted end et grænsekontrolsted efter delvis inddragelse af udpegelsen

1. Uanset artikel 59, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EU) 2017/625 kan en medlemsstat, der har inddraget udpegelsen af et grænsekontrolsted eller et andet kontrolsted end et grænsekontrolsted, jf. samme forordnings artikel 53, stk. 1, litra a), for visse kategorier af dyr eller varer som følge af manglende overholdelse af minimumskraverne i forordningens artikel 64, stk. 3, eller de nærmere regler om minimumskraverne i gennemførelsesforordning (EU) 2019/1014 genudpege det pågældende grænsekontrolsted eller det pågældende andet kontrolsted (i det følgende benævnt »genudpegelsen«) i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2-5.
2. Inden genudpegelsen som omhandlet i stk. 1 meddeler medlemsstaten Kommissionen de foranstaltninger, den har truffet for at rette op på den manglende overholdelse af minimumskraverne omhandlet i stk. 1.
3. Senest en måned efter datoen for modtagelse af meddelelsen vurderer Kommissionen, om de trufne foranstaltninger er tilstrækkelige til at sikre, at minimumskraverne er overholdt, og underretter inden for samme frist medlemsstaten om resultatet af sin vurdering.
4. Medlemsstaten går kun videre med genudpegelsen, hvis den i overensstemmelse med stk. 3 af Kommissionen er blevet underrettet om, at de foranstaltninger, medlemsstaten har truffet, er tilstrækkelige til at sikre, at minimumskraverne er overholdt.
5. Genudpegelsen, jf. stk. 4, kan kun foretages inden for en periode på to år regnet fra datoen for den delvise inddragelse af udpegelsen som omhandlet i stk. 1.

Efter udløbet af denne toårsperiode må genudpegelse kun foretages, hvis det sker i overensstemmelse med artikel 59 i forordning (EU) 2017/625.

Artikel 3

Grænsekontrolsteder, der er placeret i en anden afstand end i umiddelbar nærhed af EU-indgangsstedet

1. Uanset artikel 64, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625 kan grænsekontrolsteder placeres i en anden afstand end i umiddelbar nærhed af EU-indgangsstedet, hvis:
 - a) dette er nødvendigt på grund af særlige geografiske begrænsninger, jf. stk. 2, og
 - b) betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
2. De i stk. 1 omhandlede geografiske begrænsninger skal være af en sådan art, at de forhindrer eller begrænser en effektiv gennemførelse af offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter.

De geografiske begrænsninger skal bestå i ét eller flere af følgende:

- a) indgangssteder med geografiske karakteristika, der medfører væsentlige begrænsninger for transportsystemet
- b) indgangssteder, der er genstand for tilbagevendende oversvømmelser på bestemte tidspunkter af året
- c) anløbsbroer/moler, der er omgivet af klipper/klinter
- d) grænsekrydsende veje, der går igennem et højt pas
- e) jernbanetransport af dyr og varer, som gør det nødvendigt at placere grænsekontrolstedet ved den første station, eller
- f) indgangssteder uden et egnet areal, der gør det muligt at placere grænsekontrolstedet og dets faciliteter i deres umiddelbare nærhed.

3. Beslutter en medlemsstat at udpege et eller flere grænsekontrolsteder i henhold til stk. 1, gøres udpegelsen betinget af, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) Afstanden fra grænsekontrolstedet til EU-indgangsstedet er rimelig set i forhold til behovet for at overvinde de geografiske begrænsninger og er ikke større, end hvad dette behov berettiger, og
 - b) grænsekontrolstedet og indgangsstedet hører under den samme toldmyndigheds ansvarsområde, således at sendinger kan flyttes fra indgangsstedet til grænsekontrolstederne uden at skulle henføres og håndteres under en toldprocedure.
4. Grænsekontrolstedet skal være placeret i passende afstand fra virksomheder/steder, hvor der holdes, opbevares eller dyrkes dyr, planter, planteprodukter eller andre objekter, der er modtagelige for at blive inficeret med overførbare sygdomme eller skadegørere.

Artikel 4

Undtagelser for grænsekontrolsteder for import af uforarbejdede trækævlere og savet og tilhugget træ

1. Undtagelsen i stk. 2 gælder for grænsekontrolsteder, som på grund af den pågældende medlemsstats lange kyststrækninger eller lange grænser kun opererer, når der foretages kontrol af sendinger af uforarbejdede trækævlere og savet og tilhugget træ (i det følgende benævnt »de pågældende grænsekontrolsteder«).
2. Medlemsstaterne kan udpege de pågældende grænsekontrolsteder og fritage dem for de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 64, stk. 3, litra a), c) og f), i forordning (EU) 2017/625, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Der er indført ordninger for til enhver tid at forhindre uopdaget indførsel af sendinger af uforarbejdede trækævlere og savet og tilhugget træ til Unionen.
 - b) Det pågældende grænsekontrolsted råder over et tilstrækkeligt stort personale med passende kvalifikationer i form af et mobilt officielt kontrolteam under de kompetente myndigheder, som er i stand til at nå frem til det pågældende grænsekontrolsted, inden sendingerne ankommer, og gennemføre offentlig kontrol af uforarbejdede trækævlere og savet og tilhugget træ.
 - c) De kompetente myndigheders mobile officielle kontrolteam råder over eller har umiddelbar adgang til følgende:
 - i) udstyr, lokaliteter og andre faciliteter som omhandlet i artikel 64, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2017/625 og
 - ii) teknologi og IT-udstyr som omhandlet i nævnte forordnings artikel 64, stk. 3, litra f).

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 14. december 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/1013**af 16. april 2019****om forhåndsmeddelelse om sendinger af visse kategorier af dyr og varer, der indføres til Unionen****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) ⁽¹⁾, særlig artikel 58, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2017/625 fastsættes bl.a. rammen for gennemførelse af offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter i relation til dyr og varer, der indføres til Unionen fra tredjelande, til verifikation af, at EU-lovgivningen er overholdt, med det formål at beskytte menneskers, dyrs og planters sundhed, dyrevelfærd og, for så vidt angår genetisk modificerede organismer (GMO'er) og plantebeskyttelsesmidler, tillige miljøet. Denne ramme omfatter offentlig kontrol af dyr og varer, der indføres til Unionen fra tredjelande via udpegede grænsekontrolsteder.
- (2) I henhold til forordning (EU) 2017/625 skal de operatører, der er ansvarlige for visse sendinger, der indføres til Unionen, give forhåndsmeddelelse til de kompetente myndigheder for grænsekontrolstederne, inden sendingerne ankommer. For at sætte disse myndigheder i stand til at gennemføre deres offentlige kontrol rettidigt og effektivt bør minimumsfristen for forhåndsmeddelelse fastsættes til én arbejdsdag før sendingernes ankomst.
- (3) Transportrelaterede logistiske begrænsninger kan imidlertid i visse tilfælde gøre det umuligt at overholde fristen for forhåndsmeddelelse på én arbejdsdag før sendingens ankomst. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis sendingen transporteres fra afsendelsesstedet til grænsekontrolstedet på under 24 timer, og de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udfylde de relevante dele af det fælles sundhedsimportdokument (CHED-dokumentet), som kræves til forhåndsmeddelelse, jf. artikel 56, stk. 3, litra a), i forordning (EU) 2017/625, ikke foreligger, før sendingen lastes. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne have mulighed for at kræve, at der gives forhåndsmeddelelse mindst fire timer før sendingens ankomst, således at der også under sådanne omstændigheder kan sikres en rettidig og effektiv offentlig kontrol.
- (4) Det følger af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1012 ⁽²⁾, at medlemsstaterne kan fritage grænsekontrolsteder, der skal udpeges til import af uforarbejdede kævler og savet og tilhugget træ, fra visse minimumskrav til grænsekontrolsteder på grundlag af særlige geografiske begrænsninger. Nævnte forordning foreskriver desuden, at offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter på det grænsekontrolsted, der er udpeget til ovennævnte varer, kan foretages af et mobilt officielt kontrolteam. For at sikre, at der er tilstrækkelig tid til tilrettelæggelsen af offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter på de pågældende grænsekontrolsteder, bør der derfor ved nærværende forordning fastsættes en undtagelse fra reglerne om minimumsfristen for forhåndsmeddelelse om sendingers ankomst.

⁽¹⁾ EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1012 af 12. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår undtagelse fra reglerne om udpegelse af kontrolsteder og fra minimumskraverne til grænsekontrolsteder (se side 4 i denne EUT).

- (5) Da forordning (EU) 2017/625 anvendes fra den 14. december 2019, bør nærværende forordning også anvendes fra denne dato.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forhåndsmeddelelse om sendinger

1. Den operatør, der er ansvarlig for en sending af dyr og varer af de i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625 omhandlede kategorier, giver forhåndsmeddelelse til den kompetente myndighed på det grænsekontrolsted, hvor sendingen først ankommer til Unionen, mindst én arbejdsdag før sendingens forventede ankomst.
2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder på grænsekontrolstederne, såfremt logistiske begrænsninger gør det umuligt at overholde den i samme stykke fastsatte frist, anvende en frist for forhåndsmeddelelse på mindst fire timer før sendingens forventede ankomst.
3. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder på grænsekontrolsteder, der er udpeget til import af uforarbejdede trækævlere og savet og tilhugget træ, jf. artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1012, anvende en frist for forhåndsmeddelelse på op til fem arbejdsdage før sådanne sendingers forventede ankomst.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 14. december 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. april 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/1014**af 12. juni 2019****om fastsættelse af nærmere regler for minimumskrav til grænsekontrolsteder, herunder til inspektionscentre, og til det format, de kategorier og de forkortelser, der skal anvendes i lister over grænsekontrolsteder og kontrolsteder****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) ⁽¹⁾, særlig artikel 60, stk. 2, og artikel 64, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) 2017/625 fastsættes bl.a. rammen for gennemførelse af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende dyr og varer, der indføres til Unionen fra tredjelande, til verifikation af, at EU-lovgivningen om agrofødevarekæden overholdes, med det formål at beskytte menneskers, dyrs og planters sundhed, dyrevelfærd og, for så vidt angår genetisk modificerede organismer (GMO'er) og plantebeskyttelsesmidler, tillige miljøet. Forordningen foreskriver, at der skal gennemføres offentlig kontrol af sendinger af dyr og varer på det grænsekontrolsted, hvor sendingen først ankommer til Unionen. Medlemsstaterne skal i det øjemed udpege grænsekontrolsteder.
- (2) Ved forordning (EU) 2017/625 fastsættes de minimumskrav, som grænsekontrolsteder skal opfylde for at blive udpeget. Der bør derfor fastsættes nærmere regler for minimumskrav til infrastruktur, udstyr og dokumentation på grænsekontrolsteder.
- (3) Med henblik på at beskytte menneskers og dyrs sundhed bør der fastsættes yderligere nærmere regler for minimumskrav til grænsekontrolsteder, der er blevet udpeget til kategorien af dyr og visse kategorier af varer som f.eks. animalske produkter, animalske biprodukter, avlsmateriale, sammensatte produkter samt hø og halm.
- (4) For at tage hensyn til de særlige krav til aflæsning af visse sendinger, der ikke transporteres i containere, som f.eks. sendinger af fiskevarer eller sendinger af animalske biprodukter bestående af f.eks. uld, og bulkgoods, der består af store mængder varer, som transporteres uden emballage, bør grænsekontrolsteder i visse tilfælde fritages fra kravet om at have et overdækket aflæsningsområde. I betragtning af, at sendinger af flydende bulk af animalsk og ikke-animalsk oprindelse aflæsses direkte fra transportmidlet til tanke via særlige rør, bør grænsekontrolstederne ikke være forpligtet til at have områder eller lokaler til aflæsning af varer eller inspektionsrum eller undersøgelsesområder til gennemførelsen af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende flydende bulk.
- (5) Med henblik på at forebygge risici for krydskontaminering bør der fastsættes adskillelseskrav for aflæsnings-, opbevarings- og inspektionsfaciliteterne på grænsekontrolsteder, der er blevet udpeget til animalske produkter, sammensatte produkter, animalske biprodukter og avlsmateriale. Dog bør der fastsættes bestemmelser om en undtagelse fra adskillelseskravene, hvis grænsekontrolstedet kun er udpeget til emballerede varer, eller til

⁽¹⁾ EUT L 93 af 7.4.2017, s. 3.

emballerede og visse uemballerede varer, for hvilke de kompetente myndigheders risikovurdering på grænsekontrolstedet viser, at der ikke er nogen risiko for krydskontaminering. I sidstnævnte tilfælde bør de kompetente myndigheder ydermere sikre, at sendingerne adskilles tidsmæssigt for så vidt angår deres håndtering, samt at faciliteterne rengøres og desinficeres i tidsrummet mellem de forskellige sendingers ankomst.

- (6) Da de dyr og varer, der indføres i Unionen, og som skal underkastes offentlig kontrol ved grænsekontrolsteder, ikke nødvendigvis overholder EU-lovgivningen, og da enhver risiko for krydskontaminering skal undgås, bør der fastsættes regler, som forbyder anvendelsen af visse faciliteter på grænsekontrolstedet til sendinger af dyr og varer, der handles inden for Unionen, og tillader en sådan anvendelse til sendinger af dyr og varer, der eksporteres eller flyttes fra et sted inden for Unionens område til et andet sted inden for Unionens område efter at have passeret gennem et tredjelandets område, forudsat at de kompetente myndigheder gennemfører tilstrækkelige risikoforebyggelsesforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør baseres på en vurdering af, om de pågældende faciliteter har kapacitet til udførelsen af sådanne supplerende aktiviteter. De kompetente myndigheder bør indføre passende ordninger til at håndtere dyr i overensstemmelse med Unionens regler om dyrevelfærd.
- (7) Med henblik på at fremme effektiviteten af offentlige kontroller og andre officielle aktiviteter bør der indføres en vis grad af fleksibilitet ved, under særlige omstændigheder, at tillade anvendelse af opbevaringsfaciliteter tilhørende erhvervsvirksomheder samt opbevaring i de transportmidler, som sendingen blev transporteret til grænsekontrolstedet i.
- (8) For at fremme den effektive organisation og udførelse af offentlige kontroller og andre officielle aktiviteter bør det tillades, at grænsekontrolsteder opdeles i et eller flere inspektionscentre, hvor de kategorier af dyr og varer, som grænsekontrolstedet er blevet udpeget til, skal kontrolleres. I den forbindelse bør der fastsættes minimumskrav til inspektionscentre.
- (9) Inspektionscentrenes overholdelse af minimumskravene til grænsekontrolsteder i artikel 64, stk. 3, i forordning (EU) 2017/625, og de nærmere regler for minimumskrav i nærværende forordning bør vurderes af Kommissionen som en del af udpegelsesprocessen for grænsekontrolstedet. Derfor bør medlemsstaterne fremsende al nødvendig dokumentation om inspektionscentrene, når de underretter Kommissionen om udpegelsen af et grænsekontrolsted.
- (10) For at sikre en passende verifikation af, at grænsekontrolsteder og inspektionscentre på sådanne kontrolsteder overholder minimumskravene i artikel 64, stk. 3, i forordning (EU) 2017/625 og de nærmere regler i nærværende forordning, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om eventuelle ændringer i infrastrukturen eller driften af et grænsekontrolsted eller et inspektionscenter på kontrolstedet, såfremt sådanne ændringer kræver en ajourføring af oplysningerne meddelt til Kommissionen, jf. artikel 59, stk. 2 i forordning (EU) 2017/625. Medlemsstaterne bør derfor i denne forordning pålægges at underrette Kommissionen herom.
- (11) Ved artikel 53, stk. 2, og artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625 pålægges alle medlemsstater at gøre ajourførte lister over grænsekontrolsteder og kontrolsteder på deres områder tilgængelige på internettet med visse oplysninger for hvert grænsekontrolsted og kontrolsted. Det er derfor hensigtsmæssigt i denne forordning at fastsætte formatet for listerne over grænsekontrolsteder og kontrolsteder samt de forkortelser, der skal anvendes til at angive de kategorier af dyr og varer, som grænsekontrolstederne og kontrolstederne er blevet udpeget til, samt yderligere specifikke oplysninger om rammerne for udpegelsen.
- (12) Af hensyn til gennemsigtigheden bør alle inspektionscentre, der anvendes som en del af et grænsekontrolsted, opføres sammen med selve kontrolstedet på listen over grænsekontrolsteder med en angivelse af de kategorier af dyr og varer, der kontrolleres på inspektionscentrene. Eventuelle ændringer vedrørende inspektionscentrene bør afspejles nøjagtigt i listen.
- (13) De regler, der skal fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 60, stk. 2, og 64, stk. 4, i forordning (EU) 2017/625, er tæt knyttet til hinanden, da de alle vedrører krav til grænsekontrolsteder og kontrolsteder, og de bør derfor finde anvendelse fra samme dato. For at fremme en korrekt og generel anvendelse af de pågældende regler, bør de fastsættes i én enkelt retsakt.

- (14) Kommissionens beslutning 2001/812/EF ⁽²⁾ fastsætter minimumskrav for grænsekontrolsteder, der er godkendt i henhold til Rådets direktiv 97/78/EF ⁽³⁾, for inspektionscentre og regler for deres opførelse på en liste. Kommissionens beslutning 2009/821/EF ⁽⁴⁾ opstiller en liste over godkendte grænsekontrolsteder. Kommissionens direktiv 98/22/EF ⁽⁵⁾ fastsætter minimumskrav for gennemførelsen af plantesundhedskontroller på kontrolsteder af planter, planteprodukter og andre objekter fra tredjelande i overensstemmelse med Rådets direktiv 2000/29/EF ⁽⁶⁾. For at sikre konsistens og undgå overlappende krav bør beslutning 2001/812/EF, beslutning 2009/821/EF og direktiv 98/22/EF ophæves.
- (15) De relevante bestemmelser og beføjelser, som Kommissionen tillægges ved forordning (EU) 2017/625, finder først anvendelse fra den 14. december 2019. Derfor bør bestemmelserne i nærværende forordning også gælde fra denne dato.
- (16) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastlægger reglerne for gennemførelse af forordning (EU) 2017/625 for så vidt angår:
- a) fælles nærmere regler for minimumskrav til infrastruktur, udstyr og dokumentation på grænsekontrolsteder og på andre kontrolsteder end grænsekontrolsteder
 - b) specifikke nærmere regler for minimumskrav til grænsekontrolsteder, der er udpeget til kategorier af dyr og varer som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EU) 2017/625
 - c) nærmere regler for minimumskrav til inspektionscentre
 - d) det format, de kategorier, de forkortelser og andre oplysninger, der skal anvendes i listerne over grænsekontrolsteder og andre kontrolsteder.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »emballerede varer»: varer, der er anbragt i en hvilken som helst form for emballage, som omslutter varen fuldstændigt for at forhindre lækage og tab af indhold
- 2) »inspektionscenter»: en separat facilitet på et grænsekontrolsted, der er oprettet for at gennemføre offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende dyr og varer på det område, som grænsekontrolstedet er udpeget til
- 3) »hovdyr»: hovdyr som defineret i artikel 2, litra d), i Rådets direktiv 2004/68/EF ⁽⁷⁾
- 4) »registrerede dyr af hestefamilien»: registrerede enhovede dyr som defineret i artikel 2, litra c), i Rådets direktiv 2009/156/EF ⁽⁸⁾.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning 2001/812/EF af 21. november 2001 om betingelserne for godkendelse af grænsekontrolsteder, der er ansvarlige for veterinærkontrol af tredjelandsprodukter, som føres ind i EF (EFT L 306 af 23.11.2001, s. 28)

⁽³⁾ Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslutning 2009/821/EF af 28. september 2009 om fastlæggelse af en liste over godkendte grænsekontrolsteder, af visse regler for den kontrol, der gennemføres af Kommissionens veterinæreksperter, og af veterinærenhederne i Traces (EUT L 296 af 12.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens direktiv 98/22/EF af 15. april 1998 om fastsættelse af minimumskravene gældende for plantesundhedskontrol i EF på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestemmelsesstedet af planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande (EFT L 126 af 28.4.1998, s. 26).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1)

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2004/68/EF af 26. april 2004 om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr, om ændring af direktiv 90/426/EØF og 92/65/EØF og om ophævelse af direktiv 72/462/EØF (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 321).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2009/156/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande (EUT L 192 af 23.7.2010, s. 1).

KAPITEL I

Fælles minimumskrav til grænsekontrolsteder

Artikel 3

Infrastruktur på grænsekontrolstedet

1. Grænsekontrolsteder, der er udpeget til kategorier af dyr og varer som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625, skal have følgende faciliteter:
 - a) områder eller lokaler, hvor dyr og varer kan aflæsses. Sådanne områder skal være overdækkede, undtagen i de tilfælde, der nævnes i stk. 4
 - b) inspektionslokaler eller inspektionsområder, der er forsynet med varmt og koldt rindende vand og faciliteter til håndvask og -tørring
 - c) staldområder eller -lokaler til dyr og opbevaringsfaciliteter, herunder kølerum, såfremt det er hensigtsmæssigt for den kategori af varer, som grænsekontrolstedet er udpeget til, og
 - d) adgang til toiletter med faciliteter til håndvask og -tørring.
2. De lokaler, der er nævnt i stk. 1, skal have vægge, gulve og lofter, der er nemme at rengøre og desinficere, passende afløb og passende naturligt eller kunstigt lys.
3. De områder, der er nævnt i stk. 1, skal være nemme at rengøre, have passende afløb og passende naturligt eller kunstigt lys.
4. Kravene til overdækkede aflæsningsområder, jf. stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:
 - a) sendinger af fiskevarer til konsum, som ikke transporteres i containere
 - b) sendinger af animalske biprodukter bestående af uld, forarbejdet animalsk protein i bulk, løst indladet gødning eller guano, og
 - c) sendinger af store mængder bulkgoods som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra c), d) og e), i forordning (EU) 2017/625.
5. De faciliteter, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), er ikke påkrævet som led i gennemførelsen af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende flydende bulk af animalsk og ikke-animalsk oprindelse.
6. Medlemsstaterne kan undtage grænsekontrolsteder, der er blevet udpeget til de kategorier af varer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/625, fra følgende krav:
 - a) at have en forsyning af varmt og koldt rindende vand og faciliteter til håndvask og -tørring, jf. stk. 1, litra b), og
 - b) at have lokaler med lofter, der er nemme at desinficere, jf. stk. 2.
7. De faciliteter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), må ikke også anvendes til andre kategorier af varer som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625, når de anvendes til animalske og sammensatte produkter.
8. De faciliteter, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), må ikke også anvendes til fødevarer af ikke-animalsk oprindelse, når de anvendes til avlsmateriale og animalske biprodukter.
9. Uanset kravene i stk. 7 og 8 kan grænsekontrolsteder dele de faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), i følgende tilfælde:
 - a) grænsekontrolsteder, der kun er blevet udpeget til kategorier af emballerede varer, eller

- b) grænsekontrolsteder, der er blevet udpeget til kategorier af emballerede varer og uemballerede varer, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- i) de kompetente myndigheder gennemfører en risikovurdering af grænsekontrolstedet, der viser, hvordan krydskontaminering kan undgås, og de gennemfører de foranstaltninger, der identificeres i risikoanalysen, til forebyggelse af en sådan krydskontaminering, og
 - ii) de kompetente myndigheder sikrer en tidsmæssig adskillelse mellem håndteringen af forskellige forsendelser af uemballerede varer og mellem håndteringen af forsendelser af uemballerede og emballerede varer. I den tidsperiode, der følger af den tidsmæssige adskillelse, skal faciliteterne i stk. 1, litra a), b) og c), rengøres og desinficeres.
10. Stk. 9 finder ikke anvendelse på de faciliteter, der er omhandlet i stk. 1, litra c), hvis disse faciliteter anvendes til opbevaring af animalske biprodukter i bulk.
11. De kompetente myndigheder på grænsekontrolstedet kan, under deres kontrol, tillade anvendelsen af kommercielle opbevaringsfaciliteter til de varer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625, forudsat at disse faciliteter ligger i umiddelbar nærhed af grænsekontrolstedet og hører under den samme toldmyndigheds ansvarsområde.
- Sådanne kommercielle opbevaringsfaciliteter kan anvendes til at udføre identitetskontrol og fysisk kontrol af produkter af ikke-animalsk oprindelse, forudsat at disse faciliteter overholder mindstekravene i denne forordning.
12. Varer, der opbevares i kommercielle opbevaringsfaciliteter i overensstemmelse med stk. 11, skal opbevares under hygiejniske betingelser og være behørigt identificeret ved hjælp af stregkoder eller andre elektroniske midler eller etiketter. Hvis varerne kan udgøre en risiko for menneskers, dyrs og planter sundhed, eller, hvis det drejer sig om GMO'er og plantebeskyttelsesmidler, tillige for miljøet, skal de ydermere opbevares i et separat, aflåseligt lokale eller i områder, der er afskærmet fra alle andre varer, der opbevares i de kommercielle opbevaringsfaciliteter.
13. Hvis grænsekontrolstedet ligger ved en vej, en jernbane eller en havn, kan opbevaring i det transportmiddel, som varerne blev transporteret til grænsekontrolstedet i, tillades under de kompetente myndigheders kontrol.
14. Medlemsstaterne informerer Kommissionen om eventuelle ændringer i infrastrukturen eller driften af et grænsekontrolsted, eller i et inspektionscenter beliggende i dette grænsekontrolsted, såfremt sådanne ændringer kræver en ajourføring af de oplysninger, som Kommissionen skal underrettes om, jf. artikel 59, stk. 2, i forordning (EU) 2017/625.

Artikel 4

Udstyr og dokumentation på grænsekontrolsteder

1. Grænsekontrolsteder skal have adgang til:
 - a) udstyr til vejning af sendinger, hvis det er relevant for de kategorier af dyr og varer, som grænsekontrolstedet er udpeget til
 - b) udstyr til at aflæse, åbne og undersøge sendinger
 - c) udstyr til rengøring og desinficering og vejledning i brugen heraf eller et dokumenteret system til rengøring og desinficering, hvis rengøringen og desinficeringen foretages af aktører uden for grænsekontrolstedet, og
 - d) passende udstyr til midlertidig opbevaring af prøver under temperaturkontrol indtil afsendelsen til laboratoriet og passende beholdere til transport af disse prøver.
2. Hvis det er relevant for de kategorier af dyr og varer, som grænsekontrolstedet er udpeget til, skal inspektionslokaler eller inspektionsområder være udstyret med:
 - a) et bord med en glat overflade, der er nem at rengøre og desinficere
 - b) et termometer til at måle varernes overflade- og kernetemperatur
 - c) optøningsudstyr
 - d) prøvetagningsudstyr og
 - e) forseglings tape og nummererede plomber eller etiketter, som er tydeligt mærket, til sikring af sporbarhed.
3. Hvis det er nødvendigt at sikre integriteten af de prøver, der er udtaget som en del af den offentlige kontrol, skal en detaljeret vejledning om prøvetagning med henblik på analyse og om transport af sådanne prøver til det udpegede officielle laboratorium være tilgængelig.

KAPITEL II

Specifikke minimumskrav til grænsekontrolsteder

Artikel 5

Grænsekontrolsteder udpeget til kategorier af dyr

1. Ud over kravene i artikel 3 og 4 skal grænsekontrolsteder, der er blevet udpeget til de dyr, som er omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/625, have følgende:

- a) omklædningsrum med brusebad
- b) områder eller lokaler til aflæsning af dyr som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), med tilstrækkelig plads, lys og ventilation
- c) udstyr til fodring og vanding
- d) opbevaringsfaciliteter til foderstoffer, strøelse og gødning eller ordninger med en ekstern udbyder, der sørger for samme faciliteter
- e) staldområder eller -lokaler til separat tilbageholdelse af følgende kategorier af dyr, som grænsekontrolstedet er udpeget til:
 - i) hovdyr, der ikke er registrerede dyr af hestefamilien
 - ii) registrerede dyr af hestefamilien og
 - iii) andre dyr, der ikke er hovdyr (men inklusive hovdyr fra zoologiske haver)
- f) inspektionslokaler eller inspektionsområder forsynet med fastholdelsesudstyr og det nødvendige udstyr til at udføre kliniske undersøgelser og
- g) en særlig adgangsvej eller andre ordninger, således at dyrene undgår unødigt ventetid, inden de kommer til aflæsningsområdet.

2. De faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, litra b), c), e), f) og g), skal udformes, konstrueres, vedligeholdes og drives således, at dyrene ikke udsættes for unødigt fysisk overlast og unødige lidelser, og således, at deres sikkerhed kan garanteres.

3. Faciliteterne som omhandlet i stk. 1, litra a), b), c), e) og f), skal udgøre en integreret og sammenhængende arbejdsenhed.

4. De faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, må ikke anvendes til gennemførelsen af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende sendinger af dyr bestemt til samhandel inden for Unionen.

De faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til gennemførelsen af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende sendinger af dyr, der er bestemt til eksport fra Unionen, eller som flyttes fra et af de områder, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625, til et andet område opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625 efter at have passeret gennem et tredjelands område, forudsat at følgende betingelser er overholdt:

- a) de kompetente myndigheder gennemfører en risikovurdering af grænsekontrolstedet, der viser, hvordan krydskontaminering kan undgås, og de gennemfører de foranstaltninger, der identificeres i risikoanalysen, til forebyggelse af en sådan krydskontaminering, og
- b) den kompetente myndighed sikrer en tidsmæssig adskillelse mellem håndtering af sendinger af dyr, der er bestemt til eksport fra Unionen, eller som flyttes fra et af de områder, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625, til et andet område opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625 efter at have passeret gennem et tredjelands område, og alle andre sendinger af dyr, der indføres i Unionen. I den tidsperiode, der følger af den tidsmæssige adskillelse, skal faciliteterne rengøres og desinficeres.

5. De faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, litra b), c), e) og f), må ikke også anvendes til de kategorier af varer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625.

Artikel 6

Grænsekontrolsteder udpeget til kategorier af animalske varer, animalske biprodukter, avlsmateriale, sammensatte produkter samt hø og halm

1. Ud over kravene i artikel 3 og 4 skal grænsekontrolsteder, der er blevet udpeget til de kategorier af varer, som er omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/625:
 - a) have inspektionslokaler som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), forsynet med faciliteter til, om nødvendigt, at opretholde et temperaturreguleret klima
 - b) hvis de er blevet udpeget til kategorier af kølede produkter, frosne produkter og produkter, der opbevares ved omgivelsestemperatur, have kapacitet til samtidig at opbevare disse varer under passende temperaturforhold for hver vare, indtil resultaterne af laboratorieanalyser, prøver eller diagnoser foreligger, eller indtil resultatet af undersøgelser foretaget af den kompetente myndighed foreligger, og
 - c) have omklædningsrum.
2. De faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, skal udgøre en integreret og sammenhængende arbejdsenhed.
3. De faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, må ikke anvendes til gennemførelsen af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende sendinger af varer bestemt til samhandel inden for Unionen.

De faciliteter, som er omhandlet i stk. 1, kan anvendes til gennemførelsen af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende sendinger af varer, der er bestemt til eksport fra Unionen, eller som flyttes fra et af de områder, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625, til et andet område opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625 efter at have passeret gennem et tredjeland's område, forudsat at følgende betingelser er overholdt:

- a) de kompetente myndigheder gennemfører en risikovurdering af grænsekontrolstedet, der viser, hvordan krydskontaminering kan undgås, og de gennemfører de foranstaltninger, der identificeres i risikoanalysen, til forebyggelse af en sådan krydskontaminering, og
 - b) den kompetente myndighed sikrer en tidsmæssig adskillelse mellem håndtering af sendinger af varer, der er bestemt til eksport fra Unionen, eller som flyttes fra et af de områder, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625 til et andet område opført på listen i bilag I til forordning (EU) 2017/625 efter at have passeret gennem et tredjeland's område, og alle andre sendinger af varer, der indføres i Unionen. I den tidsperiode, der følger af den tidsmæssige adskillelse, skal faciliteterne til håndtering af sendinger af varer rengøres og desinficeres.
4. Kravene i stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på gennemførelsen af offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende flydende bulk af animalsk og ikke-animalsk oprindelse.
 5. Levende frøer, levende fisk og levende hvirvelløse dyr, der er bestemt til konsum, samt rugetæg og fiskemaddung kan undersøges på det grænsekontrolsted, der er blevet udpeget til de kategorier af varer, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/625.

KAPITEL III

Liste over grænsekontrolsteder og andre kontrolsteder

Artikel 7

Format, kategorier, forkortelser og andre oplysninger, der skal anvendes i listerne over grænsekontrolsteder og kontrolsteder

1. Medlemsstaterne anvender det format, der er fastsat i bilag I, til at angive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625.
2. Når medlemsstaterne opstiller listerne over grænsekontrolsteder, jf. artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) 2017/625, og listerne over kontrolsteder, jf. artikel 53, stk. 2, i forordning (EU) 2017/625, skal de anvende de forkortelser og specifikationer, der er fastsat i bilag II.
3. Listerne over grænsekontrolsteder og kontrolsteder ledsages af en forklarende note, som indeholder de forkortelser og specifikationer, der er fastsat i bilag II.

KAPITEL IV

Inspektionscentre

Artikel 8

Krav til inspektionscentre

1. Grænsekontrolsteder kan omfatte et eller flere inspektionscentre, der efter behov udfører offentlig kontrol af og andre officielle aktiviteter vedrørende kategorier af dyr og varer, der falder under ind under rammerne for udpegelsen af grænsekontrolstedet.

2. Inspektionscentrene skal overholde de minimumskrav for grænsekontrolsteder, der er fastsat i artikel 64, stk. 3, i forordning (EU) 2017/625, og de nærmere regler for minimumskrav i nærværende forordning.

Kravene i artikel 64, stk. 3, litra f), i forordning (EU) 2017/625 finder ikke anvendelse på inspektionscentre, der har adgang til teknologi og udstyr til drift af det informationsstyringssystem vedrørende offentlig kontrol (IMSOC), der er omhandlet i artikel 131 i nævnte forordning, og til andre computerbaserede informationsstyringssystemer, der er tilgængelige i en anden facilitet på det samme grænsekontrolsted.

3. Inspektionscentrene skal:

a) høre under den samme toldmyndigheds ansvarsområde som grænsekontrolstedet og

b) høre under den kompetente myndigheds kontrol på grænsekontrolstedet.

4. Hvis medlemsstater underretter Kommissionen om udpegelsen af et grænsekontrolsted, jf. artikel 59 i forordning (EU) 2017/625, skal de også indgive alle relevante oplysninger om eventuelle inspektionscentre på grænsekontrolstedet til Kommissionen.

5. Medlemsstaterne skal opføre hvert inspektionscenter sammen med det pågældende grænsekontrolsted udpeget i henhold til artikel 59 i forordning (EU) 2017/625, på en liste i overensstemmelse med formatet fastsat i bilag I. Af oplysningerne skal det også fremgå, hvilke kategorier af dyr og varer der kontrolleres i inspektionscentrene, jf. artikel 7.

6. Medlemsstaterne fjerner inspektionscentrene fra den liste, som er omhandlet i stk. 5, når de ikke længere er i overensstemmelse med stk. 2 og 3, og underretter Kommissionen om sletningen og årsagerne til denne beslutning.

Artikel 9

Ophævelse

Kommissionens beslutning 2001/812/EF og 2009/821/EF og Kommissionens direktiv 98/22/EF ophæves med virkning fra den 14. december 2019.

Artikel 10

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 14. december 2019.

For grænsekontrolsteder, der er udpeget til de varer, som er omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/625, i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1, i nævnte forordning, og som ikke på datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning har overdækkede områder eller lokaler til aflæsning, finder artikel 3, stk. 1, litra a), andet punktum, samt artikel 3, stk. 3, dog først anvendelse fra den 14. december 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Format for lister over grænsekontrolsteder

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
<i>Grænsekontrolsted</i>	<i>Kontaktoplysninger</i>	<i>Traces-kode</i>	<i>Transporttype</i>	<i>Inspektionscentre</i>	<i>Kategorier af dyr og varer og specifikationer</i>	<i>Yderligere specifikationer vedrørende omfanget af udpegelsen</i>

Format for lister over kontrolsteder

1.	2.	3.	6.	7.
<i>Kontrolsted</i>	<i>Kontaktoplysninger</i>	<i>Traces-kode</i>	<i>Kategorier af dyr og varer og specifikationer</i>	<i>Yderligere specifikationer vedrørende omfanget af udpegelsen</i>

BILAG II

Felt 1: Grænsekontrolsted/kontrolsted

Navn på grænsekontrolsted/kontrolsted

Felt 2: Kontaktoplysninger for grænsekontrolstedet og kontrolstedet

Fuldstændig adresse

E-mailadresse

Telefonnummer

Åbningstider (kun obligatorisk for grænsekontrolsteder)

Websted (kun obligatorisk for grænsekontrolsteder)

Felt 3:

Tildelt traces-kode

Felt 4: Transporttype for grænsekontrolstedet

A = Lufthavn

F = Jernbane

P = Havn

R = Vej

Felt 5: Inspektionscentre

(Bemærk venligst, at der kan være flere inspektionscentre på et grænsekontrolsted)

Inspektionscentrets navn

Adresse og kontaktoplysninger

Felt 6: Grænsekontrolsted og kontrolsted

Kategorier af dyr og varer og specifikationer

Felt 7: Grænsekontrolsted og kontrolsted

Yderligere specifikationer vedrørende omfanget af udpegelsen: fritekst, hvor yderligere specifikationer kan angives (1)

Forkortelser og specifikationer for kategorier af dyr og varer, for hvilke grænsekontrolstedet og kontrolstedet er udpeget, herunder inspektionscentre, hvis det er relevant.

a) For dyr som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/625

Forkortelser	
LA	Levende dyr
-U	Hovdyr, der ikke er registrerede dyr af hestefamilien
-E	Registrerede dyr af hestefamilien
-O	Andre dyr, der ikke er hovdyr (denne forkortelse omfatter hovdyr fra zoologiske haver)

Specifikationer	
(*)	Suspension af grænsekontrolsteder og kontrolsteder som omhandlet i artikel 63 i forordning (EU) 2017/625
(1)	Se yderligere specifikationer i felt 7

b) For animalske produkter, sammensatte produkter, avlsmateriale, animalske biprodukter, hø og halm som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/625, eller omfattet af betingelser eller foranstaltninger som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra d), e) eller f), i forordning (EU) 2017/625

Forkortelser	
POA	Animalske produkter, sammensatte produkter, avlsmateriale, animalske biprodukter, hø og halm
-HC	Produkter til konsum
-NHC	Produkter, der ikke er bestemt til konsum
-NT	Ingen temperaturkrav
-T	Frosne/kølede produkter
-T(FR)	Frosne produkter
-T(CH)	Kølede produkter

Specifikationer	
(*)	Suspension af grænsekontrolsteder og kontrolsteder som omhandlet i artikel 63 i forordning (EU) 2017/625
(1)	Se yderligere specifikationer i felt 7
(2)	Kun emballerede produkter
(3)	Kun fiskevarer
(4)	Kun flydende bulk

c) For planter, planteprodukter og andre objekter som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/625

Forkortelser	
P	Planter
PP	Planteprodukter
PP(WP)	Træ og træprodukter
OO	Andre objekter

Specifikationer	
(*)	Suspension af grænsekontrolsteder og kontrolsteder som omhandlet i artikel 63 i forordning (EU) 2017/625
(1)	Se yderligere specifikationer i felt 7

d) For varer af ikke-animalsk oprindelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra d), e) eller f), i forordning (EU) 2017/625

Forkortelser	
PNAO	Produkter af ikke-animalsk oprindelse
-HC(food)	Fødevarer af ikke-animalsk oprindelse, som er omfattet af de betingelser eller foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra d), e) eller f), i forordning (EU) 2017/625
-NHC(feed)	Foderstoffer af ikke-animalsk oprindelse, som er omfattet af de betingelser eller foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 47, stk. 1, litra d), e) eller f), i forordning (EU) 2017/625
-NHC(other)	Produkter af ikke-animalsk oprindelse, som hverken er fødevarer eller foder
-NT	Ingen temperaturkrav
-T	Frosne/kølede produkter
-T(FR)	Frosne produkter
-T(CH)	Kølede produkter

Specifikationer	
(*)	Suspension af grænsekontrolsteder og kontrolsteder som omhandlet i artikel 63 i forordning (EU) 2017/625
(1)	Se yderligere specifikationer i felt 7
(2)	Kun emballerede produkter
(4)	Kun flydende bulk

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2019/1015**af 20. juni 2019**

om ændring af bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af aminopyralid, captan, cyazofamid, flutianil, kresoxim-methyl, lambda-cyhalothrin, mandipropamid, pyraclostrobin, spiromesifen, spirotetramat, teflubenzuron og tetraconazol i eller på visse produkter

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (⁽¹⁾), særlig artikel 14, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilag II til forordning (EF) nr. 396/2005 er der fastsat maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer (i det følgende benævnt »MRL'er») af captan, cyazofamid, kresoxim-methyl, lambda-cyhalothrin, pyraclostrobin og teflubenzuron. I bilag III, del A, til nævnte forordning er der fastsat MRL'er for aminopyralid, mandipropamid, spiromesifen, spirotetramat og tetraconazol. Der er ikke fastsat nogen specifikke MRL'er for flutianil, og stoffet er heller ikke omfattet af bilag IV til nævnte forordning, hvorfor standardværdien på 0,01 mg/kg fastlagt i artikel 18, stk. 1, litra b), har fundet anvendelse.
- (2) I forbindelse med en procedure for godkendelse af anvendelse på byg, havre, rug og durra/sorghum af et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder aktivstoffet aminopyralid, er der indgivet en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 396/2005 om ændring af de gældende MRL'er.
- (3) For så vidt angår captan, er der indgivet en sådan ansøgning for tranebær og humle. For så vidt angår cyazofamid, er der indgivet en sådan ansøgning for kartofler, tomater og cucurbitae. For så vidt angår kresoxim-methyl, er der indgivet en sådan ansøgning for animalske produkter efter anvendelse af aktivstoffet på foder. For så vidt angår lambda-cyhalothrin, er der indgivet en sådan ansøgning for selleri, knoldfennikel, sojabønner, solsikkefrø og ris. For så vidt angår mandipropamid, er der indgivet en sådan ansøgning for rødbeder, radiser, blomkål, rosenkål, julesalat, ærter (uden bælg) og artiskokker. For så vidt angår pyraclostrobin, er der indgivet en sådan ansøgning for citrusfrugter, spisedruer, blomsterkål, hovedkål, »hoved- og pluksalat og salatplanter«, »spinat og lignende blade«, artiskokker, porrer og sojabønner. For så vidt angår spirotetramat, er der indgivet en sådan ansøgning for »andre små frugter og bær«, kiwifrugter, hvidløg, knoldfennikel og rabarber. For så vidt angår tetraconazol, er der indgivet en sådan ansøgning for kaki, hørfø og valmuefrø.
- (4) I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2 og 4, i forordning (EF) nr. 396/2005 er der indgivet ansøgninger om importtolerancer for mandipropamid anvendt i Nigeria og Cameroun på kakaobønner, for pyraclostrobin anvendt i Indonesien på ris, i Brasilien på kaffebønner, passionsfrugter og ananas og i USA på amerikansk kaki og sukkerrør, for spiromesifen anvendt i Brasilien på kaffebønner og for teflubenzuron anvendt i Brasilien på grapefrugter og mandariner. Ansøgerne hævder, at de godkendte anvendelser af disse stoffer på sådanne afgrøder i de pågældende lande fører til restkoncentrationer, der overstiger MRL'erne i forordning (EF) nr. 396/2005, og at højere MRL'er er nødvendige for at undgå handelshindringer for importen af disse afgrøder.
- (5) I overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 396/2005 blev ansøgningerne vurderet af de berørte medlemsstater, og vurderingsrapporterne blev fremsendt til Kommissionen.
- (6) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten») vurderede ansøgningerne og vurderingsrapporterne, idet den især undersøgte risiciene for forbrugerne og, hvor det var relevant, for dyr, og afgav begrundede udtalelser om de foreslåede MRL'er (⁽²⁾). Autoriteten har fremsendt udtalelserne til ansøgerne, Kommissionen og medlemsstaterne og har offentliggjort dem.
- (7) For så vidt angår captan, har ansøgeren fremlagt oplysninger, som ikke tidligere var til rådighed under den undersøgelse, der blev gennemført i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 396/2005, nemlig en valideret analysemetode til matricer med højt vand- og syreindhold, og gjort referencestandarderne for 3-OH THPI og 5-OH THPI kommercielt tilgængelige.

- (8) For så vidt angår cyazofamid, har ansøgeren fremlagt oplysninger om forhold vedrørende opbevaring på frost, som ikke tidligere forelå.
- (9) For så vidt angår kresoxim-methyl, har ansøgeren fremlagt en ny undersøgelse animalske produkters lagerstabilitet for at påvise gyldigheden af fodringsundersøgelsen af drøvtyggere.
- (10) For så vidt angår pyraclostrobin, har ansøgeren fremlagt de manglende restkoncentrationstest med spisedruer og den validerede analysemetode for kaffebønner. For så vidt angår de nævnte anvendelser af pyraclostrobin på amerikansk kaki, »spinat og lignende blade« og sukkerrør, er de forelagte data ikke tilstrækkelige til, at der kan fastsættes nye MRL'er. For så vidt angår anvendelsen af dette aktivstof på endivie, anbefalede autoriteten ikke at forhøje den gældende MRL, da der ikke kunne udelukkes en risiko for forbrugerne.
- (11) For så vidt angår lambda-cyhalothrin, konkluderede autoriteten, at de forelagte oplysninger ikke var tilstrækkelige til at støtte EU's anvendelser på sojabønner og solsikkefrø. Autoriteten anbefalede at fastsætte MRL'erne for sojabønner og solsikkefrø til henholdsvis 0,05 mg/kg og 0,2 mg/kg, hvilket svarer til de nuværende Codex-maksimalgrænseværdier (i det følgende benævnt »CXL'er«). Disse CXL'er er sikre for forbrugerne i Unionen ⁽³⁾.
- (12) For så vidt angår tetraconazol, anbefalede autoriteten at hæve MRL'erne for fjerkræfedt og fugleæg efter anvendelse af det pågældende aktivstof på foder.
- (13) For så vidt angår alle andre ansøgninger, konkluderede autoriteten, at samtlige datakrav var opfyldt, og at de ændringer af MRL'erne, som ansøgerne havde anmodet om, var acceptable med hensyn til forbrugersikkerheden på grundlag af en vurdering af forbrugereksposeringen for 27 specifikke europæiske forbrugergrupper. Autoriteten tog hensyn til de seneste oplysninger om stoffernes toksikologiske egenskaber. Der kunne ikke påvises nogen risiko for, at det acceptable daglige indtag eller den akutte referencedosis overskrides, hverken ved livslang eksponering for disse stoffer gennem forbrug af alle fødevarerprodukter, der kan indeholde dem, eller ved kortvarig eksponering gennem et højt forbrug af de pågældende produkter.
- (14) I forbindelse med godkendelse af aktivstoffet flutianil indeholdt resuméet af dossieret en ansøgning om MRL'er, jf. artikel 8, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽⁴⁾. Ansøgningen blev evalueret af den berørte medlemsstat, jf. nævnte forordnings artikel 11, stk. 2. Autoriteten vurderede ansøgningen og afgav en konklusion vedrørende peerevalueringen af vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet, hvori den anbefalede, at der blev fastsat MRL'er, der omfattede de repræsentative anvendelser på druer i overensstemmelse med god landbrugspraksis i Unionen ⁽⁵⁾.
- (15) På baggrund af autoritetens begrundede udtalelser og konklusion og under hensyntagen til alle relevante faktorer opfylder de pågældende ændringer af MRL'erne kravene i artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 396/2005.
- (16) Forordning (EF) nr. 396/2005 bør derfor ændres.
- (17) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag II og III til forordning (EF) nr. 396/2005 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ EFSA's videnskabelige rapporter foreligger online (på engelsk) på www.efsa.europa.eu:

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for aminopyralid in certain cereals. *EFSA Journal* 2019;17(1):5534.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue level for captan in cranberries. *EFSA Journal* 2018;16(12):5499.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue level for captan in hops. *EFSA Journal* 2018;16(12):5498.

Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for cyazofamid. *EFSA Journal* 2018;16(11):5487.

Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for kresoxim-methyl. *EFSA Journal* 2018;16(11):5471.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for lambda-cyhalothrin in celeries, fennel and rice. *EFSA Journal* 2019;17(1):5546.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for mandipropamid in various crops. *EFSA Journal* 2019;17(2):5599.

Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for mandipropamid in cocoa beans. *EFSA Journal* 2018;16(11):5491.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for pyraclostrobin in soyabean. *EFSA Journal* 2018;16(11):5466.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels and setting of import tolerances for pyraclostrobin in various crops. *EFSA Journal* 2018;16(11):5488.

Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for pyraclostrobin in rice. *EFSA Journal* 2018;16(11):5483.

Reasoned opinion on the evaluation of confirmatory data following the Article 12 MRL review for pyraclostrobin. *EFSA Journal* 2018;16(11):5472.

Reasoned opinion on the setting of an import tolerance for spiromesifen in coffee beans. *EFSA Journal* 2019;17(1):5558.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for spirotetramat in various crops. *EFSA Journal* 2019;17(1):5589.

Reasoned opinion on the setting of import tolerances for teflubenzuron in grapefruits, mandarins and broccoli. *EFSA Journal* 2018;16(11):5474.

Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for tetraconazole in kaki/Japanese persimmon, linseeds and poppy seeds. *EFSA Journal* 2019;17(1):5577.

⁽³⁾ Revision of the review of the existing maximum residue levels for the active substance lambda-cyhalothrin. *EFSA Journal* 2015;13(12):4324.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance flutianil. *EFSA Journal* 2014;12(8):3805.

BILAG

I bilag II og III til forordning (EF) nr. 396/2005 foretages følgende ændringer:

1) I bilag II foretages følgende ændringer:

- a) Kolonnerne vedrørende captan, cyazofamid, kresoximmethyl, lambda-cyhalothrin, pyraclostrobin og teflubenzuron affattes således:

»Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)

Kode-nummer	Grupper af produkter og eksempler på individuelle produkter, som maksimalgrænseværdierne gælder for ⁽⁴⁾	Captan (summen af captan og THPI, udtrykt som captan) ⁽⁸⁾	Cyazofamid	Kresoximmethyl (R)	Lambda-cyhalothrin (herunder gamma-cyhalothrin) (summen af R,S- og S,R-isomerer) (F)	Pyraclostrobin (F)	Teflubenzuron (F)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0100000	FRUGTER, FRISKE ELLER FROSNE; TRÆNØDDER						
0110000	Citrusfrugter	0,03 (*)	0,01 (*)		0,2 (+)	2	0,5
0110010	Grapefrugter			0,5			
0110020	Appelsiner			0,5			
0110030	Citroner			0,01 (*)			
0110040	Limefrugter			0,01 (*)			
0110050	Mandariner			0,01 (*)			
0110990	Andet (2)			0,01 (*)			
0120000	Trænødder	0,07 (*)	0,02 (*)		0,01 (*) (+)		0,02 (*)
0120010	Mandler			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120020	Paranødder			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120030	Cashewnødder			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120040	Kastanjer			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120050	Kokosnødder			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120060	Hasselnødder			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120070	Macadamia			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120080	Pekannødder			0,05 (*)		0,02 (*)	
0120090	Pinjekerner			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120100	Pistacienødder			0,01 (*)		1	
0120110	Valnødder			0,01 (*)		0,02 (*)	
0120990	Andet (2)			0,01 (*)		0,02 (*)	
0130000	Kernefrugter	10	0,01 (*)	0,2	(+)	0,5	1
0130010	Æbler				0,08		(+)
0130020	Pærer				0,08		
0130030	Kvæder				0,2		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0130040	Mispel				0,2		
0130050	Japanmispel/loquat				0,2		
0130990	Andet (2)				0,01 (*)		
0140000	Stenfrugter		0,01 (*)	0,01 (*)			
0140010	Abrikoser	6			0,15 (+)	1	0,01 (*)
0140020	Kirsebær (søde)	6			0,3 (+)	3	0,01 (*)
0140030	Ferskner	6			0,15 (+)	0,3	0,01 (*)
0140040	Blommer	10			0,2 (+)	0,8	0,1 (*)
0140990	Andet (2)	0,03 (*)			0,01 (*) (+)	0,02 (*)	0,01 (*)
0150000	Bær og små frugter				(+)		
0151000	a) <i>Druer</i>		2	1			0,7
0151010	Spisedruer	0,03 (*)			0,08	1	
0151020	Druer til vinframstilling	0,02 (*)			0,2	2	
0152000	b) <i>Jordbær</i>	1,5	0,01 (*)	1,5	0,2	1,5	0,01 (*)
0153000	c) <i>Stængelfrugter</i>		0,01 (*)	0,01 (*)	0,2		0,01 (*)
0153010	Brombær	20				3	
0153020	Korbær	0,03 (*)				2	
0153030	Hindbær (gule og røde)	20				3	
0153990	Andet (2)	0,03 (*)				2	
0154000	d) <i>Andre små frugter og bær</i>		0,01 (*)				0,01 (*)
0154010	Blåbær	30		0,9	0,2	4	
0154020	Tranebær	30		0,9	0,2	3	
0154030	Solbær og ribs (hvide, røde og sorte)	30		0,9	0,2	3	
0154040	Stikkelsbær (gule, grønne og røde)	30		0,9	0,2	3	
0154050	Hyben	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154060	Morbær (hvide og sorte)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154070	Azarolhvidtjørn/middelhavsmispel	0,03 (*)		0,9	0,2	3	
0154080	Hyldebær	0,03 (*)		0,01 (*)	0,2	3	
0154990	Andet (2)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	3	
0160000	Diverse frugter med:	0,03 (*)	0,01 (*)				
0161000	a) <i>spiselig skræl</i>				(+)	0,02 (*)	0,01 (*)
0161010	Dadler			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161020	Figner			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161030	Spiseoliven			0,2	1		
0161040	Kumquat			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161050	Stjernefrugter/karamboler			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161060	Alm. kaki/daddelblommer/sharonfrugter			0,01 (*)	0,09		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0161070	Jambolanablonner/jambolan			0,01 (*)	0,01 (*)		
0161990	Andet (2)			0,01 (*)	0,01 (*)		
0162000	b) <i>ikke spiselig skræl, små</i>			0,01 (*)	(+)		0,01 (*)
0162010	Kiwifrugter (gule, grønne og røde)				0,05	0,02 (*)	
0162020	Litchi/litchiblonner				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162030	Passionsfrugter/vandcitron				0,01 (*)	0,2	
0162040	Ægte figenkaktus/kaktusfigner				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162050	Stjerneæbler				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162060	Amerikansk kaki/Virginia kaki				0,01 (*)	0,02 (*)	
0162990	Andet (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0163000	c) <i>ikke spiselig skræl, store</i>			0,01 (*)	(+)		
0163010	Avocadoer				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163020	Bananer				0,15	0,02 (*)	0,01 (*)
0163030	Mangofrugter				0,2	0,05	0,01 (*)
0163040	Papajaer				0,01 (*)	0,07	0,4
0163050	Granataæbler				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163060	Cherimoya				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163070	Guavaer				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163080	Ananas				0,01 (*)	0,3	0,01 (*)
0163090	Brødfrugter				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163100	Durianfrugter				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163110	Soursops/guanabanas				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0163990	Andet (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0200000	GRØNTSAGER, FRISKE eller FROSNE				(+)		
0210000	Rod- og knoldgrøntsager	0,03 (*)					
0211000	a) <i>Kartofler</i>		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,05
0212000	b) <i>Tropiske rod- og knoldgrøntsager</i>		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0212010	Maniokker						
0212020	Søde kartofler						
0212030	Yams						
0212040	Salepmaranta						
0212990	Andet (2)						
0213000	c) <i>Andre rod- og knoldgrøntsager undtagen sukkerroer</i>						0,01 (*)
0213010	Rødbeder		0,01 (*)	0,05 (*)	0,04	0,1	
0213020	Gulerødder		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,5	
0213030	Knoldselleri		0,01 (*)	0,01 (*)	0,07	0,5	
0213040	Peberrod		0,1	0,01 (*)	0,04	0,3	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0213050	Jordskokker		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,06	
0213060	Pastinakker		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,3	
0213070	Persillerod		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,1	
0213080	Radiser		0,01 (*)	0,01 (*)	0,15	0,5	
0213090	Havrerod		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,1	
0213100	Kålroer		0,01 (*)	0,01 (*)	0,04	0,09	
0213110	Majroer		0,01 (*)	0,05 (*)	0,04	0,09	
0213990	Andet (2)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0220000	Løg	0,03 (*)	0,01 (*)		0,2		0,01 (*)
0220010	Hvidløg			0,3		0,3	
0220020	Løg			0,3		1,5	
0220030	Skalotteløg			0,3		0,3	
0220040	Forårsløg/springløg/grønne løg og pibeløg			0,01 (*)		1,5	
0220990	Andet (2)			0,01 (*)		0,02 (*)	
0230000	Frugtgrøntsager						
0231000	a) <i>Solanaceae</i> og <i>Malvaceae</i>						1,5
0231010	Tomater	1	0,6	0,6	0,07	0,3	
0231020	Sød peberfrugt	0,03 (*)	0,01 (*)	0,8	0,1	0,5	
0231030	Auberginer/ægplanter	0,03 (*)	0,3	0,6	0,3	0,3	
0231040	Okra, lady's fingers	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,3	0,02 (*)	
0231990	Andet (2)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0232000	b) <i>Cucurbitae</i> med spiselig skræl	0,03 (*)	0,2	0,05 (*)		0,5	
0232010	Agurker				0,05		0,5
0232020	Drueagurker/asiagurker				0,15		1,5
0232030	Courgetter				0,15		0,5
0232990	Andet (2)				0,01 (*)		0,5
0233000	c) <i>Cucurbitae</i> med ikke spiselig skræl	0,03 (*)	0,15	0,3	0,06	0,5	
0233010	Meloner						0,3
0233020	Græskar						0,01 (*)
0233030	Vandmeloner						0,01 (*)
0233990	Andet (2)						0,01 (*)
0234000	d) <i>Suktermajs</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,05	0,02 (*)	0,01 (*)
0239000	e) <i>Andre frugtgrøntsager</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0240000	Kål (undtagen kålrødder og spæde brassica-blade)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			
0241000	a) <i>Blomsterkål</i>				0,1	0,5	0,01 (*)
0241010	Broccoli						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0241020	Blomkål						
0241990	Andet (2)						
0242000	b) <i>Hoveddannende Brassica</i>						
0242010	Rosenkål				0,04	0,3	0,5 (+)
0242020	Hovedkål				0,15	0,4	0,2 (+)
0242990	Andet (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0243000	c) <i>Bladkål</i>					1,5	0,01 (*)
0243010	Kinakål/pe-tsai				0,3		
0243020	Grønkal/kokål				0,01 (*)		
0243990	Andet (2)				0,01 (*)		
0244000	d) <i>Kålraabi</i>				0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0250000	Bladgrøntsager, urter og spiselige blomster						
0251000	a) <i>Hoved- og pluksalat og salatplanter</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0251010	Vårsalat/tandfri vårsalat/feldsalat				1,5	10	
0251020	Havesalat				0,15	2	
0251030	Bredbladet endivie				0,07	0,4	
0251040	Havekarse og andre spirer og skud				0,7	10	
0251050	Langskulpet vinterkarse				0,7	10	
0251060	Salatsennep/rucola				0,7	10	
0251070	Rød sennep				0,01 (*)	10	
0251080	Spæde blade (herunder af <i>Brassica</i> -arter)				0,7	10	
0251990	Andet (2)				0,01 (*)	10	
0252000	b) <i>Spinat og lignende blade</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0252010	Spinat				0,6	0,6	
0252020	Portulakker				0,01 (*)	0,02 (*)	
0252030	Bladbeder				0,2	1,5	
0252990	Andet (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0253000	c) <i>Vindrueblade og blade af lignende arter</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	15	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0254000	d) <i>Brøndkarse</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0255000	e) <i>Julesalat/alm. cikorie</i>	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,09	0,01 (*)
0256000	f) <i>Urter og spiselige blomster</i>	0,06 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,7	2	0,02 (*)
0256010	Kørvel						
0256020	Purløg						
0256030	Selleriblade						
0256040	Persille						
0256050	Salvie						
0256060	Rosmarin						
0256070	Timian						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0256080	Basilikum og spiselige blomster						
0256090	Laurbærblade						
0256100	Estragon						
0256990	Andet (2)						
0260000	Bælgplanter	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)			0,01 (*)
0260010	Bønner (med bælg)				0,4	0,6	
0260020	Bønner (uden bælg)				0,2	0,02 (*)	
0260030	Ærter (med bælg)				0,2	0,6	
0260040	Ærter (uden bælg)				0,2	0,15	
0260050	Linser				0,2	0,02 (*)	
0260990	Andet (2)				0,01 (*)	0,02 (*)	
0270000	Stængelgrøntsager	0,03 (*)	0,01 (*)				0,01 (*)
0270010	Alm. asparges			0,05 (*)	0,02	0,02 (*)	
0270020	Kardoner/spanske artiskokker			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270030	Bladselleri			0,01 (*)	0,2	1,5	
0270040	Knoldfennikel			0,01 (*)	0,3	1,5	
0270050	Artiskokker			0,01 (*)	0,15	3	
0270060	Porrer			10	0,07	0,8	
0270070	Rabarber			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270080	Bambusskud			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270090	Palmehjerter			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0270990	Andet (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0280000	Svampe, mosser og laver	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)		0,02 (*)	0,01 (*)
0280010	Dyrkede svampe				0,01 (*)		
0280020	Vilde svampe				0,5		
0280990	Mosser og laver				0,01 (*)		
0290000	Alger og prokaryote organismer	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)
0300000	BÆLGFRUGTER	0,07 (*)	0,02 (*)	0,01 (*)	0,05 (+)		0,01 (*)
0300010	Bønner					0,3	
0300020	Linser					0,5	
0300030	Ærter					0,3	
0300040	Lupiner/lupinbønner					0,05	
0300990	Andet (2)					0,3	
0400000	OLIEHOLDIGE FRØ OG FRUGTER	0,07 (*)	0,02 (*)		(+)		
0401000	Olieholdige frø						
0401010	Hørfrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401020	Jordnødder			0,01 (*)	0,2	0,04	0,02 (*)
0401030	Valmuefrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0401040	Sesamfrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401050	Solsikkefrø			0,05 (*)	0,2	0,3	0,3
0401060	Rapsfrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401070	Sojabønner			0,01 (*)	0,05	0,2	0,05
0401080	Sennepsfrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401090	Bomuldsfrø			0,01 (*)	0,2	0,3	0,02 (*)
0401100	Græskarfrø			0,01 (*)	0,2	0,02 (*)	0,02 (*)
0401110	Safflorfrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401120	Hjulkronefrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401130	Sæddodderfrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401140	Hampfrø			0,01 (*)	0,2	0,02 (*)	0,02 (*)
0401150	Kristpalmefrø			0,01 (*)	0,2	0,2	0,02 (*)
0401990	Andet (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
0402000	Olieholdige frugter					0,02 (*)	0,02 (*)
0402010	Oliven til oliefremstilling			0,2	0,5		
0402020	Oliepalmekerner			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402030	Frugt fra oliepalmer			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402040	Kapok			0,01 (*)	0,01 (*)		
0402990	Andet (2)			0,01 (*)	0,01 (*)		
0500000	KORN	0,07 (*)	0,02 (*)		(+)		0,01 (*)
0500010	Byg			0,1	0,5	1	
0500020	Boghvede og andre pseudokornarter			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0500030	Majs			0,01 (*)	0,02	0,02 (*)	
0500040	Alm. hirse			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0500050	Havre			0,1	0,3	1	
0500060	Ris			0,01 (*)	0,2	0,09	
0500070	Rug			0,08	0,05	0,2	
0500080	Alm, durra/sorghum			0,01 (*)	0,01 (*)	0,5	
0500090	Hvede			0,08	0,05	0,2	
0500990	Andet (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
0600000	TE, KAFFE, URTEUDTRÆK, KAKAO OG JOHANNES-BRØD	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*) (+)		
0610000	Te					0,1 (*)	0,05 (*)
0620000	Kaffebønner					0,3	0,3
0630000	Urteudtræk fra					0,1 (*)	0,05 (*)
0631000	a) <i>blomster</i>						
0631010	Kamille						
0631020	Hibiscus/rosella						
0631030	Roser						

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0631040	Jasmin						
0631050	Lind						
0631990	Andet (2)						
0632000	b) <i>blade og urter</i>						
0632010	Jordbær						
0632020	Rooibos						
0632030	Maté/paraguaykristtorn						
0632990	Andet (2)						
0633000	c) <i>rødder</i>						
0633010	Baldrian						
0633020	Ginseng						
0633990	Andet (2)						
0639000	d) <i>andre dele af planten</i>						
0640000	Kakaobønner					0,1 (*)	0,05 (*)
0650000	Karob/johannesbrød					0,1 (*)	0,05 (*)
0700000	HUMLE	150	20	0,05 (*)	10 (+)	15	0,05 (*)
0800000	KRYDDERIER				(+)		
0810000	Krydderier i form af frø	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0810010	Anis/ægte anis						
0810020	Sortkommen						
0810030	Selleri						
0810040	Koriander						
0810050	Spidskommen						
0810060	Dild						
0810070	Fennikel						
0810080	Bukkehorn						
0810090	Muskat						
0810990	Andet (2)						
0820000	Krydderier i form af frugter	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,1 (*)	0,05 (*)
0820010	Allehånde				0,03		
0820020	Sichuanpeber				0,03		
0820030	Kommen				0,03		
0820040	Kardemomme				2		
0820050	Enebær				0,03		
0820060	Peberkorn (grønne, hvide og sorte)				0,03		
0820070	Vanilje				0,03		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
0820080	Tamarinde				0,03		
0820990	Andet (2)				0,01 (*)		
0830000	Krydderier i form af bark	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0830010	Kanel						
0830990	Andet (2)						
0840000	Krydderier i form af rødder/jordstængler						
0840010	Lakrids	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840020	Ingefær (10)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840030	Gurkemeje/curcuma	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0840040	Peberrod (11)						(+)
0840990	Andet (2)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05	0,1 (*)	0,05 (*)
0850000	Krydderier i form af knopper	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0850010	Kryddernellike						
0850020	Kapers						
0850990	Andet (2)						
0860000	Krydderier i form af blomstergrifler/støvfang	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0860010	Safrankrokus						
0860990	Andet (2)						
0870000	Krydderier i form af frøkapper	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)
0870010	Muskatblomme						
0870990	Andet (2)						
0900000	SUKKERPLANTER	0,03 (*)	0,01 (*)		(+)		0,01 (*)
0900010	Sukkerroerødder			0,05 (*)	0,01 (*)	0,2	
0900020	Sukkerrør			0,01 (*)	0,05	0,02 (*)	
0900030	Cikorierødder			0,01 (*)	0,01 (*)	0,08	
0900990	Andet (2)			0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	
1000000	ANIMALSKE PRODUKTER — LANDDYR				(+)		(+)
1010000	Varer fra		0,01 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,05
1011000	a) <i>svin</i>	0,03 (*)					
1011010	Muskel				0,15		
1011020	Fedt				3		
1011030	Lever				0,05		
1011040	Nyre				0,2		
1011050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)				3		
1011990	Andet (2)				0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1012000	b) <i>kvæg</i>						
1012010	Muskel	0,09			0,02		
1012020	Fedt	0,06			3		
1012030	Lever	0,09			0,05		
1012040	Nyre	0,09			0,2		
1012050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,09			3		
1012990	Andet (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1013000	c) <i>får</i>						
1013010	Muskel	0,09			0,02		
1013020	Fedt	0,06			3		
1013030	Lever	0,09			0,05		
1013040	Nyre	0,09			0,2		
1013050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,09			3		
1013990	Andet (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1014000	d) <i>geder</i>						
1014010	Muskel	0,09			0,15		
1014020	Fedt	0,06			3		
1014030	Lever	0,09			0,05		
1014040	Nyre	0,09			0,2		
1014050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,09			3		
1014990	Andet (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1015000	e) <i>dyr af hestefamilien</i>						
1015010	Muskel	0,09			0,02		
1015020	Fedt	0,06			3		
1015030	Lever	0,09			0,05		
1015040	Nyre	0,09			0,2		
1015050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,09			3		
1015990	Andet (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1016000	f) <i>fjerkræ</i>	0,03 (*)			0,01 (*)		
1016010	Muskel						
1016020	Fedt						
1016030	Lever						
1016040	Nyre						
1016050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)						
1016990	Andet (2)						
1017000	g) <i>andre opdrættede landdyr</i>						
1017010	Muskel	0,09			0,02		
1017020	Fedt	0,06			3		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1017030	Lever	0,09			0,05		
1017040	Nyre	0,09			0,2		
1017050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,09			3		
1017990	Andet (2)	0,03 (*)			0,01 (*)		
1020000	Mælk	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02	0,01 (*)	0,05
1020010	Kvæg						
1020020	Får						
1020030	Geder						
1020040	Heste						
1020990	Andet (2)						
1030000	Fugleæg	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1030010	Kyllinger						
1030020	Ænder						
1030030	Gæs						
1030040	Vagtler						
1030990	Andet (2)						
1040000	Honning og andre biavlsprodukter (7)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
1050000	Padde og krybdyr	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1060000	Hvirvelløse landdyr	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1070000	Vildtlevende landlevende hvirveldyr	0,03 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)	0,05
1100000	ANIMALSKE PRODUKTER — FISK, FISKEVARER OG ANDRE FØDEVARER AF SALTVANDS- OG FERSKVANDSDYR (8)						
1200000	PRODUKTER ELLER DELE AF PRODUKTER, DER UDELUKKENDE ANVENDES TIL FODER (8)						
1300000	FORARBEJDEDE FØDEVARER (9)						

(*) Bestemmelsesgrænseværdi

(*) Bilag I indeholder en fuldstændig liste over vegetabiliske og animalske produkter, som der er fastsat MRL'er for.

(F) = Fedtopløselig

Captan (summen af captan og THPI, udtrykt som captan) (R)

(R) = Definitionen for restkoncentration er forskellig for følgende pesticid/kodenummer-kombinationer:

kode 1000000 undtagen 1040000: summen af THPI, 3-OH THPI og 5-OH THPI, udtrykt som captan; kode 0151020: captan

Kresoxymethyl (R)

(R) = Definitionen for restkoncentration er forskellig for følgende pesticid/kodenummer-kombinationer:

Kresoxymethyl — kode 1000000 undtagen 1040000: kresoxymethyl (BF-490-9, udtrykt som kresoxymethyl)

Metabolit BF 490-9 = 2-[2-(4-hydroxy-2-methylphenoxy)methyl]phenyl]-2-methoxy-iminoeddikesyre

Lambda-cyhalothrin (herunder gamma-cyhalothrin) (summen af R,S- og S,R-isomerer) (F)

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og lagerstabilitet ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0110000 Citrusfrugter

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0120000 Træ nødder**0130000 Kernefrugter**

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0140010 Abrikoser

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0140020 Kirsebær (søde)

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0140030 Ferskner

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0140040 Blommer**0140990 Andet (2)**

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og XI-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og lagerstabilitet ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0150000 Bær og små frugter

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og lagerstabilitet ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0151000 a) druer**0152000 b) jordbær**

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og lagerstabilitet ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0153000 c) stængelfrugter**0154000 d) andre små frugter og bær**

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0161000 a) spiselig skræl

0162000 b) ikke spiselig skræl, små

0163010 Avocadoer

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0163020 Bananer

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0163030 Mangofrugter

0163040 Papajaer

0163050 Granatæbler

0163060 Cherimoya

0163070 Guavaer

0163080 Ananas

0163090 Brødfrugter

0163100 Durianfrugter

0163110 Pigget annona (guanabana)

0163990 Andet (2)

0210000 Rod- og knoldgrøntsager

0220010 Hvidløg

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0220020 Kepaløg

0220030 Skalotteløg

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0220040 Forårsløg/springløg/grønne løg og pibeløg

0220990 Andet (2)

0231000 a) Solanaceae og Malvaceae

0232000 b) cucurbitae med spiselig skræl

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0232010 Agurker

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0232020 Drueagurker/asieagurker

0232030 Courgetter

0232990 Andet (2)

0233000 c) cucurbitae med ikke spiselig skræl

0234000 d) sukkermajs

0239000 e) andre frugtgrøntsager

0241000 a) blomsterkål

0242000 b) hovedkål

0243000 c) bladkål

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0243010 Kinakål/pe-tsai

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0243020 Grønkål

0243990 Andet (2)

0244000 d) kålrabi

0251010 Vårsalat/tandfri vårsalat/feldsalat

0251020 Havesalat

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0251030 Bredbladet endivie

0251040 Havekarse og andre spirer og skud

0251050 Langskulpet vinterkarse

0251060 Salatsennep/rucola

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0251070 Rød sennep

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0251080 Spæde blade (herunder af Brassica-arter)

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0251990 Andet (2)

0252000 b) spinat og lignende blade

0253000 c) vindrueblade og blade af lignende arter

0254000 d) brøndkarse

0255000 e) julesalat/alm. cikorie

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0256000 f) urter og spiselige blomster

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0260000 Bælgplanter

0270010 Alm. asparges

0270020 Kardoner/spanske artiskokker

0270030 Bladselleri

0270040 Knoldfennikel

0270050 Artiskokker

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0270060 Porrer

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0270070 Rabarber

0270080 Bambusskud

0270090 Palmehjerter

0270990 Andet (2)

0280000 Svampe, mosser og laver

0290000 Alger og prokaryote organismer

0300000 BÆLGFRUGTER

0400000 OLIEHOLDIGE FRØ OG FRUGTER

0500010 Byg

0500020 Boghvede og andre pseudokornarter

0500030 Majs

0500040 Alm. hirse

- (+) Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og restkoncentrationstest ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0500050 Havre

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0500060 Ris

0500070 Rug

0500080 Durra/sorghum

0500090 Hvede

0500990 Andet (2)

0600000 TE, KAFFE, URTEUDTRÆK, KAKAO OG JOHANNESBRØD

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og lagerstabilitet ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0700000 HUMLE

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og analysemetoder ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0800000 KRYDDERIER

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

0900000 SUKKERPLANTER

1000000 ANIMALSKE PRODUKTER — LANDDYR

1010000 Varer fra

1011000 a) svin

1011010 Muskel

1011020 Fedt

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og om de toksikologiske egenskaber ved visse andre metabolitter (Ia- og XI-forbindelser) ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1011030 Lever

1011040 Nyre

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1011050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)

1011990 Andet (2)

1012000 b) kvæg

1012010 Muskel

1012020 Fedt

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og om de toksikologiske egenskaber ved visse andre metabolitter (Ia- og XI-forbindelser) ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1012030 Lever

1012040 Nyre

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1012050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)

1012990 Andet (2)

1013000 c) får

1013010 Muskel

1013020 Fedt

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og om de toksikologiske egenskaber ved visse andre metabolitter (Ia- og XI-forbindelser) ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1013030 Lever

1013040 Nyre

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1013050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)

1013990 Andet (2)

1014000 d) geder

1014010 Muskel

1014020 Fedt

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og om de toksikologiske egenskaber ved visse andre metabolitter (Ia- og XI-forbindelser) ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1014030 Lever

1014040 Nyre

- (+) Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1014050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)

1014990 Andet (2)

1015000 e) dyr af hestefamilien

1015010 Muskel

1015020 Fedt

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og om de toksikologiske egenskaber ved visse andre metabolitter (Ia- og XI-forbindelser) ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1015030 Lever

1015040 Nyre

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1015050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)

1015990 Andet (2)

1016000 f) fjerkræ

1016010 Muskel

1016020 Fedt

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1016030 Lever

1016040 Nyre

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1016050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)

1016990 Andet (2)

1017000 g) andre opdrættede landdyr

1017010 Muskel

1017020 Fedt

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, og om de toksikologiske egenskaber ved visse andre metabolitter (Ia- og XI-forbindelser) ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1017030 Lever

1017040 Nyre

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at en række oplysninger om visse metabolitter (Ia- og IV-forbindelser samt gamma-lacton), der er dannet under sterilisering, ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 6. juli 2020, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1017050 Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)

1017990 Andet (2)

1020000 Mælk

Teflubenzuron (F)

- (+) Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har påpeget, at visse oplysninger om analysemetoder for animalske produkter og metabolismeundersøgelser i drøvtyggere og fjerkræ ikke foreligger. Når Kommissionen tager maksimalgrænseværdien op til revision, vil den tage hensyn til de i første punktum omhandlede oplysninger, hvis de foreligger senest den 27. januar 2018, eller, hvis oplysningerne ikke foreligger på nævnte tidspunkt, tage hensyn til, at oplysningerne ikke foreligger.

1000000 ANIMALSKE PRODUKTER — LANDDYR

b) Følgende kolonne tilføjes vedrørende flutianil:

»Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)

Kode-nummer	Grupper af produkter og eksempler på individuelle produkter, som maksimalgrænseværdierne gælder for ^(a)	Flutianil
(1)	(2)	(3)
0100000	FRUGTER, FRISKE ELLER FROSNE; TRÆNØDDER	
0110000	Citrusfrugter	0,01 (*)
0110010	Grapefrugter	
0110020	Appelsiner	
0110030	Citroner	
0110040	Limefrugter	
0110050	Mandariner	
0110990	Andet (2)	
0120000	Trænødder	0,01 (*)
0120010	Mandler	
0120020	Paranødder	
0120030	Cashewnødder	
0120040	Kastanjer	
0120050	Kokosnødder	
0120060	Hasselnødder	
0120070	Macadamia	
0120080	Pekannødder	
0120090	Pinjekerner	
0120100	Pistacienødder	
0120110	Valnødder	
0120990	Andet (2)	
0130000	Kernefrugter	0,01 (*)
0130010	Æbler	
0130020	Pærer	
0130030	Kvæder	
0130040	Mispel	
0130050	Japanmispel/loquat	
0130990	Andet (2)	
0140000	Stenfrugter	0,01 (*)
0140010	Abrikoser	
0140020	Kirsebær (søde)	
0140030	Ferskner	
0140040	Blommer	
0140990	Andet (2)	

(1)	(2)	(3)
0150000	Bær og små frugter	
0151000	a) <i>Druer</i>	0,15
0151010	Spisedruer	
0151020	Druer til vinfremstilling	
0152000	b) <i>Jordbær</i>	0,01 (*)
0153000	c) <i>Stængelfrugter</i>	0,01 (*)
0153010	Brombær	
0153020	Korbær	
0153030	Hindbær (gule og røde)	
0153990	Andet (2)	
0154000	d) <i>Andre små frugter og bær</i>	0,01 (*)
0154010	Blåbær	
0154020	Tranebær	
0154030	Solbær og ribs (hvide, røde og sorte)	
0154040	Stikkelsbær (gule, grønne og røde)	
0154050	Hyben	
0154060	Morbær (hvide og sorte)	
0154070	Azarollvidtjørn/middelhavsmispel	
0154080	Hyldebær	
0154990	Andet (2)	
0160000	Diverse frugter med:	0,01 (*)
0161000	a) <i>spiselig skræl</i>	
0161010	Dadler	
0161020	Figner	
0161030	Spiseoliven	
0161040	Kumquat	
0161050	Stjernefrugter/karamboler	
0161060	Alm. kaki/daddelblommer/sharonfrugter	
0161070	Jambolanablommer/jambolan	
0161990	Andet (2)	
0162000	b) <i>ikke spiselig skræl, små</i>	
0162010	Kiwifrugter (gule, grønne og røde)	
0162020	Litchi/litchiblommer	
0162030	Passionsfrugter/vandcitron	
0162040	Ægte figenkaktus/kaktusfigner	
0162050	Stjerneæbler	
0162060	Amerikansk kaki/Virginia kaki	
0162990	Andet (2)	

(1)	(2)	(3)
0163000	c) <i>ikke spiselig skræl, store</i>	
0163010	Avocadoer	
0163020	Bananer	
0163030	Mangofrugter	
0163040	Papajaer	
0163050	Granatæbler	
0163060	Cherimoya	
0163070	Guavaer	
0163080	Ananas	
0163090	Brødfrugter	
0163100	Durianfrugter	
0163110	Soursops/guanabanas	
0163990	Andet (2)	
0200000	GRØNTSAGER, FRISKE eller FROSNE	
0210000	Rod- og knoldgrøntsager	0,01 (*)
0211000	a) <i>Kartofler</i>	
0212000	b) <i>Tropiske rod- og knoldgrøntsager</i>	
0212010	Maniokker	
0212020	Søde kartofler	
0212030	Yams	
0212040	Salepmaranta	
0212990	Andet (2)	
0213000	c) <i>Andre rod- og knoldgrøntsager undtagen sukkerroer</i>	
0213010	Rødbeder	
0213020	Gulerødder	
0213030	Knoldselleri	
0213040	Peberrod	
0213050	Jordskokker	
0213060	Pastinakker	
0213070	Persillerod	
0213080	Radiser	
0213090	Havrerod	
0213100	Kålroer	
0213110	Majroer	
0213990	Andet (2)	
0220000	Løg	0,01 (*)
0220010	Hvidløg	
0220020	Løg	
0220030	Skalotteløg	
0220040	Forårsløg/springløg/grønne løg og pibeløg	
0220990	Andet (2)	

(1)	(2)	(3)
0230000	Frugtgrøntsager	0,01 (*)
0231000	a) <i>Solanaceae</i> og <i>Malvaceae</i>	
0231010	Tomater	
0231020	Sød peberfrugt	
0231030	Auberginer/ægplanter	
0231040	Okra, lady's fingers	
0231990	Andet (2)	
0232000	b) <i>Cucurbitae</i> med spiselig skræl	
0232010	Agurker	
0232020	Drueagurker/asiagurker	
0232030	Courgetter	
0232990	Andet (2)	
0233000	c) <i>Cucurbitae</i> med ikke spiselig skræl	
0233010	Meloner	
0233020	Græskar	
0233030	Vandmeloner	
0233990	Andet (2)	
0234000	d) <i>Suktermajs</i>	
0239000	e) <i>Andre frugtgrøntsager</i>	
0240000	Kål (undtagen kålrødder og spæde brassicablade)	0,01 (*)
0241000	a) <i>Blomsterkål</i>	
0241010	Broccoli	
0241020	Blomkål	
0241990	Andet (2)	
0242000	b) <i>Hoveddannende Brassica</i>	
0242010	Rosenkål	
0242020	Hovedkål	
0242990	Andet (2)	
0243000	c) <i>Bladkål</i>	
0243010	Kinakål/pe-tsai	
0243020	Grønkål/kokål	
0243990	Andet (2)	
0244000	d) <i>Kålrabi</i>	
0250000	Bladgrøntsager, urter og spiselige blomster	
0251000	a) <i>Hoved- og pluksalat og salatplanter</i>	0,01 (*)
0251010	Vårsalat/tandfri vårsalat/feldsalat	
0251020	Havesalat	
0251030	Bredbladet endivie	

(1)	(2)	(3)
0251040	Havekarse og andre spirer og skud	
0251050	Langskulpet vinterkarse	
0251060	Salatsennep/rucola	
0251070	Rød sennep	
0251080	Spæde blade (herunder af <i>Brassica</i> -arter)	
0251990	Andet (2)	
0252000	b) <i>Spinat og lignende blade</i>	0,01 (*)
0252010	Spinat	
0252020	Portulakker	
0252030	Bladbeder	
0252990	Andet (2)	
0253000	c) <i>Vindrueblade og blade af lignende arter</i>	0,01 (*)
0254000	d) <i>Brøndkarse</i>	0,01 (*)
0255000	e) <i>Julesalat/alm. cikorie</i>	0,01 (*)
0256000	f) <i>Urter og spiselige blomster</i>	0,02 (*)
0256010	Kørvel	
0256020	Purløg	
0256030	Selleriblade	
0256040	Persille	
0256050	Salvie	
0256060	Rosmarin	
0256070	Timian	
0256080	Basilikum og spiselige blomster	
0256090	Laurbærblade	
0256100	Estragon	
0256990	Andet (2)	
0260000	Bælgplanter	0,01 (*)
0260010	Bønner (med bælg)	
0260020	Bønner (uden bælg)	
0260030	Ærter (med bælg)	
0260040	Ærter (uden bælg)	
0260050	Linser	
0260990	Andet (2)	
0270000	Stængelgrøntsager	0,01 (*)
0270010	Alm. asparges	
0270020	Kardoner/spanske artiskokker	
0270030	Bladselleri	
0270040	Knoldfennikel	
0270050	Artiskokker	
0270060	Porrer	
0270070	Rabarber	

(1)	(2)	(3)
0270080	Bambusskud	
0270090	Palmehjerter	
0270990	Andet (2)	
0280000	Svampe, mosser og laver	0,01 (*)
0280010	Dyrkede svampe	
0280020	Vilde svampe	
0280990	Mosser og laver	
0290000	Alger og prokaryote organismer	0,01 (*)
0300000	BÆLGFRUGTER	0,01 (*)
0300010	Bønner	
0300020	Linser	
0300030	Ærter	
0300040	Lupiner/lupinbønner	
0300990	Andet (2)	
0400000	OLIEHOLDIGE FRØ OG FRUGTER	0,01 (*)
0401000	Olieholdige frø	
0401010	Hørfrø	
0401020	Jordnødder	
0401030	Valmuefrø	
0401040	Sesamfrø	
0401050	Solsikkefrø	
0401060	Rapsfrø	
0401070	Sojabønner	
0401080	Sennepsfrø	
0401090	Bomuldsfrø	
0401100	Græskarfrø	
0401110	Safflorfrø	
0401120	Hjulkronfrø	
0401130	Sæddodderfrø	
0401140	Hampfrø	
0401150	Kristpalmefrø	
0401990	Andet (2)	
0402000	Olieholdige frugter	
0402010	Oliven til oliefremstilling	
0402020	Oliepalmekerner	
0402030	Frugt fra oliepalmer	
0402040	Kapok	
0402990	Andet (2)	
0500000	KORN	0,01 (*)
0500010	Byg	
0500020	Boghvede og andre pseudokornarter	

(1)	(2)	(3)
0500030	Majs	
0500040	Alm. hirse	
0500050	Havre	
0500060	Ris	
0500070	Rug	
0500080	Alm, durra/sorghum	
0500090	Hvede	
0500990	Andet (2)	
0600000	TE, KAFFE, URTEUDTRÆK, KAKAO OG JOHANNESBRØD	0,05 (*)
0610000	Te	
0620000	Kaffebønner	
0630000	Urteudtræk fra	
0631000	a) <i>blomster</i>	
0631010	Kamille	
0631020	Hibiscus/rosella	
0631030	Roser	
0631040	Jasmin	
0631050	Lind	
0631990	Andet (2)	
0632000	b) <i>blade og urter</i>	
0632010	Jordbær	
0632020	Rooibos	
0632030	Maté/paraguaykristtorn	
0632990	Andet (2)	
0633000	c) <i>rødder</i>	
0633010	Baldrian	
0633020	Ginseng	
0633990	Andet (2)	
0639000	d) <i>andre dele af planten</i>	
0640000	Kakaobønner	
0650000	Karob/johannesbrød	
0700000	HUMLE	0,05 (*)
0800000	KRYDDERIER	
0810000	Krydderier i form af frø	0,05 (*)
0810010	Anis/ægte anis	
0810020	Sortkommen	
0810030	Selleri	
0810040	Koriander	

(1)	(2)	(3)
0810050	Spidskommen	
0810060	Dild	
0810070	Fennikel	
0810080	Bukkehorn	
0810090	Muskat	
0810990	Andet (2)	
0820000	Krydderier i form af frugter	0,05 (*)
0820010	Allehånde	
0820020	Sichuanpeber	
0820030	Kommen	
0820040	Kardemomme	
0820050	Enebær	
0820060	Peberkorn (grønne, hvide og sorte)	
0820070	Vanilje	
0820080	Tamarinde	
0820990	Andet (2)	
0830000	Krydderier i form af bark	0,05 (*)
0830010	Kanel	
0830990	Andet (2)	
0840000	Krydderier i form af rødder/jordstængler	
0840010	Lakrids	0,05 (*)
0840020	Ingefær (10)	0,05 (*)
0840030	Gurkemeje/curcuma	0,05 (*)
0840040	Peberrod (11)	
0840990	Andet (2)	0,05 (*)
0850000	Krydderier i form af knopper	0,05 (*)
0850010	Kryddernellike	
0850020	Kapers	
0850990	Andet (2)	
0860000	Krydderier i form af blomstergrifler/støvfang	0,05 (*)
0860010	Safrankrokus	
0860990	Andet (2)	
0870000	Krydderier i form af frøkapper	0,05 (*)
0870010	Muskatblomme	
0870990	Andet (2)	
0900000	SUKKERPLANTER	0,01 (*)
0900010	Sukkerroerødder	
0900020	Sukkerrør	

(1)	(2)	(3)
0900030	Cikorierødder	
0900990	Andet (2)	
1000000	ANIMALSKE PRODUKTER — LANDDYR	
1010000	Varer fra	0,01 (*)
1011000	a) <i>svin</i>	
1011010	Muskel	
1011020	Fedt	
1011030	Lever	
1011040	Nyre	
1011050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1011990	Andet (2)	
1012000	b) <i>kvæg</i>	
1012010	Muskel	
1012020	Fedt	
1012030	Lever	
1012040	Nyre	
1012050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1012990	Andet (2)	
1013000	c) <i>får</i>	
1013010	Muskel	
1013020	Fedt	
1013030	Lever	
1013040	Nyre	
1013050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1013990	Andet (2)	
1014000	d) <i>geder</i>	
1014010	Muskel	
1014020	Fedt	
1014030	Lever	
1014040	Nyre	
1014050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1014990	Andet (2)	
1015000	e) <i>dyr af hestefamilien</i>	
1015010	Muskel	
1015020	Fedt	
1015030	Lever	
1015040	Nyre	
1015050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1015990	Andet (2)	

(1)	(2)	(3)
1016000	f) <i>fjerkræ</i>	
1016010	Muskel	
1016020	Fedt	
1016030	Lever	
1016040	Nyre	
1016050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1016990	Andet (2)	
1017000	g) <i>andre opdrættede landdyr</i>	
1017010	Muskel	
1017020	Fedt	
1017030	Lever	
1017040	Nyre	
1017050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	
1017990	Andet (2)	
1020000	Mælk	0,01 (*)
1020010	Kvæg	
1020020	Får	
1020030	Geder	
1020040	Heste	
1020990	Andet (2)	
1030000	Fugleæg	0,01 (*)
1030010	Kyllinger	
1030020	Ænder	
1030030	Gæs	
1030040	Vagtler	
1030990	Andet (2)	
1040000	Hønning og andre biavlprodukter (7)	0,05 (*)
1050000	Padde og krybdyr	0,01 (*)
1060000	Hvirvelløse landdyr	0,01 (*)
1070000	Vildtlevende landlevende hvirveldyr	0,01 (*)
1100000	ANIMALSKE PRODUKTER — FISK, FISKEVARER OG ANDRE FØDEVARER AF SALT- VANDS- OG FERSKVANDSDYR (8)	
1200000	PRODUKTER ELLER DELE AF PRODUKTER, DER UDELUKKENDE ANVENDES TIL FODER (8)	
1300000	FORARBEJDEDE FØDEVARER (9)	

(*) Bestemmelsesgrænseværdi

(*) Bilag I indeholder en fuldstændig liste over vegetabiliske og animalske produkter, som der er fastsat MRL'er for.»

- 2) I bilag III, del A, affattes kolonnerne vedrørende aminopyralid, mandipropamid, spiromesifen, spirotetramat og tetraconazol således:

»Pesticidrester og maksimalgrænseværdier (mg/kg)

Kode-nummer	Grupper af produkter og eksempler på individuelle produkter, som maksimalgrænseværdierne gælder for ^(a)	Aminopyralid	Mandipropamid	Spiromesifen	Spirotetramat og dets 4 metabolitter BYI08330-enol, BYI08330-ketohydroxy, BYI08330-monohydroxy og BYI08330-enol-glucosid, udtrykt som spirotetramat (R)	Tetraconazol (F)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0100000	FRUGTER, FRISKE ELLER FROSNE; TRÆNØDDER	0,01 (*)				
0110000	Citrusfrugter		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0110010	Grapefrugter					
0110020	Appelsiner					
0110030	Citroner					
0110040	Limefrugter					
0110050	Mandariner					
0110990	Andet (2)					
0120000	Træ nødder		0,01 (*)	0,02 (*)	0,5	0,02 (*)
0120010	Mandler					
0120020	Paranødder					
0120030	Cashewnødder					
0120040	Kastanjer					
0120050	Kokosnødder					
0120060	Hasselnødder					
0120070	Macadamia					
0120080	Pekannødder					
0120090	Pinjekerner					
0120100	Pistacienødder					
0120110	Valnødder					
0120990	Andet (2)					
0130000	Kernefrugter		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,3
0130010	Æbler					
0130020	Pærer					
0130030	Kvæder					
0130040	Mispel					
0130050	Japanmispel/loquat					
0130990	Andet (2)					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0140000	Stenfrugter		0,01 (*)	0,02 (*)	3	
0140010	Abrikoser					0,1
0140020	Kirsebær (søde)					0,02 (*)
0140030	Ferskner					0,1
0140040	Blommer					0,05
0140990	Andet (2)					0,02 (*)
0150000	Bær og små frugter					
0151000	a) <i>Druer</i>		2	0,02 (*)	2	0,5
0151010	Spisedruer					
0151020	Druer til vinframstilling					
0152000	b) <i>Jordbær</i>		0,01 (*)	1	0,4	0,2
0153000	c) <i>Stængelfrugter</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,2
0153010	Brombær					
0153020	Korbær					
0153030	Hindbær (gule og røde)					
0153990	Andet (2)					
0154000	d) <i>Andre små frugter og bær</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	0,7	0,2
0154010	Blåbær					
0154020	Tranebær					
0154030	Solbær og ribs (hvide, røde og sorte)					
0154040	Stikkelsbær (gule, grønne og røde)					
0154050	Hyben					
0154060	Morbær (hvide og sorte)					
0154070	Azaroalhvidtjørn/middelhavsmispel					
0154080	Hyldebær					
0154990	Andet (2)					
0160000	Diverse frugter med:		0,01 (*)			
0161000	a) <i>spiselig skræl</i>			0,02 (*)		
0161010	Dadler				0,1 (*)	0,02 (*)
0161020	Figner				0,1 (*)	0,02 (*)
0161030	Spiseoliven				4	0,02 (*)
0161040	Kumquat				0,1 (*)	0,02 (*)
0161050	Stjernefrugter/karamboler				0,1 (*)	0,02 (*)
0161060	Alm. kaki/daddelblommer/sharonfrugter				0,3	0,09
0161070	Jambolanablommer/jambolan				0,1 (*)	0,02 (*)
0161990	Andet (2)				0,1 (*)	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0162000	b) <i>ikke spiselig skræl, små</i>					0,02 (*)
0162010	Kiwifrugter (gule, grønne og røde)			0,02 (*)	4	
0162020	Litchi/litchiblonner			0,02 (*)	15	
0162030	Passionsfrugter/vandcitron			1	0,1 (*)	
0162040	Ægte figenkaktus/kaktusfigner			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162050	Stjerneæbler			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162060	Amerikansk kaki/Virginia kaki			0,02 (*)	0,1 (*)	
0162990	Andet (2)			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163000	c) <i>ikke spiselig skræl, store</i>					0,02 (*)
0163010	Avocadoer			0,02 (*)	0,7	
0163020	Bananer			0,02 (*)	0,6	
0163030	Mangofrugter			0,02 (*)	0,3	
0163040	Papajaer			1	0,4	
0163050	Granatæbler			0,02 (*)	0,5	
0163060	Cherimoya			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163070	Guavaer			0,02 (*)	2	
0163080	Ananas			0,02 (*)	0,3	
0163090	Brødfrugter			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163100	Durianfrugter			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163110	Soursops/guanabanas			0,02 (*)	0,1 (*)	
0163990	Andet (2)			0,02 (*)	0,1 (*)	
0200000	GRØNTSAGER, FRISKE eller FROSNE	0,01 (*)				
0210000	Rod- og knoldgrøntsager			0,02 (*)		0,02 (*)
0211000	a) <i>Kartofler</i>		0,01 (*)		0,8	
0212000	b) <i>Tropiske rod- og knoldgrøntsager</i>		0,01 (*)		0,1 (*)	
0212010	Maniokker					
0212020	Søde kartofler					
0212030	Yams					
0212040	Salepmaranta					
0212990	Andet (2)					
0213000	c) <i>Andre rod- og knoldgrøntsager undtagen sukkerroer</i>				0,1	
0213010	Rødbeder		0,1			
0213020	Gulerødder		0,01 (*)			
0213030	Knoldselleri		0,01 (*)			
0213040	Peberrod		0,01 (*)			
0213050	Jordskokker		0,01 (*)			
0213060	Pastinakker		0,01 (*)			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0213070	Persillerod		0,01 (*)			
0213080	Radiser		0,3			
0213090	Havrerod		0,01 (*)			
0213100	Kålroer		0,01 (*)			
0213110	Majroer		0,01 (*)			
0213990	Andet (2)		0,01 (*)			
0220000	Løg			0,02 (*)		0,02 (*)
0220010	Hvidløg		0,01 (*)		0,4	
0220020	Løg		0,1		0,4	
0220030	Skalotteløg		0,01 (*)		0,4	
0220040	Forårsløg/springløg/grønne løg og pibeløg		7		0,1 (*)	
0220990	Andet (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	
0230000	Frugtgrøntsager					
0231000	a) <i>Solanaceae og Malvaceae</i>					
0231010	Tomater		3	1	2	0,1
0231020	Sød peberfrugt		1	0,5	2	0,1
0231030	Auberginer/ægplanter		1	0,5	2	0,02 (*)
0231040	Okra, lady's fingers		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0231990	Andet (2)		0,01 (*)	0,02 (*)	1	0,02 (*)
0232000	b) <i>Cucurbitae med spiselig skræl</i>				0,2	0,2
0232010	Agurker		0,2	0,3		
0232020	Drueagurker/asiagurker		0,1	0,3		
0232030	Courgetter		0,2	0,3		
0232990	Andet (2)		0,1	0,02 (*)		
0233000	c) <i>Cucurbitae med ikke spiselig skræl</i>			0,3	0,2	0,05
0233010	Meloner		0,5			
0233020	Græskar		0,3			
0233030	Vandmeloner		0,3			
0233990	Andet (2)		0,3			
0234000	d) <i>Suktermajs</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	1,5	0,02 (*)
0239000	e) <i>Andre frugtgrøntsager</i>		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0240000	Kål (undtagen kålrødder og spæde brassicblade)			0,02 (*)		0,02 (*)
0241000	a) <i>Blomsterkål</i>				1	
0241010	Broccoli		2			
0241020	Blomkål		0,3			
0241990	Andet (2)		0,01 (*)			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0242000	b) <i>Hoveddannende Brassica</i>					
0242010	Rosenkål		0,2		0,3	
0242020	Hovedkål		3		2	
0242990	Andet (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	
0243000	c) <i>Bladkål</i>		25		7	
0243010	Kinakål/pe-tsai					
0243020	Grønkål/kokål					
0243990	Andet (2)					
0244000	d) <i>Kålrabi</i>		0,01 (*)		2	
0250000	Bladgrøntsager, urter og spiselige blomster			0,02 (*)		0,02 (*)
0251000	a) <i>Hoved- og pluksalat og salatplanter</i>		25		7	
0251010	Vårsalat/tandfri vårsalat/feldsalat					
0251020	Havesalat					
0251030	Bredbladet endivie					
0251040	Havekarse og andre spirer og skud					
0251050	Langskulpet vinterkarse					
0251060	Salatsennep/rucola					
0251070	Rød sennep					
0251080	Spæde blade (herunder af <i>Brassica</i> -arter)					
0251990	Andet (2)					
0252000	b) <i>Spinat og lignende blade</i>		25		7	
0252010	Spinat					
0252020	Portulakker					
0252030	Bladbeder					
0252990	Andet (2)					
0253000	c) <i>Vindrueblade og blade af lignende arter</i>		0,01 (*)		0,1 (*)	
0254000	d) <i>Brøndkarse</i>		25		7	
0255000	e) <i>Julesalat/alm. cikorie</i>		0,15		0,1 (*)	
0256000	f) <i>Urter og spiselige blomster</i>		10		4	
0256010	Kørvel					
0256020	Purløg					
0256030	Selleriblade					
0256040	Persille					
0256050	Salvie					
0256060	Rosmarin					
0256070	Timian					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0256080	Basilikum og spiselige blomster					
0256090	Laurbærblade					
0256100	Estragon					
0256990	Andet (2)					
0260000	Bælgplanter				1,5	0,02 (*)
0260010	Bønner (med bælg)		0,01 (*)	1		
0260020	Bønner (uden bælg)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260030	Ærter (med bælg)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260040	Ærter (uden bælg)		0,3	0,02 (*)		
0260050	Linser		0,01 (*)	0,02 (*)		
0260990	Andet (2)		0,01 (*)	0,02 (*)		
0270000	Stængelgrøntsager			0,02 (*)		
0270010	Alm. asparges		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270020	Kardoner/spanske artiskokker		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270030	Bladselleri		20		4	0,05
0270040	Knoldfennikel		0,01 (*)		4	0,02 (*)
0270050	Artiskokker		0,3		1	0,2
0270060	Porrer		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270070	Rabarber		0,01 (*)		4	0,02 (*)
0270080	Bambusskud		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270090	Palmehjerter		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0270990	Andet (2)		0,01 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0280000	Svampe, mosser og laver		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0280010	Dyrkede svampe					
0280020	Vilde svampe					
0280990	Mosser og laver					
0290000	Alger og prokaryote organismer		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0300000	BÆLGFRUGTER	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)	2	0,02 (*)
0300010	Bønner					
0300020	Linser					
0300030	Ærter					
0300040	Lupiner/lupinbønner					
0300990	Andet (2)					
0400000	OLIEHOLDIGE FRØ OG FRUGTER		0,01 (*)	0,02 (*)		
0401000	Olieholdige frø					
0401010	Hørfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,15
0401020	Jordnødder	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0401030	Valmuefrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,15
0401040	Sesamfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401050	Solsikkefrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401060	Rapsfrø	0,03			0,1 (*)	0,15
0401070	Sojabønner	0,01 (*)			4	0,02 (*)
0401080	Sennepsfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401090	Bomuldsfrø	0,01 (*)			0,4	0,02 (*)
0401100	Græskarfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401110	Safflorfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401120	Hjulkronfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401130	Sæddodderfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401140	Hampfrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401150	Kristpalmefrø	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0401990	Andet (2)	0,01 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0402000	Olieholdige frugter	0,01 (*)				0,02 (*)
0402010	Oliven til oliefremstilling				4	
0402020	Oliepalmekerner				0,1 (*)	
0402030	Frugt fra oliepalmer				0,1 (*)	
0402040	Kapok				0,1 (*)	
0402990	Andet (2)				0,1 (*)	
0500000	KORN		0,01 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	
0500010	Byg	0,15				0,1
0500020	Boghvede og andre pseudokornarter	0,01 (*)				0,05
0500030	Majs	0,05				0,05
0500040	Alm. hirse	0,05				0,05
0500050	Havre	0,15				0,1
0500060	Ris	0,01 (*)				0,05
0500070	Rug	0,15				0,05
0500080	Alm, durra/sorghum	0,05				0,05
0500090	Hvede	0,1				0,1
0500990	Andet (2)	0,01 (*)				0,05
0600000	TE, KAFFE, URTEUDTRÆK, KAKAO OG JOHANNESBRØD	0,02 (*)			0,1 (*)	0,02 (*)
0610000	Te		0,02 (*)	50		
0620000	Kaffebønner		0,02 (*)	0,05		
0630000	Urteudtræk fra		0,02 (*)	0,02 (*)		
0631000	a) blomster					
0631010	Kamille					
0631020	Hibiscus/rosella					

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0631030	Roser					
0631040	Jasmin					
0631050	Lind					
0631990	Andet (2)					
0632000	b) <i>blade og urter</i>					
0632010	Jordbær					
0632020	Rooibos					
0632030	Maté/paraguaykristtorn					
0632990	Andet (2)					
0633000	c) <i>rødder</i>					
0633010	Baldrian					
0633020	Ginseng					
0633990	Andet (2)					
0639000	d) <i>andre dele af planten</i>					
0640000	Kakaobønner		0,06	0,02 (*)		
0650000	Karob/johannesbrød		0,02 (*)	0,02 (*)		
0700000	HUMLE	0,02 (*)	90	0,02 (*)	15	0,02 (*)
0800000	KRYDDERIER					
0810000	Krydderier i form af frø	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0810010	Anis/ægte anis					
0810020	Sortkommen					
0810030	Selleri					
0810040	Koriander					
0810050	Spidskommen					
0810060	Dild					
0810070	Fennikel					
0810080	Bukkehorn					
0810090	Muskat					
0810990	Andet (2)					
0820000	Krydderier i form af frugter	0,02 (*)	0,02 (*)		0,1 (*)	0,02 (*)
0820010	Allehånde			0,02 (*)		
0820020	Sichuanpeber			0,02 (*)		
0820030	Kommen			0,02 (*)		
0820040	Kardemomme			0,02 (*)		
0820050	Enebær			0,02 (*)		
0820060	Peberkorn (grønne, hvide og sorte)			0,02 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
0820070	Vanilje			0,02 (*)		
0820080	Tamarinde			0,02 (*)		
0820990	Andet (2)			0,05		
0830000	Krydderier i form af bark	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0830010	Kanel					
0830990	Andet (2)					
0840000	Krydderier i form af rødder/jordstængler					
0840010	Lakrids	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840020	Ingefær (10)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840030	Gurkemeje/curcuma	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0840040	Peberrod (11)					
0840990	Andet (2)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0850000	Krydderier i form af knopper	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0850010	Kryddernellike					
0850020	Kapers					
0850990	Andet (2)					
0860000	Krydderier i form af blomstergrifler/støvfang	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0860010	Safrankrokus					
0860990	Andet (2)					
0870000	Krydderier i form af frøkapper	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,1 (*)	0,02 (*)
0870010	Muskatblomme					
0870990	Andet (2)					
0900000	SUKKERPLANTER	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)		
0900010	Sukkerroerødder				0,1 (*)	0,05
0900020	Sukkerrør				0,1 (*)	0,02 (*)
0900030	Cikorierødder				0,1	0,05
0900990	Andet (2)				0,1 (*)	0,02 (*)
1000000	ANIMALSKE PRODUKTER — LANDDYR			0,01 (*)		
1010000	Varer fra		0,02 (*)			
1011000	a) <i>svin</i>					
1011010	Muskel	0,01 (*)			0,05	0,05
1011020	Fedt	0,02			0,01 (*)	0,5
1011030	Lever	0,02			0,7	1
1011040	Nyre	0,3			0,7	0,2

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1011050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,01 (*)			0,7	0,05
1011990	Andet (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,05
1012000	b) <i>kvæg</i>					
1012010	Muskel	0,1			0,05	0,05
1012020	Fedt	0,1			0,01 (*)	0,5
1012030	Lever	0,05			0,7	1
1012040	Nyre	1			0,7	0,2
1012050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,05			0,7	0,5
1012990	Andet (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,05
1013000	c) <i>får</i>					
1013010	Muskel	0,1			0,05	0,05
1013020	Fedt	0,1			0,01 (*)	0,5
1013030	Lever	0,05			0,7	1
1013040	Nyre	1			0,7	0,5
1013050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,05			0,7	0,5
1013990	Andet (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1014000	d) <i>geder</i>					
1014010	Muskel	0,1			0,05	0,5
1014020	Fedt	0,1			0,01 (*)	0,5
1014030	Lever	0,05			0,7	1
1014040	Nyre	1			0,7	0,5
1014050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,05			0,7	0,5
1014990	Andet (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1015000	e) <i>dyr af hestefamilien</i>					
1015010	Muskel	0,1			0,05	0,5
1015020	Fedt	0,1			0,01 (*)	0,5
1015030	Lever	0,05			0,7	1
1015040	Nyre	1			0,7	0,5
1015050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,05			0,7	0,5
1015990	Andet (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	0,5
1016000	f) <i>fjerkræ</i>				0,01 (*)	
1016010	Muskel	0,01 (*)				0,02 (*)
1016020	Fedt	0,02				0,2
1016030	Lever	0,02				1
1016040	Nyre	0,3				0,05
1016050	Spiselige slagtebiprodukter (undtagen lever og nyre)	0,01 (*)				0,02 (*)
1016990	Andet (2)	0,01 (*)				0,02 (*)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1017000	g) andre opdrættede landdyr					0,5
1017010	Muskel	0,1			0,05	
1017020	Fedt	0,1			0,01 (*)	
1017030	Lever	0,05			0,7	
1017040	Nyre	1			0,7	
1017050	Spiselige slagtebidprodukter (undtagen lever og nyre)	0,05			0,7	
1017990	Andet (2)	0,01 (*)			0,01 (*)	
1020000	Mælk	0,02	0,02 (*)		0,005 (*)	0,05
1020010	Kvæg					
1020020	Får					
1020030	Geder					
1020040	Heste					
1020990	Andet (2)					
1030000	Fugleæg	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,05
1030010	Kyllinger					
1030020	Ænder					
1030030	Gæs					
1030040	Vagtler					
1030990	Andet (2)					
1040000	Honning og andre biavlsprodukter (7)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,02 (*)
1050000	Padde og krybdyr	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,02 (*)
1060000	Hvirvelløse landdyr	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,02 (*)
1070000	Vildtlevende landlevende hvirveldyr	0,01 (*)	0,02 (*)		0,01 (*)	0,5
1100000	ANIMALSKE PRODUKTER — FISK, FISKEVARER OG ANDRE FØDEVARER AF SALTVANDS- OG FERSKVANDSDYR (8)					
1200000	PRODUKTER ELLER DELE AF PRODUKTER, DER UDELUKKE ANVENDES TIL FODER (8)					
1300000	FORARBEJDEDE FØDEVARER (9)					

(*) Bestemmelsesgrænseværdi

(*) Bilag I indeholder en fuldstændig liste over vegetabiliske og animalske produkter, som der er fastsat MRL'er for.

(F) = Fedtopløselig

Spirotetramat og dets 4 metabolitter BYI08330-enol, BYI08330-ketohydroxy, BYI08330-monohydroxy og BYI08330-enol-glucosid, udtrykt som spirotetramat (R)

(R) = Definitionen for restkoncentration er forskellig for følgende pesticid/kodenummer-kombinationer:

Spirotetramat — kode 1000000 undtagen 1040000: Spirotetramat og dets metabolit BYI08330-enol, udtrykt som spirotetramat*

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2019/1016**af 20. juni 2019****om minimumssalgsprisen for skummetmælkspulver i forbindelse med den 37. dellicitation i den licitationsprocedure, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1240 af 18. maj 2016 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår offentlig intervention og støtte til privat oplagring ⁽²⁾, særlig artikel 32, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 ⁽³⁾ indledes der en procedure for salg af skummetmælkspulver ved licitation.
- (2) På grundlag af de bud, der er modtaget i forbindelse med den 37. dellicitation, bør der fastsættes en minimumssalgspris.
- (3) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter—

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 37. dellicitation for salg af skummetmælkspulver inden for rammerne af den licitationsprocedure, der er indledt ved gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080, og hvortil fristen for indgivelse af bud udløb den 18. juni 2019, fastsættes minimumssalgsprisen til 175,90 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Kommissionens vegne

For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør

*Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af
Landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUT L 206 af 30.7.2016, s. 71.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2080 af 25. november 2016 om indledning af en licitationsprocedure for salg af skummetmælkspulver (EUT L 321 af 29.11.2016, s. 45).

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2019/1017

af 14. juni 2019

om den holdning, som på Den Europæiske Unions vegne skal indtages i Medlemsrådet under Det Internationale Olivenråd, for så vidt angår betingelserne for Georgiens regerings tiltrædelse af den internationale overenskomst af 2015 om olivenolie og spiseoliven

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den internationale overenskomst af 2015 om olivenolie og spiseoliven (»overenskomsten«) blev i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2016/1892 ⁽¹⁾ undertegnet på Unionens vegne den 18. november 2016 i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York med forbehold af dens indgåelse. Overenskomsten trådte i overensstemmelse med dens artikel 31, stk. 2, midlertidigt i kraft den 1. januar 2017.
- (2) Overenskomsten blev indgået den 17. maj 2019 ved Rådets afgørelse (EU) 2019/848 ⁽²⁾.
- (3) I henhold til overenskomstens artikel 29 skal Medlemsrådet under Det Internationale Olivenråd (»Medlemsrådet«) fastlægge betingelserne for en regerings tiltrædelse af overenskomsten.
- (4) Georgiens regering har formelt ansøgt om at tiltræde overenskomsten. Medlemsrådet bør derfor opfordres til på en af dets kommende samlinger eller inden for rammerne af en procedure med henblik på Medlemsrådets vedtagelse af afgørelser ved udveksling af korrespondance at fastlægge betingelserne for Georgiens tiltrædelse, for så vidt angår andele i Det Internationale Olivenråd og fristen for deponering af tiltrædelsesinstrumentet.
- (5) Da Georgien er i færd med at udbygge sin olivensektor med hensyn til forbrug og produktion, kan Georgiens tiltrædelse på visse betingelser styrke Det Internationale Olivenråd, navnlig med hensyn til at opnå ensartethed i national og international ret vedrørende olivenprodukters egenskaber med henblik på at forebygge handelshindringer.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, som på Unionens vegne indtages i Medlemsrådet, da de afgørelser, der skal vedtages, har retsvirkning for Unionen, da de har indvirkning på forholdet ved beslutningstagningen i Medlemsrådet i de tilfælde, hvor afgørelser ikke træffes ved konsensus, jf. overenskomstens artikel 10, stk. 4 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i Medlemsrådet under Det Internationale Olivenråd på en kommende samling deraf eller inden for rammerne af en procedure med henblik på Medlemsrådets vedtagelse af afgørelser ved udveksling af korrespondance, for så vidt angår betingelserne for Georgiens regerings tiltrædelse af overenskomsten, er fastsat i bilaget.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2016/1892 af 10. oktober 2016 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af den internationale overenskomst af 2015 om olivenolie og spiseoliven (EUT L 293 af 28.10.2016, s. 2).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/848 af 17. maj 2019 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den internationale overenskomst af 2015 om olivenolie og spiseoliven (EUT L 139 af 27.5.2019, s. 1).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 2019.

På Rådets vegne
E.O. TEODOROVICI
Formand

BILAG

Unionen støtter Georgiens regerings tiltrædelse af overenskomsten på en kommende samling i Medlemsrådet eller inden for rammerne af en procedure med henblik på vedtagelse af afgørelser i Medlemsrådet ved udveksling af korrespondance, såfremt Georgiens andele beregnes efter den formel, der er angivet i artikel 11 i overenskomsten, og at fristen for deponering af tiltrædelsesinstrumenterne gør det muligt for Georgien snart at tiltræde overenskomsten. Hvis deponeringen af instrumentet forsinkes, kan Unionen i efterfølgende afgørelser, der skal vedtages af Medlemsrådet, støtte forlængelsen af fristen for deponering af instrumentet.

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2019/1018**af 20. juni 2019****om ændring af afgørelse 2014/386/FUSP om restriktive foranstaltninger som reaktion på den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 23. juni 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/386/FUSP ⁽¹⁾.
- (2) Rådet anerkender ikke og fordømmer fortsat Den Russiske Føderations ulovlige annektering af Krim og Sevastopol og er fast besluttet på at gennemføre sin ikkeanerkendelsespolitik fuldt ud.
- (3) På grundlag af en gennemgang af afgørelse 2014/386/FUSP bør de restriktive foranstaltninger forlænges indtil den 23. juni 2020.
- (4) Afgørelse 2014/386/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 5, stk. 2, i afgørelse 2014/386/FUSP affattes således:

»Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 23. juni 2020.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/386/FUSP af 23. juni 2014 om restriktive foranstaltninger som reaktion på den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol (EUT L 183 af 24.6.2014, s. 70).

HENSTILLINGER

KOMMISSIONENS HENSTILLING (EU) 2019/1019

af 7. juni 2019

om modernisering af bygninger

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen er fast besluttet på at udvikle et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og dekarboniseret energisystem. Energiunionen og den klima- og energipolitiske ramme for 2030 fastsætter ambitiøse forpligtelser for Unionen om at reducere drivhusgasemissionerne yderligere med mindst 40 % senest i 2030 sammenlignet med 1990, øge andelen af vedvarende energi i energiforbruget, gennemføre energibesparelser i overensstemmelse med Unionens ambitionsniveau og forbedre Unionens energisikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁾ som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 ⁽²⁾ fastsættes et overordnet mål for energieffektivitet på mindst 32,5 % på EU-plan senest i 2030. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽³⁾ fastsættes et bindende mål for andelen af energi fra vedvarende energikilder på mindst 32 % på EU-plan senest i 2030.
- (2) Bygninger er centrale i EU's energieffektivitetspolitik, da de tegner sig for næsten 40 % af det endelige energiforbrug.
- (3) Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer, som fulgte den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP 21), sætter skub i Unionens indsats for at dekarbonisere bygningsmassen. Da opvarmning og afkøling tegner sig for næsten 50 % af Unionens endelige energiforbrug, hvoraf 80 % forbruges i bygninger, er opfyldelsen af Unionens energi- og klimamål forbundet med Unionens indsats for at renovere sin bygningsmasse gennem prioritering af energieffektivitet og anvendelse af princippet om »energieffektivitet først« og overvejelser om at benytte vedvarende energikilder.
- (4) Kommissionen har fremhævet betydningen af energieffektivitet og byggesektorens rolle i bestræbelserne på at opfylde Unionens energi- og klimamål og sikre overgangen til ren energi i sin meddelelse om energieffektivitet og dens bidrag til energiforsyningssikkerheden og den klima- og energipolitiske ramme for 2030 ⁽⁴⁾, i sin meddelelse om en rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik ⁽⁵⁾ og i sin meddelelse om en europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi ⁽⁶⁾. I sidstnævnte meddelelse understreges det, at energieffektivitetsforanstaltninger bør spille en central rolle i bestræbelserne på at opnå en klimaneutral økonomi i 2050 og reducere energiforbruget med næsten 50 % i forhold til 2005.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2002 af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽⁴⁾ Konsekvensanalyse, der ledsager meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om energieffektivitet og dens bidrag til energiforsyningssikkerheden og den klima- og energipolitiske ramme for 2030 (SWD (2014) 255 final).

⁽⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank om en rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik (COM (2015) 80 final).

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank om en ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (COM(2018) 773 final).

- (5) Fuld gennemførelse og håndhævelse af eksisterende energilovgivning betragtes som den højeste prioritet ved oprettelse af energiunionen.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU ⁽⁷⁾ (»EPBD«) er den vigtigste lovgivning sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF ⁽⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 ⁽⁹⁾ med fokus på energieffektivitet i bygninger inden for rammerne af 2030-målene for energieffektivitet. EPBD har to komplementære mål, nemlig at fremskynde renoveringen af eksisterende bygninger inden 2050 og at støtte moderniseringen af alle bygninger med intelligente teknologier og en klarere forbindelse til ren mobilitet.
- (7) I 2018 blev EPBD ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844 ⁽¹⁰⁾ for at fremskynde moderniseringen af bygninger i Unionen.
- (8) Tekniske bygningsinstallationers ydeevne har en betydelig indvirkning på bygningers samlede energimæssige ydeevne og bør derfor optimeres. Det er vigtigt at sikre, at bygningers energimæssige ydeevne forbedres på grundlag af en integreret tilgang, hvor der både tages hensyn til klimaskærme og tekniske bygningsinstallationer.
- (9) Den nationale lovgivning til gennemførelse af artikel 8, stk. 1, i EPBD skal sikre, at der fastlægges og håndhæves krav til installationer for en udvidet gruppe af tekniske bygningsinstallationer, og at der indføres nye krav om installation af selvregulerende enheder i bygninger.
- (10) For at opfylde målene om energieffektivitet for bygninger bør gennemsigtheden af energiattester forbedres. National lovgivning til gennemførelse af kravene i artikel 8, stk. 9, i EPBD er påkrævet for at sikre, at den samlede energimæssige ydeevne for den ændrede del eller, hvor det er relevant, for hele installationen, dokumenteres med henblik på attesting af bygninger og kontrol af overholdelsen, når tekniske bygningsinstallationer, f.eks. til rumopvarmning, luftkonditionering eller vandopvarmning, installeres, udskiftes eller opgraderes.
- (11) Innovation og ny teknologi gør det også muligt for bygninger at bidrage til den samlede dekarbonisering af økonomien, herunder transportsektoren. F.eks. kan bygninger bidrage til udviklingen af den infrastruktur, der er nødvendig for intelligent opladning af elektriske køretøjer, hvilket kan danne grundlaget for medlemsstaterne, hvis de ønsker det, til at anvende bilbatterier som en strømkilde.
- (12) Elektriske køretøjer er et vigtigt element i overgangen til ren energi baseret på energieffektivitetsforanstaltninger, alternative brændstoffer, vedvarende energikilder og innovative forvaltningsløsninger vedrørende energifleksibilitet. Bygningsreglementer kan anvendes effektivt til indførelse af målrettede krav, der støtter etableringen af opladningsinfrastruktur i beboelsejendomme og erhvervsbygningers parkeringsanlæg. National lovgivning til gennemførelse af kravene i artikel 8, stk. 2-8, i EPBD er påkrævet for at sikre etableringen af opladningsinfrastruktur til elektriske køretøjer i bygningers parkeringsanlæg.
- (13) Når medlemsstaterne anvender kravene i artikel 8, stk. 2-8, i EPBD, bør de overveje behovet for en samlet og sammenhængende byplanlægning samt fremme af alternative, sikre og bæredygtige transportformer og deres understøttende infrastruktur, f.eks. gennem en særlig parkeringsinfrastruktur, der tager hensyn til elektriske cykler og til køretøjer til bevægelseshæmmede personer.
- (14) Medlemsstaterne bør fastlægge foranstaltninger til forenkling af etableringen af opladningsinfrastruktur med henblik på at fjerne hindringer såsom delte incitamenter og administrative vanskeligheder, som de enkelte ejere møder, når de forsøger at opsætte en ladestander på deres parkeringsplads.
- (15) Med henblik på at digitalisere byggesektoren og dermed bane vejen for intelligente boliger og godt opkoblede samfund bør der gives målrettede incitamenter til at fremme systemer, der er intelligensparate, og digitale løsninger i det bebyggede miljø.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 75).

- (16) Det er vigtigt at øge bygningsejeres og -brugeres bevidsthed om værdien af bygningsautomatisering og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer og at skabe tillid hos brugere, hvad angår de reelle besparelser som følge af nævnte nye forbedrede funktioner.
- (17) For at sikre varmeanlægs, klimaanlægs og ventilationsanlægs oprindelige og fortsatte ydeevne bør der udformes eftersynsordninger for at maksimere deres ydeevne. Artikel 14 og 15 i EPBD udvider typen af tekniske bygningsinstallationer, der er omfattet af obligatoriske regelmæssige eftersyn eller alternative foranstaltninger. I disse artikler fastlægges desuden alternative foranstaltninger til eftersyn baseret på automatisering og kontrol eller elektronisk overvågning og nye krav om installation af bygningsautomatiserings- og -kontrolsystemer i visse erhvervsbygninger.
- (18) Bygningsautomatisering og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer har vist sig at være en effektiv erstatning for eftersyn, navnlig når det gælder store installationer. De rummer således et stort potentiale til at levere omkostningseffektive og betydelige energibesparelser både for forbrugere og virksomheder. Montering af sådant udstyr bør betragtes som et omkostningseffektivt alternativ til eftersyn i store erhvervsbygninger og ejendomme, der består af flere lejligheder af en vis størrelse, der giver et interessant investeringsafkast og gør det muligt at reagere på de leverede oplysninger og derved sikre energibesparelser over tid. Gennemførelsen af kravene i artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD vil sikre, at der installeres bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i erhvervsbygninger, hvis varme- eller klimaanlæggets nominelle nytteeffekt ligger over en vis tærskel, og hvis det er teknisk og økonomisk muligt.
- (19) For at opfylde målene om energieffektivitet for bygninger bør gennemsigtigheden af beregninger af bygningers energimæssige ydeevne forbedres ved at sikre, at alle de nødvendige parametre for både attestering og mindstekrav til energimæssig ydeevne fastsættes og anvendes på en ensartet måde.
- (20) Bilag I til EPBD er blevet ændret for at indføre en vis gennemsigtighed i beregningen af primærenergifaktorer, for at sikre, at klimaskærmen spiller en central rolle, og for at præcisere den rolle, som vedvarende energikilder på og uden for stedet spiller.
- (21) Medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktiv (EU) 2018/844 i kraft senest den 10. marts 2020.
- (22) Den fulde gennemførelse og faktiske implementering af det ændrede bygningsdirektiv er afgørende for at støtte opfyldelsen af 2030-målene for energieffektivitet og for at bringe EU på rette spor mod fuld dekarbonisering af den nationale bygningsmasse senest i 2050.
- (23) EPBD giver medlemsstaterne vide skønseføjelser til at udforme deres bygningsreglementer og gennemføre tekniske krav vedrørende renoveringer, bygningscertifikater og tekniske bygningsinstallationer på en måde, der passer bedst til klimaforholdene og bygningsmassen på nationalt plan. Formålet med denne henstilling er at redegøre for indholdet af disse tekniske krav og de forskellige måder, hvorpå direktivets mål kan opfyldes. Der redegøres ligeledes for de erfaringer og bedste praksis, som Kommissionen har set i medlemsstaterne.
- (24) Kommissionen er fuldt ud indstillet på at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne om deres gennemførelse og faktiske implementering af EPBD. Til dette formål er denne henstilling blevet udarbejdet for at redegøre nærmere for, hvordan visse bestemmelser i EPBD bør læses og bedst kan anvendes i forbindelse med national gennemførelse. Formålet er navnlig at sikre en ensartet forståelse i medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger. Denne henstilling ændrer ikke bygningsdirektivets juridiske virkninger og berører ikke Domstolens bindende fortolkning af direktivet. Denne henstilling handler om emner i EPBD, som er juridisk komplekse og krævende at gennemføre, og som rummer et stort energieffektivitetspotentiale i bygninger. I denne henstilling er der fokus på bestemmelserne om modernisering af bygninger, og den vedrører artikel 2, 8, 14 og 15 og bilag I i EPBD, som indeholder bestemmelser om tekniske bygningsinstallationer og eftersyn, elektromobilitet og beregningen af bygningers energimæssige ydeevne. Bestemmelserne i EPBD om renovering behandles i en særskilt henstilling.
- (25) Denne henstilling bør derfor give medlemsstaterne mulighed for at opnå en betydelig forbedring af moderniseringen af deres bygningsmasse —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

1. Medlemsstaterne bør følge retningslinjerne i bilaget til denne henstilling i forbindelse med gennemførelsen af kravene i direktiv (EU) 2018/844.
2. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.
3. Denne henstilling offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juni 2019.

På Kommissionens vegne
Miguel ARIAS CAÑETE
Medlem af Kommissionen

BILAG

1. INDLEDNING

Direktiv 2010/31/EU (»EPBD«) fremmer forbedring af bygningers, herunder tekniske bygningsinstallationers, energimæssige ydeevne. Direktivet præciserer navnlig, hvilke installationer kravene skal anvendes på, og indeholder særlige bestemmelser for at sikre, at disse installationer er designet, dimensioneret, installeret og indstillet på en måde, der optimerer ydeevnen. For installationer, der har særlig stor indvirkning på den energimæssige ydeevne, stilles der i direktivet også krav om regelmæssige eftersyn med henblik på overvågning af installationernes effektivitet. Elektronisk overvågning og kontrol betragtes som et muligt alternativ til eftersyn.

Direktiv 2012/27/EU (»EED«) indeholdt bestemmelser om renovering af bygninger og langsigtede strategier for tilvejebringelse af investeringer i renovering af den nationale bygningsmasse.

EPBD og EED er blevet ændret ved direktiv (EU) 2018/844, som trådte i kraft den 9. juli 2018. Dette direktiv styrker ovennævnte elementer og øger antallet af installationstyper, hvis ydeevne skal optimeres. Det styrker også den elektroniske overvågning, automatiseringen og kontrollen, og der stilles yderligere krav til støtte for udrolningen af opladningsinfrastruktur til elektriske køretøjer i bygningers parkeringsanlæg.

Udvidelsen af definitionen af tekniske bygningsinstallationer til at omfatte flere installationer og mere generelt behovet for at afspejle udviklingen inden for bygninger og energisystemer har gjort det nødvendigt at ajourføre rammebestemmelserne i EPBD for beregning af bygningers energimæssige ydeevne. Dette indebærer især en forbedring af gennemsigtigheden af beregningerne af energimæssig ydeevne og af energiattester, navnlig i forbindelse med beregningen af primærenergifaktorer.

Formålet med denne henstilling er at bidrage til at sikre en fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af Unionens energilovgivning. I henstillingen vejledes om, hvordan EPBD skal forstås og gennemføres, navnlig om bestemmelserne vedrørende tekniske bygningsinstallationer og eftersyn, herunder: krav om installation af selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 8, 14 og 15 i EPBD), elektromobilitetsopladningsinfrastruktur (artikel 8 i EPBD) og beregning af primærenergifaktorer (bilag I til EPBD).

I retningslinjerne i dette bilag redegøres for Kommissionens tjenestegrenes synspunkter. Det ændrer ikke direktivets virkninger og berører ikke Domstolens bindende fortolkning af artikel 2, 8, 14, 15 og bilag I i EPBD.

2. TEKNISKE BYGNINGSINSTALLATIONER OG EFTERSYN, HERUNDER KRAV OM INSTALLATION AF SELVREGULERENDE ENHEDER OG BYGNINGSAUTOMATISERINGS- OG KONTROLSYSTEMER

2.1. **Formål: at sikre en optimal ydeevne af tekniske bygningsinstallationer og støtte forvaltningen af energi og styringen af indeklimaet**

I EPBD stilles der krav til tekniske bygningsinstallationer og om vurdering og dokumentation af installationers ydeevne med to formål. For det første har vurderingen og dokumentationen af installationers ydeevne til formål at sikre, at tekniske bygningsinstallationer er designet, installeret og dimensioneret på passende vis med henblik på at optimere deres faktiske ydeevne. For det andet har vurderingen til formål at sikre, at foranstaltninger, der kan påvirke en teknisk bygningsinstallations ydeevne, spores og dokumenteres. Dette er vigtigt, da disse oplysninger er vigtige for ejeren, og da de letter vurderingen af bygningens ydeevne som helhed (f.eks. i forbindelse med udstedelse af energiattester).

Ændringen af EPBD udvider omfanget af det regelmæssige eftersyn af tekniske bygningsinstallationer. Formålet med disse eftersyn er at vurdere installationers ydeevne. I forbindelse med eftersyn bør der ligeledes identificeres spørgsmål og problemer, foreslås løsninger eller foranstaltninger til forbedring, og resultaterne af eftersynet bør angives i en rapport med henblik på fremtidig reference.

I EPBD stilles der krav om installation af selvregulerende enheder, der kan regulere indetemperaturen i bygninger med henblik på at styre energiforbruget mere effektivt og samtidig begrænse omkostningerne. I direktivet stilles der ligeledes krav om at installere bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (BACS) i alle

(eksisterende og nye) erhvervsbygninger med en bestemt nominel nytteeffekt for varme-, ventilations- og klimaanlæg. Dette skyldes, at automatiserings- og kontrolsystemer indebærer betydelige energibesparelser, forbedrer styringen af indeklimaet og er til gavn for både bygningsejere og brugere, navnlig i store erhvervsbygninger.

2.2. **Anvendelsesområdet for bestemmelserne om tekniske bygningsinstallationer og eftersyn, selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer**

I dette underafsnit understreges anvendelsesområdet for og indholdet af disse bestemmelser, og der sættes fokus på de forskelle, der er indført ved ændringer i direktiv (EU) 2018/844, hvor det er relevant.

2.2.1. *Tekniske bygningsinstallationer: krav til installationer, vurdering og dokumentation af den samlede energimæssige ydeevne (artikel 2, artikel 8, stk. 1 og 9, i EPBD)*

Før ændring: Før ændringen skulle medlemsstaterne i henhold til artikel 8, stk. 1, i EPBD fastsætte krav til installationer for så vidt angår den samlede energimæssige ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer. Denne forpligtelse for så vidt angår tekniske bygningsinstallationer i eksisterende bygninger, kunne også være gældende for tekniske bygningsinstallationer i nye bygninger. Før ændringen blev en teknisk bygningsinstallation defineret som »teknisk udstyr til opvarmning, køling, ventilation, produktion af varmt vand, belysning eller til en kombination heraf i en bygning eller en bygningsenhed« i artikel 2, nr. 3), i EPBD.

Efter ændring: For så vidt angår tekniske bygningsinstallationer er artikel 8 i EPBD navnlig blevet erstattet med følgende:

- a) Bestemmelserne om krav til tekniske bygningsinstallationer i artikel 8, stk. 1, er i det væsentlige uændrede (med undtagelse af bestemmelserne om de installationer, for hvilke kravene til installationer skal anvendes, jf. andet afsnit, som er blevet ophævet).
- b) I ændringen ajourføres og udvides definitionen af »tekniske bygningsinstallationer« (artikel 2, nr. 3)).
- c) Ændringsforslaget indfører nye bestemmelser om vurdering og dokumentation af tekniske bygningsinstallationers samlede ydeevne (artikel 8, stk. 9).

2.2.2. *Tekniske bygningsinstallationer: eftersyn (artikel 14 og 15 i EPBD)*

Før ændring:

I artikel 14 i EPBD var der fastsat krav til eftersyn af varmeanlæg med en nytteeffekt på over 20 kW. Medlemsstaterne skulle fastsætte hyppigheden af eftersyn på grundlag af installationstype, nominel nytteeffekt, omkostningerne ved eftersyn og anslåede energibesparelser. Varmeanlæg med en nominel nytteeffekt på over 100 kW skulle efterses mindst hvert andet år. Medlemsstaterne kunne også nedsætte hyppigheden af eftersyn, såfremt der var elektroniske overvågnings- og kontrolsystemer. Som alternativ til eftersyn kunne medlemsstaterne i henhold til artikel 14, stk. 4, vælge at træffe foranstaltninger, der ville sikre, at brugere fik rådgivning vedrørende udskiftning af kedlen, andre ændringer af varmeanlægget og alternative løsninger til vurdering af kedlens effektivitet og passende størrelse. Den samlede virkning af denne tilgang skulle svare til den forventede virkning af eftersyn.

I artikel 15 i direktivet var der fastsat krav til eftersyn af klimaanlæg med en nytteeffekt på over 12 kW. Medlemsstaterne skulle fastsætte hyppigheden af eftersyn på grundlag af installationstype, nominel nytteeffekt, omkostningerne ved eftersyn og anslåede energibesparelser. Medlemsstaterne kunne nedsætte hyppigheden af eftersyn, såfremt der var elektroniske overvågnings- og kontrolsystemer. Som et alternativ til eftersyn kunne medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 4, vælge at træffe foranstaltninger, der ville sikre, at brugerne modtog rådgivning om udskiftning af klimaanlæg eller andre relaterede ændringer, herunder eftersyn for at vurdere klimaanlæggets effektivitet og passende størrelse. Den samlede virkning af denne tilgang skulle svare til den forventede virkning af eftersyn.

Efter ændring:

Artikel 1, stk. 7, i direktiv (EU) 2018/844 erstatter bestemmelserne vedrørende eftersyn i artikel 14 og 15 i EPBD.

I henhold til artikel 14 i EPBD skal varmeanlæg og kombinerede varme- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på højst 70 kW ikke længere efterses. I henhold til samme artikel skal varmeanlæg og kombinerede varme- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 70 kW stadig efterses regelmæssigt. EPBD åbner mulighed for undtagelser for:

- a) installationer, der er omfattet af kontraktlige ordninger om energieffektivitet (eller lignende) i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2
- b) installationer, som drives af en driftsansvarlig eller en netværksoperatør, jf. artikel 14, stk. 2
- c) installationer i erhvervsbygninger udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, jf. artikel 14, stk. 4 og 6
- d) installationer i beboelsesejendomme med særlige overvågnings- og kontrolfunktioner, jf. artikel 14, stk. 5 og 6.

I henhold til artikel 15 i EPBD skal klimaanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på højst 70 kW ikke længere efterses. I henhold til samme artikel skal klimaanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 70 kW stadig efterses regelmæssigt. EPBD åbner mulighed for undtagelser for:

- a) installationer, der er omfattet af kontraktlige ordninger om energieffektivitet (eller lignende) i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2
- b) installationer, som drives af en driftsansvarlig eller en netværksoperatør, jf. artikel 15, stk. 2
- c) installationer i erhvervsbygninger udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, jf. artikel 15, stk. 4 og 6
- d) installationer i beboelsesejendomme med særlige overvågnings- og kontrolfunktioner, jf. artikel 15, stk. 5 og 6.

2.2.3. *Krav om installation af selvregulerende enheder (artikel 8, stk. 1, i EPBD)*

Før ændring: Ikke relevante (disse bestemmelser blev indført med ændringen)

Efter ændring: I artikel 1 i direktiv (EU) 2018/844 indføres nye krav om installation af selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i bygninger, der opfylder bestemte krav. I henhold til artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, i EPBD skal medlemsstaterne navnlig stille krav om installation af selvregulerende enheder i alle nye bygninger og eksisterende bygninger, når varmeproducerende enheder udskiftes, såfremt det er teknisk og økonomisk muligt.

2.2.4. *Krav om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)*

Før ændring: Ikke relevante (disse bestemmelser blev indført med ændringen)

Efter ændring: I henhold til artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD skal medlemsstaterne stille krav om, at der installeres bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i alle erhvervsbygninger, hvor den nominelle nytteeffekt af varme- og klimaanlæg, kombinerede varme- og ventilationsanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg er over 290 kW. I overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD skal dette ske senest den 31. december 2025, hvor det er teknisk og økonomisk muligt (se afsnit 2.3.4 for yderligere vejledning om mulighederne for at opfylde kravene).

2.3. **Forståelse af bestemmelserne om tekniske bygningsinstallationer og eftersyn, selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer**

2.3.1. *Krav til tekniske bygningsinstallationer og vurdering og dokumentation af tekniske bygningsinstallationers samlede energimæssige ydeevne (artikel 2, artikel 8, stk. 1 og 9, i EPBD)*

2.3.1.1. *Udvidelse af definitionen af en »teknisk bygningsinstallation« (artikel 2, nr. 3), i EPBD)*

Kravene i artikel 8, stk. 1 og 9, i EPBD finder anvendelse på tekniske bygningsinstallationer som defineret i artikel 2, nr. 3). Ifølge denne definition er en »teknisk bygningsinstallation« »teknisk udstyr til en bygnings eller bygningsenheds rumopvarmning, rumkøling, ventilation, varmt brugsvand, indbygget belysning, automatisering og kontrol, elproduktion på stedet eller en kombination heraf, herunder sådanne installationer, der anvender energi fra vedvarende energikilder«.

Tekniske bygningsinstallationer var allerede defineret i EPBD før den seneste ændring. I EPBD ajourføres denne definition ved at: definere en række installationer på en anden måde med henblik på præcisering og udvide definitionen til at omfatte andre installationer (»bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer« og teknisk udstyr til elproduktion på stedet).

I følgende tabel sammendrages ændringerne af definitionen i EPBD:

Tabel 1

Indførte ændringer af definitionen af en »teknisk bygningsinstallation« i EPBD

Før ændringen	Efter ændringen	Type ændring(er):
opvarmning	rumopvarmning	præcisering
køling	rumkøling	præcisering
ventilation	ventilation	ingen ændring
varmt vand	varmt vand til husholdningsbrug	præcisering
belysning	indbygget belysning	præcisering ⁽¹⁾
n/a	bygningsautomatiserings- og -kontrol	ny teknisk bygningsinstallation
n/a	elproduktion på stedet	ny teknisk bygningsinstallation

⁽¹⁾ Direktivet omfattede også bestemmelser om indbygget belysning før ændringen (indbyggede belysningsinstallationer blev taget i betragtning i den metode, der anvendes til beregning af bygnings energimæssige ydeevne). Dette er også i overensstemmelse med det forhold, at indbygget belysning betragtes som en del af det energiforbrug, der har indvirkning på bygnings energimæssige ydeevne (se bilag I til EPBD).

Begrebet »elproduktion på stedet« i EPBD bør fortolkes i lyset af artikel 15 i elektricitetsdirektivet ⁽¹⁾ om fælles regler for det indre marked for elektricitet, der regulerer elkunders status, rettigheder og forpligtelser, som også ejer produktionsenheder, og begrebet »aktive kunder« i samme direktivs forstand.

2.3.1.2. Nye tekniske bygningsinstallationer i EPBD (artikel 2, nr. 3) og 3a), i EPBD)

Teknisk udstyr til bygningsautomatiserings- og kontrol og teknisk udstyr til elproduktion på stedet er blevet inkluderet i definitionen af tekniske bygningsinstallationer.

- »bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer« er defineret i artikel 2, nr. 3a), i EPBD: »Bygningsautomatiserings- og -kontrolsystem« er et system, der omfatter samtlige produkter, software og ingeniørtjenester, der kan understøtte energieffektiv, økonomisk og sikker drift af tekniske bygningsinstallationer gennem automatisk kontrol og ved at lette den manuelle forvaltning af nævnte tekniske bygningsinstallationer«.
- »elproduktionsanlæg på stedet« er anlæg, der er opført med henblik på at producere elektricitet, som er installeret i eller inden for afgrænsede områder på de lokaliteter, hvor bygningen er beliggende, og som til en vis grad er integreret i bygningen og i dens elektriske installation ⁽²⁾. Disse installationer omfatter solcellepaneler (f.eks. tagmonterede solcellepaneler), kombinerede mikrokraftvarmeanlæg og små vindmøller.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles regler for det indre elektricitetsmarked (omarbejdning) blev godkendt af Europa-Parlamentet under førstebehandlingen den 26. marts 2019 efter at der var indgået en foreløbig aftale under de interinstitutionelle forhandlinger. Rådets vedtagelse forventes at finde sted i maj 2019 efterfulgt af offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽²⁾ Medlemsstaterne skal beslutte, hvordan de vil gennemføre begrebet »på stedet«, hvis anlægget ikke befinder sig i eller på bygningen. En kortlægning af, hvorvidt elproduktionsanlægget er tilsluttet elnettet eller ej, kan bidrage til at skelne mellem anlæg på og uden for stedet.

2.3.1.3. Nyttige definitioner: »varmeanlæg« og »klimaanlæg« (artikel 2, nr. 15a) og 15), i EPBD)

Ud over definitionen af tekniske bygningsinstallationer indeholder artikel 2 i EPBD definitioner af varmeanlæg og klimaanlæg ⁽³⁾:

- a) Ved »varmeanlæg« forstås »en kombination af de komponenter, der er nødvendige for at sikre en form for behandling af indeluften, hvorved temperaturen øges« ⁽⁴⁾.
- b) Ved »klimaanlæg« forstås »en kombination af de komponenter, der er nødvendige til en form for behandling af indeluften, hvorved temperaturen kontrolleres eller kan sænkes« ⁽⁵⁾.

2.3.1.4. Hvornår finder forpligtelserne anvendelse? (artikel 8, stk. 1 og 9, i EPBD)

Bestemmelserne i artikel 8, stk. 1 og 9, i EPBD) finder anvendelse, når en teknisk bygningsinstallation installeres, udskiftes eller opgraderes.

Bemærk, at de betingelser, der skal opfyldes for at gøre disse forpligtelser gældende, kun vedrører de tekniske bygningsinstallationer og ikke den pågældende type bygning eller bygningsenhed. Det præciseres klart i definitionen af en teknisk bygningsinstallation, at en teknisk bygningsinstallation er udstyr i en bygning eller bygningsenhed, hvilket betyder, at bestemmelser, der finder anvendelse på tekniske bygningsinstallationer, finder anvendelse på de pågældende bygninger eller bygningsenheder, uanset bygningstype eller -karakteristika.

Forpligtelsen vedrørende fastsættelse af krav til installationer er imidlertid kun gældende for tekniske bygningsinstallationer i eksisterende bygninger. Det er op til medlemsstaterne, om de vælger at udvide forpligtelsen til at omfatte tekniske bygningsinstallationer i nye bygninger.

2.3.1.5. Betydning af udtryk (artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 9, i EPBD)

I de nye bestemmelser om dokumentation af installationers ydeevne (artikel 8, stk. 9, i EPBD) anvendes nogle af de samme begreber som i bestemmelserne om fastsættelse af krav til installationer: »samlet energimæssig ydeevne«, »installation«, »udskiftning« og »opgradering«. Betydningen af disse udtryk er den samme i de nye bestemmelser. Disse udtryk bør derfor gennemføres på nationalt plan på samme måde som i bestemmelserne om fastsættelse af krav til installationer.

I bestemmelserne om dokumentation af installationers ydeevne anvendes også udtrykket »den ændrede del«, som henviser til den specifikke del (dvs. komponent) i en installation, der påvirkes, når installationen opgraderes. Dette er kun relevant i forbindelse med en opgradering af installation, og ikke når et anlæg installeres eller udskiftes.

2.3.2. *Eftersyn af varmeanlæg, klimaanlæg, kombinerede varme- og ventilationsanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg (artikel 14 og 15 i EPBD)*

2.3.2.1. Udvikling af bestemmelser om eftersyn i henhold til EPBD (artikel 14 og 15 i EPBD)

I korte træk er de vigtigste ændringer af krav til eftersyn indført i EPBD: 1) de forskellige tærskler for eftersyn, 2) indførelse af eftersyn af ventilationsanlæg for kombinerede varme- (klima-) og ventilationsanlæg, 3) større fokus på typiske driftsforhold og 4) større fokus på bygningsautomatiserings- og -kontrolsystemer og elektroniske overvågnings- og kontrolsystemer.

Som et alternativ til eftersyn giver artikel 14, stk. 3, og artikel 15, stk. 3, medlemsstaternes mulighed for at træffe alternative foranstaltninger, der sikrer brugerne rådgivning. Bestemmelserne i EPBD om alternative foranstaltninger svarer til bestemmelserne i EPBD før den seneste ændring.

⁽³⁾ »Klimaanlæg« var allerede defineret før ændringen, og definitionen er ikke blevet ændret i EPBD. Definitionen af »varmeanlæg« er ny i EPBD.

⁽⁴⁾ I EPBD henvises både til varmeanlæg og til anlæg til rumopvarmning — disse to udtryk er ækvivalente i direktivets forstand.

⁽⁵⁾ I EPBD henvises både til klimaanlæg og til anlæg til rumkøling — disse to udtryk er ækvivalente i direktivets forstand.

Medlemsstater, der vælger at anvende alternative foranstaltninger, skal dog sikre, at deres effekt er ækvivalent med den effekt, som eftersyn udført i henhold til artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i EPBD ville have haft (dette omfatter elementer såsom nye tærskler, kombinerede varme- og ventilationsanlæg, undtagelser osv.).

Bestemmelserne i artikel 15 i EPBD er næsten identiske med bestemmelserne i artikel 14. Den eneste forskel er, at artikel 14 finder anvendelse på varmeanlæg, og artikel 15 finder anvendelse på klimaanlæg. Medlemsstaterne bør derfor følge anbefalingerne vedrørende eftersyn af varmeanlæg i artikel 14 på eftersyn af klimaanlæg i artikel 15 (eller eventuelt deres alternative foranstaltninger). Henvisninger til varmeanlæg gælder således også for klimaanlæg, og henvisninger til varmeproducerende enheder eller kedler gælder også for køleenheder eller kølere. For at undgå overlapninger vedrører følgende afsnit hovedsagelig eftersyn af varmeanlæg i henhold til artikel 14, og der henvises kun om nødvendigt til klimaanlæg i henhold til artikel 15.

2.3.2.2. Nominel nytteeffekt (artikel 2, nr. 17), og artikel 14 og 15 i EPBD)

Definitionen af »nominel nytteeffekt« er anført i artikel 2, nr. 17), i EPBD.

For varme- og klimaanlæg er den nominelle nytteeffekt det maksimale output (i kW) under drift som angivet af fabrikanten af installationen ⁽⁶⁾:

a) et varmeanlægs nominelle nytteeffekt

b) et klimaanlægs nominelle nytteeffekt.

Hvor det er relevant, gælder tærsklen for den nominelle nytteeffekt for hvert anlæg individuelt (varme, klima, kombineret varme- og klima og ventilation).

I forbindelse med installerede kombinerede anlæg bør den nominelle nytteeffekt afspejle det kombinerede anlægs kapacitet som præciseret i afsnit 2.3.2.3 og 2.3.2.4.

Normalt vil et system bestå af mere end én enhed, der fungerer sammen. I dette tilfælde svarer den nominelle nytteeffekt til summen af de individuelle enheders nominelle nytteeffekt.

2.3.2.3. Varmeanlæg og kombinerede varme- og ventilationsanlæg (artikel 14 i EPBD)

Med den seneste ændring af EPBD udvides eftersyn til at omfatte eftersyn af ventilationsdelen af kombinerede varme- og ventilationsanlæg.

For de medlemsstater, der allerede har indført eftersynsordninger, bør omfanget af selve varmeanlægget allerede være defineret i forbindelse med gennemførelsen. I henhold til artikel 14, stk. 1, i EPBD skal det omfatte alle tilgængelige dele såsom varmeproducerende enheder, kontrolsystem og cirkulationspumpe.

I EPBD stilles der ligeledes krav om eftersyn af ventilationen i kombinerede varme- og ventilationsanlæg. Da dette er et nyt krav, bør medlemsstaterne definere de typer anlæg, der nu anses for at være kombinerede varme- og ventilationsanlæg.

Begrebet kombinerede varme- og ventilationsanlæg bør forstås som omfattende følgende kategorier:

- a) Type 1: ventilationsanlæg tilsluttet varmeanlægget. Der er tale om anlæg, hvor ventilationsanlægget består af en eller flere luftreguleringsenheder, der leverer behandlet luft til det eller de opvarmede rum, og hvor disse enheder er tilsluttet en eller flere varmeproducerende enheder for at udnytte deres varme til behandling af luften. Eksempler på denne type anlæg: kedel + luftreguleringsenheder + terminalenheder (ventilationskontrollere/radiatorer) eller kedel + system til variabel luftvolumen.

⁽⁶⁾ Disse oplysninger indgår i de produktoplysninger, der kræves i henhold til de forskellige forordninger om miljøvenligt design for varme- og køleprodukter.

- b) Type 2: ventilationsanlæg koordineret med varmeanlægget. Der er tale om anlæg med en eller flere luftreguleringsenheder, der leverer behandlet luft til det eller de opvarmede rum. Ventilationsanlægget er tilsluttet en særskilt varmekilde (f.eks. særlig kedel eller varmepumpe) eller bruger en intern varmekilde (f.eks. elektrisk modstand). Rummet opvarmes primært ved brug af et anlæg, der anvender en anden varmekilde. Selv om varme- og ventilationsanlæg ikke deler varmekilder, opererer de på en integreret og koordineret måde (f.eks. med hensyn til tidsplaner, fremløbstemperaturer og fremløbshastigheder). Eksempler på denne type anlæg: tagmonterede enheder (variabel kølemiddelvolumen eller variabel kølemiddelstrøm) + luftreguleringsenheder.
- c) Type 3: ventilationsanlæg adskilt fra varmeanlægget. Der er tale om anlæg, hvor ventilationsanlægget er helt adskilt fra varmeanlægget, både med hensyn til varmekilde og drift. Eksempler på denne type anlæg: anlæg, der udelukkende anvendes til udblæsning, ind- og udblæsningsanlæg (uden forvarmning).

Type 1-anlæg bør betragtes som kombinerede varme- og ventilationsanlæg. Det betyder, at kravene i EPBD finder anvendelse (dette understøttes også i betragtning 35 i direktiv (EU) 2018/844). Uanset den andel af varmen, der anvendes af ventilationsanlægget, bidrager både varme- og ventilationsanlægget fuldt ud til leveringen af varmen i bygningen. Denne type anlæg kræver en omhyggelig integration af ventilation og varme for at optimere indeklimaet tilstrækkeligt og mest effektivt, især under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold. Eftersyn af sådanne anlæg er en god anledning til at identificere billigere metoder til energibesparelse (lavtstående frugter).

Type 2-anlæg bør også betragtes som kombinerede varme- og ventilationsanlæg. Dette skyldes først og fremmest behovet for en tilstrækkelig integrering af varme- og ventilationsanlægs drift. Som det gør sig gældende for type 1-anlæg, er et eftersyn en god anledning til at identificere metoder til energibesparelse, der er billigere at gennemføre.

Type 3-anlæg bør ikke betragtes som kombinerede varme- og ventilationsanlæg. Varmeanlæg og ventilationsanlæg bør behandles som individuelle og adskilte systemer i forbindelse med EPBD.

Type 1- og type 2-anlæg er generelt mere almindelige i erhvervsbygninger (f.eks. kontorer, indkøbscentre osv.), og type 3-anlæg er mere almindelige i beboelsesejendomme.

Et kombineret varme- og ventilationsanlægs nominelle nytteeffekt bør være summen af den nominelle nytteeffekt af de forskellige varmeproducerende enheder, der er installeret i anlægget ⁽⁷⁾.

Beregningen af et anlægs nominelle nytteeffekt afhænger af anlægstypen. For type 1- og type 3-anlæg er den varmeproducerende enheds størrelse den afgørende faktor. For type 2-anlæg bør den varmeproducerende enheds størrelse sammenlægges med størrelsen af den adskilte varmeproducerende enhed i ventilationsanlægget (f.eks. elektriske varmeovne, solvarmeanlæg osv.). Dette skyldes, at begge elementers varmekapacitet anvendes til at kompensere for varmetab i det opvarmede rum.

Det præciseres ikke i EPBD, i hvilket omfang eftersynet omfatter anlæggets luftstyrings- og behandlingsaspekter (f.eks. kanalsystem, spjæld eller luftfiltre). Det vil imidlertid være god praksis, hvis den uafhængige ekspert fortsat omfatter disse aspekter af eftersynet, i hvert fald i et vist omfang afhængigt af anlæggets tilgængelighed og energibesparelsesmulighederne. I praksis kan anlæggets forskellige dele være placeret samme sted eller tæt på hinanden i et kombineret varme- og ventilationsanlæg. Da inspektøren er fysisk til stede i bygningen, er den ekstra arbejdsbyrde og omkostningerne begrænsede, hvorimod mulighederne for energibesparelser er gode.

2.3.2.4. Kombinerede varme- og klima- og ventilationsanlæg (artikel 14 og 15 i EPBD)

Ventilationsanlæg er ofte forbundet til både varme- og klimaanlægget.

I de medlemsstater, der har besluttet at gennemføre eftersyn for både varme- og klimaanlæg, kan ventilationen underkastes dobbelteftersyn (en gang i forbindelse med varmeanlægget og en gang i forbindelse med klimaanlægget). Dette scenarie med dobbelteftersyn bør undgås for at begrænse bygningens og brugernes byrde.

⁽⁷⁾ F.eks.: kedel, varmepumpe, elektrisk modstand, solvarmeanlæg osv. Dette bør tages i betragtning, når det fastslås, om et anlæg ligger over eller under tærsklen på 70 kW for eftersyn.

Kombinerede varme-, klima- og ventilationsanlæg bør fortrinsvis efterses af en ekspert, som er kvalificeret til at efterse begge anlæg, ved et enkelt besøg. I modsat fald anbefales det, at ventilationsanlægget efterses af en ekspert, der er kvalificeret til at foretage eftersyn af klimaanlæg.

I medlemsstater, der har besluttet at gennemføre eftersyn af en type anlæg og alternative foranstaltninger for en anden type, er der ingen risiko for dobbelteftersyn. Eftersynet bør dog sikre, at ventilationsanlæggets opvarmningscyklus og kølecyklus ikke modarbejder hinanden.

For at fastslå, om et anlæg ligger over eller under tærsklen på 70 kW, bør de respektive nominelle varme- og køleeffekter vurderes særskilt. Et kombineret varme- og klimaanlæg med en nominel varmeeffekt på 50 kW og en nominel køleeffekt på 30 kW vil f.eks. ligge under tærsklen for eftersyn for både varme- og klimaanlæg. Et kombineret anlæg med en nominel varmeeffekt på 80 kW og en nominel køleeffekt på 30 kW vil være over tærsklen for eftersyn af varmeanlæg og under tærsklen for eftersyn af klimaanlæg.

Grunden til denne særskilte behandling er, at varmeanlæg og klimaanlæg behandles særskilt i EPBD (i henholdsvis artikel 14 og artikel 15). Der er ingen bestemmelser i EPBD, hvor disse anlæg behandles under ét. Selv om disse kombinerede anlæg meget vel kan eksistere i praksis, skal de i henhold til artikel 14 og 15 i EPBD ikke desto mindre derfor behandles særskilt med forskellige bestemmelser vedrørende krav til eftersyn, indberetningsforpligtelser, hyppighed, certificering af inspektører osv.

2.3.2.5. Varmepumper og tagmonterede enheder (artikel 2, nr. 18), og artikel 14 og 15 i EPBD)

I artikel 2, nr. 18), i EPBD defineres en varmepumpe som »en maskine, en anordning eller et anlæg, som overfører varme fra naturlige omgivelser såsom luft, vand eller jord til bygninger eller industrielle anordninger ved at vende den naturlige varmestrøm om, således at den flyder fra en lavere til en højere temperatur. I forbindelse med reversible varmepumper kan der også overføres varme fra bygninger til naturlige omgivelser«. Varmepumper kan derfor fungere som varmeproducerende enheder i både varme- og klimaanlæg, selv om de i visse anvendelser kun kan have en funktion. På grund af denne kapacitet til både opvarmning og køling kan varmepumper både falde ind under artikel 14 og artikel 15.

Anvendes en varmepumpe som en varmeproducerende enhed i et anlæg, der kun leverer varme, bør anlægget være omfattet af artikel 14. Dette vil f.eks. være tilfældet med en varmepumpe, der producerer varme til opvarmning og varmt brugsvand.

Anvendes en varmepumpe som en varmeproducerende enhed eller køleenhed i et anlæg, der både fungerer som varme- og klimaanlæg, bør anlægget være omfattet af artikel 15.

Tagmonterede enheder er en særlig kategori af varmepumper og anvendes ofte i relativt store erhvervsbygninger. De fungerer som varmepumper og har en yderligere kapacitet, idet de kan levere opvarmning og køling samtidigt. De bør altid anses for at falde ind under artikel 15.

2.3.2.6. Ydeevne under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold (betragtning 36, artikel 14, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i EPBD)

Før ændringen havde betragtning 26 i EPBD følgende ordlyd: »Kvalificerede personers regelmæssige vedligeholdelse og eftersyn af varme- og klimaanlæg kan bidrage til at sikre, at disse anlæg hele tiden er korrekt indstillede i overensstemmelse med produktspecifikationen, så deres ydelse bliver miljømæssigt, sikkerhedsmæssigt og energimæssigt optimal, og i artikel 14, stk. 1, blev det anført, at eftersynet skulle omfatte en vurdering af kedlens dimensionering i forhold til bygningens behov.

Med ændringen henvises der nu i EPBD ikke blot til kedlen, men til installationen som helhed, og navnlig til den varmeproducerende enhed. Der lægges derfor større vægt på typiske driftsforhold. Det anføres i betragtning 36 i direktiv (EU) 2018/844, at eftersyn bør have fokus på reelle driftsforhold og således varierende forhold, der muligvis kun kræver en del af den nominelle effektkapacitet. Dette skyldes, at det kun er en lille del af energien i et varmeanlæg, som forbruges under forhold, der nærmer sig konstruktionsbetingelser. I stedet forbruges den største del af energien, når anlægget kører ved »delvis belastning« (dvs. når anlægget ikke kører ved fuld kapacitet). Målet bør derfor være at sikre, at anlægget kan fungere effektivt under alle forhold.

I henhold til artikel 14, stk. 1, i EPBD skal eftersyn af varmeanlæg, hvor det er relevant, omfatte en vurdering af anlæggets kapacitet til at optimere ydeevnen under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold. Medlemsstaterne skal ajourføre deres lovgivning for at sikre, at denne vurdering af ydeevnen omfattes af eftersyn, hvor det er relevant.

Driften af et varmeanlæg afhænger af mange faktorer, herunder: udendørs forhold, bygningskarakteristika, bygningsbrug og anlæggets karakteristika. Det er komplekst og muligvis upraktisk at definere typiske eller gennemsnitlige driftsforhold for alle mulige kombinationer.

Anlæg kører sjældent ved fuld kapacitet, men i stedet ved såkaldt delvis belastning. Det er muligt at opstille en række overordnede retningslinjer for typiske eller gennemsnitlige driftsforhold baseret på anlæggets effekt i procent i en bestemt periode. Man kunne f.eks. som en tommelfingerregel sige, at typiske eller gennemsnitlige driftsforhold er et anlæg, der kører ved 20-40 % af dets dimensionerede effekt over en periode (f.eks. en dag). Dette giver imidlertid et ufuldstændigt billede. Selv på en typisk eller gennemsnitlig dag kan de mest effektive indstillinger for et anlæg variere betydeligt dagen igennem. Som følge heraf anbefales det ikke at definere typiske eller gennemsnitlige driftsforhold i forhold til anlæggets belastning i national lovgivning.

Det er også muligt at opstille generelle retningslinjer for definitionen af typiske eller gennemsnitlige driftsforhold baseret på udetemperatur og at angive, hvordan disse adskiller sig fra konstruktionsbetingelser. Hvis konstruktionsbetingelserne blev fastsat til $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$, kunne de typiske eller gennemsnitlige driftsforhold f.eks. defineres i forhold til en mindre krævende udetemperatur (f.eks. mellem $5\text{ }^{\circ}\text{C}$ og $10\text{ }^{\circ}\text{C}$) eller på grundlag af temperaturforskellen mellem inde og ude (f.eks. en temperaturforskel på 60 % mellem inde og ude i konstruktionsbetingelserne). Men det samme anlæg kan fungere helt anderledes afhængigt af den bygning, hvor det er installeret og af anvendelsen og vejret på et bestemt tidspunkt. Som følge heraf anbefales det ikke at definere typiske eller gennemsnitlige driftsforhold i forhold til udendørs forhold (f.eks. standarddag) i national lovgivning. Det samme gælder for bygningskarakteristika eller bygningsbrug (f.eks. 80 % benyttelse).

Der kan redegøres for de tekniske detaljer om, hvordan vurderingen skal foretages, i forbindelse med uddannelsen af inspektører eller i den dokumentation, der udleveres til inspektører.

Tekniske organer og sammenslutninger er helt klar over, at det er nødvendigt at tage hensyn til typiske eller gennemsnitlige driftsforhold. Der er offentliggjort en række manualer og retningslinjer vedrørende installationers ydeevne ved delvis belastning (i modsætning til fuld last eller dimensionerende last). Det anbefales, at medlemsstaterne følger eller anvender disse retningslinjer i forbindelse udarbejdelsen af deres undervisningsmateriale⁽⁸⁾.

2.3.2.7. Elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner i beboelsesejendomme (artikel 14, stk. 5, og artikel 15, stk. 5, i EPBD)

Installation af elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner i beboelsesejendomme kan indebære betydelige energibesparelser, forbedre styringen af indeklimaet og være til gavn for ejere og brugere af bygninger. Dette gælder især for store bygninger, hvor adgangen til systemkontrol og systeminformation er begrænset for de fleste brugere.

⁽⁸⁾ F.eks. vejledningen om gennemførelse af eftersyn af klimaanlæg, som er udarbejdet inden for rammerne af det af Kommissionen finansierede iSERV-projekt (»Inspection methodology — Air conditioning maintenance tasks — Identifying energy services« — <http://www.iservcmb.info/sites/default/files/results/Physical-Inspections/Public-report-Methodology-for-HVAC-System-Inspections.pdf>) eller det tekniske dokument om forbedring af varmepumpers ydeevne fra REHVA-organisationen (»Capacity control of heat pumps« — <https://www.rehva.eu/publications-and-resources/rehva-journal/2012/052012/capacity-control-of-heat-pumps-full-version.html>).

Artikel 14, stk. 5, i EPBD om elektronisk overvågning og kontrolfunktioner vedrører kun beboelsesejendomme. I henhold til denne artikel er det op til medlemsstaterne at beslutte, om de ønsker at fastsætte krav for at sikre, at beboelsesejendomme udstyres med sådanne funktioner, ved at indføre dem i deres nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 14, stk. 5, litra a), i EPBD vedrører kontinuerlig elektronisk overvågning. Installationer med denne funktion måler deres eget energiforbrug og bruger det til at beregne installationens ydeevne, og denne beregning bør stilles til rådighed for anlægsejeren eller -forvalteren. Hvis installationens ydeevne falder væsentligt, eller hvis det er tid at vedligeholde installationen, giver installationen anlægsejeren eller -forvalteren besked. Anlægget bør fungere kontinuerligt og ikke periodisk (f.eks. hver tredje måned).

Artikel 14, stk. 5, litra b), i EPBD vedrører effektive kontrolfunktioner, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution, lagring og anvendelse af energi. I forbindelse med disse kontrolfunktioner bør der tages højde for et scenarie med ejendomme med flere lejligheder med ét enkelt varmeanlæg, hvor de enkelte brugere kun kan kontrollere anlægget i deres bygningsenhed.

Artikel 14, stk. 5, i EPBD vedrører frivillig indførelse af begge funktioner i beboelsesejendomme.

I modsætning til artikel 14, stk. 1 og 4, i EPBD, hvor der fastsættes specifikke tærskler, der udløser de obligatoriske forpligtelser, der skal afspejles i nationale gennemførelsesforanstaltninger, har artikel 14, stk. 5, frivillig karakter (»kan«) og omfatter derfor ikke nærmere fastsatte tærskler for en effektiv nominel nytteeffekt og finder derfor implicit anvendelse på alle beboelsesejendomme, uanset deres størrelse. Det anbefales, at medlemsstaterne tager hensyn til forskellene mellem anlægs- og bygningstyper ved fastsættelsen af krav.

2.3.2.8. Undtagelse for eftersyn (artikel 14, stk. 2, 4 og 5, og artikel 15, stk. 2, 4 og 5 i EPBD)

Før ændringen gav direktivet medlemsstaterne mulighed for at nedsætte hyppigheden af eftersyn eller gøre dem mindre krævende, hvis det var hensigtsmæssigt, såfremt der forefandt elektroniske overvågnings- og kontrolsystemer.

Med ændringen af EPBD indføres undtagelser, hvis:

- a) den tekniske bygningsinstallation er omfattet af en kontrakt om energimæssig ydeevne (eller lignende) eller drives af en driftsansvarlig eller en netoperatør (undtagelse i artikel 14, stk. 2) eller
 - b) varmeanlægget har særlige kontrol- og overvågningsfunktioner som defineret i artikel 14, stk. 4 og 5 (undtagelse i artikel 14, stk. 6).
- a) Tekniske bygningsinstallationer, der er omfattet af kontrakter om energimæssig ydeevne (eller lignende) (artikel 14, stk. 2, og artikel 15, stk. 2, i EPBD)

I artikel 14, stk. 2, i EPBD undtages tekniske bygningsinstallationer, der udtrykkeligt er omfattet af et aftalt kriterium for energimæssig ydeevne eller af en kontraktlig ordning om et aftalt niveau for forbedring af energieffektiviteten, fra eftersyn. En kontrakt om energimæssig ydeevne som defineret i artikel 2, nr. 27), i EED opfylder disse krav.

Bygninger, som drives af en driftsansvarlig eller en netværksoperatør, og som derfor er underlagt overvågning af ydeevnen for så vidt angår installationer, er også undtaget.

De undtagelser, der er fastsat i artikel 14, stk. 2, i EPBD, finder kun anvendelse, hvis den samlede virkning af metoden svarer til virkningen af anvendelsen af eftersyn i henhold til artikel 14, stk. 1, i EPBD.

Det angives ikke i EPBD, hvordan denne ækvivalens bør fastlægges. En mulighed kunne være at afgøre, om den tekniske bygningsinstallation allerede er omfattet af regelmæssigt eftersyn inden for rammerne af kontrakten eller aftalen, og om dette har samme karakter som eftersyn i henhold til artikel 14, stk. 1. Hvis den tekniske bygningsinstallation er omfattet af dette eftersyn, kan der indføres en undtagelse fra kravene i artikel 14, stk. 1.

Det må rimeligvis antages, at de fleste kontrakter eller aftaler om energimæssig ydeevne allerede omfatter et vist niveau af regelmæssige eftersyn. Det fulde omfang af disse eftersyn er imidlertid muligvis ikke fuldt ud i overensstemmelse med kravene i EPBD. Under normale omstændigheder vil det ikke være muligt for medlemsstaterne at kontrollere hver enkelt energitjenestekontrakt for at afgøre, om den er ækvivalent eller ej. Da disse kontrakter muligvis er indgået af to private virksomheder, kan vilkårene og betingelserne desuden være meget forskellige fra kontrakt til kontrakt. Som følge heraf kan medlemsstaterne beslutte at strømline og normalisere sådanne kontrakter.

Artikel 2, nr. 27), i EED defineres en kontrakt om energimæssig ydeevne som »en kontraktlig ordning mellem modtageren og leverandøren af en foranstaltning til forbedring af energieffektiviteten, som kontrolleres og overvåges under hele kontraktens løbetid, hvor investeringerne (arbejde, leverance eller tjenesteydelse) i den samme foranstaltning bliver betalt i forhold til en aftalt grad af forbedring af energieffektiviteten eller et andet aftalt kriterium for den energimæssige ydeevne, f.eks. økonomiske besparelser«.

Blandt andre foranstaltninger indfører EED også bestemmelser om energitjenester. I henhold til artikel 16 i EED skal medlemsstaterne, når det er nødvendigt, udvikle attesterings- og/eller akkrediteringsordninger.

I henhold til artikel 18 i EED skal medlemsstaterne støtte den offentlige sektor ved at tilvejebringe standardkontrakter i forbindelse med indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne. I henhold til artikel 18 i EED skal disse standardkontrakter mindst omfatte de i bilag XIII anførte punkter.

Med henblik på ækvivalenskravene i artikel 14, stk. 2, i EPBD kan kontrakter om energimæssig ydeevne, der er underskrevet af en godkendt/certificeret virksomhed, og som i tilstrækkelig grad følger en model såsom den i bilag XIII til EED omhandlede model, anses for at have samme virkning som eftersyn.

Medlemsstaterne skal derfor sikre, at offentligheden har adgang til en liste over godkendte eller certificerede virksomheder og standardkontrakter.

Med henblik på registrering bør status for en ordning, der er undtaget for eftersyn på grund af en kontrakt om energimæssig ydeevne, registreres i databasen over eftersyn. Dette bør omfatte en henvisning til kontraktens varighed og dermed til undtagelsesperioden.

I medlemsstater, hvor standardkontrakter og en liste over godkendte eller certificerede virksomheder ikke er offentligt tilgængelige, skal myndighederne kontrollere kontrakterne individuelt for at verificere, om de er ækvivalente eller ej. De kontraherende parter kan lette dette ved at tilføje et bilag til deres kontrakt, som klart og utvetydigt angiver mindst følgende i bilag XIII til EED omhandlede punkter:

- a) garanterede besparelser, der kan opnås ved at gennemføre foranstaltningerne i kontrakten
- b) kontraktens løbetid, delmål for gennemførelsen, vilkår og opsigelsesfrist
- c) referencedato for konstatering af de opnåede besparelser
- d) forpligtelse til fuldt ud at gennemføre de i kontrakten indeholdte foranstaltninger og dokumentation for alle ændringer undervejs i projektet
- e) klare og gennemsikkelige bestemmelser om måling og verifikation af de realiserede garanterede besparelser, kvalitetskontroller og garantier (ideelt set i forhold til nationale standarder eller EU-standarder).

Medlemsstaterne kan finde det nyttigt at henvise til eksisterende standarder ⁽⁹⁾, retningslinjer ⁽¹⁰⁾ og kontraktmodeller ⁽¹¹⁾.

- b) Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, kontinuerlig elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner (artikel 14, stk. 4 og 5, og artikel 15, stk. 4 og 5, i EPBD)

I artikel 14, stk. 6, i EPBD undtages bygninger, der opfylder kravene i artikel 14, stk. 4 og 5, fra de eftersyn, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1.

I henhold til artikel 14, stk. 4, i EPBD skal erhvervsbygninger, der har varmeanlæg eller kombinerede rumopvarmnings- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 290 kW, udstyres med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer senest i 2025, hvis det er teknisk og økonomisk muligt ⁽¹²⁾.

⁽⁹⁾ F.eks. den italienske standard UNI CEI 11352, som indeholder generelle krav, tjeklister til kontrol af organisationens krav og indholdet af tjenesten og en tjekliste og specifikke henvisninger til bilag XIII til EED, eller den spanske standard UNE 216701 »Clasificación de proveedores de servicios energéticos« vedrørende klassificering af leverandører af energitjenester.

⁽¹⁰⁾ F.eks. vejledningen for udarbejdelse af dokumenter vedrørende administrative og tekniske bestemmelser for kontrakter om energimæssig ydeevne med garanterede besparelser, der er underlagt harmoniseret regulering (tjenesteydelseskontrakter). Den er en vejledning i udbudsprocedurer vedrørende kontrakter om energimæssig ydeevne (tilgængelig på: http://icaen.gencat.cat/web/.content/10_ICAEN/18_actuacio_internacional/Enllacos/Arxius/20180717_EPC_Public_Tendering_GUIDE.pdf).

⁽¹¹⁾ F.eks. den spanske »Modelo de contrato de rendimiento energético con inversión adaptado a la le 9/2017 y a la guía de tratamiento estadístico de Eurostat«, og i Slovenien »Oris Vzorca Pogodbe« (tilgængelig på: <http://www.energetika-portal.si/podrocja/energetika/energetska-prenova-javnih-stavb/projekt-na-pisarna/>).

⁽¹²⁾ Se afsnit 2.2.4, 2.3.3.1 og 2.3.3.3(b).

Erhvervsbygninger med anlæg med en nominel nytteeffekt på mellem 70 kW og 290 kW er ikke omfattet af kravet om installering af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, selv om medlemsstaterne kan beslutte at sænke tærsklen og kræve, at varmeanlæg med mindre systemer også er udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer. Bygninger, der er omfattet af det nye krav og udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, bør også undtages eftersyn.

De enkelte bygningsejere kan beslutte at installere et bygningsautomatiserings- og kontrolsystem, der opfylder de materielle krav, som er fastsat i artikel 14, stk. 4, i EPBD. I sådanne tilfælde kan medlemsstaterne beslutte at undtage de pågældende bygninger, selv om deres anlæg ikke når tærsklen på 290 kW. Hvis medlemsstaterne beslutter at gøre dette, bør de imidlertid omfatte det af deres gennemførelsesforanstaltninger til EPBD.

I henhold til artikel 14, stk. 5, i EPBD har medlemsstaterne mulighed for at sikre, at beboelsesejendomme udstyres med kontinuerlig elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner. I et lignende scenarie for bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer kan nogle af disse elementer allerede være til stede på markedet i en eller anden form. Det opfylder dog muligvis ikke fuldt ud kravene i artikel 14, stk. 5, i EPBD. Derfor bør der ved definitionen af disse systemer og i tilgangen til gennemførelsen i national lovgivning tages klart højde for forskellene.

Som anført i betragtning 39 i direktiv (EU) 2018/844 kan medlemsstaterne vælge at videreføre allerede eksisterende eftersynsordninger. De undtagelser, der finder anvendelse i henhold til artikel 14, stk. 2 og 6, bør dog stadig tages i betragtning.

2.3.2.9. Alternative foranstaltninger

I artikel 14, stk. 3, i EPBD fastsættes bestemmelser og forpligtelser for medlemsstaterne, der vælger at træffe alternative foranstaltninger vedrørende varmeanlæg eller kombinerede varme- og køleanlæg. I disse tilfælde skal medlemsstaterne sikre, at foranstaltningerne har en samlet virkning, der svarer til den virkning, der ville være opnået, hvis der var indført en eftersynsordning som omhandlet i artikel 14, stk. 1. Der skal således beregnes et grundscenarie for virkningen ved anvendelse af foranstaltningerne i artikel 14, stk. 1, så det kan fastslås, om de alternative foranstaltninger vil få samme virkning.

Der er fire scenarier, som afspejler de forskellige situationer, som medlemsstaterne kan komme i, når de anvender alternative foranstaltninger.

- a) Scenarie 1: Medlemsstaterne anvendte allerede alternative foranstaltninger før ændringen og beslutter fortsat at anvende disse foranstaltninger

Ændringen af EPBD ændrer ikke væsentligt bestemmelserne om alternative foranstaltninger til eftersyn. De berøres imidlertid af ændringerne af bestemmelserne i de øvrige stykker i artikel 14. Disse bestemmelser indvirker forskelligt på artikel 14, stk. 3, i EPBD som beskrevet i de følgende afsnit.

Indførelsen af den nye tærskel (70 kW) i EPBD betyder, at medlemsstater, der vælger at anvende alternative foranstaltninger, skal anvende disse foranstaltninger på de anlæg, der er omfattet af den nye forhøjede tærskel. Dette kan medføre et fald i antallet af anlæg, der skal omfattes af de alternative foranstaltninger, hvilket kan mindske de opnåede energibesparelser.

Det nye krav om eftersyn af ventilationsdelen af kombinerede varme- og ventilationsanlæg bør derimod øge virkningen i form af energibesparelser pr. eftersyn. Medlemsstaterne bør overveje dette ved opstillingen af det grundscenarie, som de bør opnå med deres alternative foranstaltninger.

De bestemmelser om undtagelser, der er fastsat i artikel 14, stk. 2, i EPBD (undtagelser for anlæg, der er omfattet af kriterier for energimæssig ydeevne) og artikel 14, stk. 6 (undtagelser for anlæg udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer), kan også medføre et fald i antallet af eftersyn.

I henhold til artikel 14, stk. 5, i EPBD kan medlemsstaterne stille krav vedrørende elektronisk overvågning og forbedrede kontrolfunktioner i beboelsesejendomme. I henhold til artikel 14, stk. 6, i EPBD er bygninger, der er udstyret med installationer med disse funktioner, undtaget kravene om eftersyn. Medlemsstater, der anvender alternative foranstaltninger, skal derfor undtage denne gruppe af bygninger, hvis de beslutter at anvende disse krav.

De forskellige foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe i forbindelse med anvendelsen af artikel 14, stk. 3, i EPBD, er de samme efter ændringen.

I lyset af ovenstående skal medlemsstater, der beslutter fortsat at anvende alternative foranstaltninger i henhold til EPBD, sikre, at foranstaltningerne har en samlet virkning, der svarer til den virkning, der ville være opnået, hvis der var indført en eftersynsordning som omhandlet i artikel 14, stk. 1. Grundscenariet for virkningen under en eftersynsordning i henhold til artikel 14, stk. 1, skal derfor genberegnes på grundlag af artikel 14, stk. 1, og ovennævnte ændringer og krav i EPBD. En sådan genberegning gør det muligt for den pågældende medlemsstat at få klarhed over, om de eksisterende alternative foranstaltninger har samme virkning som et eftersyn, eller hvis det ikke er tilfældet, kan de ændre foranstaltningerne i overensstemmelse hermed for at sikre en tilsvarende virkning.

Medlemsstaten bør medtage resultaterne af denne proces i den rapport, der dokumenterer ækvivalensen, som skal indsendes til Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 3, *inden* medlemsstaten anvender de alternative foranstaltninger.

b) Scenarie 2: Efter gennemførelsen beslutter medlemsstater, der allerede har anvendt alternative foranstaltninger, at ændre karakteren af deres alternative foranstaltninger

Dette scenario afspejler en situation, hvor en medlemsstat efter den første gennemførelse af artikel 14, stk. 3, i national ret beslutter at ændre omfanget og/eller karakteren af de tilsvarende alternative foranstaltninger, som den har indført. En medlemsstat, der anvender foranstaltning A, B og C, beslutter f.eks. at ændre dem og anvende foranstaltning C, E og D.

Som forklaret i scenario 1 ovenfor anføres det af artikel 14, stk. 3, i EPBD, at medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om, at de har til hensigt at træffe alternative foranstaltninger, *inden* de alternative foranstaltninger anvendes. Med henblik herpå skal medlemsstaten i henhold til artikel 14, stk. 3, forelægge Kommissionen en supplerende rapport, der dokumenterer ækvivalensen af disse ændrede alternative foranstaltningers effekt i forhold til effekten af de i artikel 14, stk. 1, omhandlede eftersynsordninger. Kommissionen vil derefter evaluere denne supplerende rapport for at sikre, at den pågældende medlemsstat fortsat opnår et tilsvarende niveau af besparelser.

c) Scenarie 3: Ændringer af bygningsmassen indvirker på anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, og indvirker derfor anvendelsesområdet for de alternative foranstaltninger

Da bygningsmassen ændrer sig og udvikler sig, vil anvendelsesområdet for eftersynsordninger som omhandlet i artikel 14, stk. 1, blive ændret i overensstemmelse hermed. Da antallet af næsten energineutrale bygninger på markedet er stigende, er det sandsynligt, at andelen af bygninger udstyret med anlæg med en nominel nytteeffekt på over 70 kW vil falde. Desuden vil bygninger udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (se kapitel 2.8) blive undtaget kravene om eftersyn. Over tid kan disse to elementer have en betydelig indvirkning på anvendelsesområdet for eftersynsordninger og således på tilsvarende alternative foranstaltninger, som medlemsstaterne allerede har indført.

Medlemsstaterne kan f.eks. identificere disse ændringer gennem en særskilt undersøgelse eller løbende evaluering af ordningen for alternative foranstaltninger. De kan også medtage disse ændringer i den integrerede nationale energi- og klimastatusrapport, der i henhold til artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽¹³⁾ (»forordning (EU) 2018/1999«) skal indsendes hvert andet år.

Hvis ændringerne i den nationale bygningsmasse er af en sådan karakter, at anvendelsesområdet for eller intensiteten af alternative foranstaltninger ikke længere er i overensstemmelse med eftersynsordninger, bør den pågældende medlemsstat tilpasse de alternative foranstaltninger. Medlemsstaterne kan gøre dette enten ved at ændre de eksisterende foranstaltninger eller indføre nye.

I henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om, at de har til hensigt at træffe alternative foranstaltninger, *inden* de træffer alternative foranstaltninger. Ændringer i bygningsmassen kan gøre det påkrævet, at en medlemsstat ændrer sine tilsvarende foranstaltninger, og i så fald skal den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD underrette Kommissionen om eventuelle ændringer, *inden* de alternative foranstaltninger anvendes.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

I henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD skal medlemsstaterne underrette Kommissionen ved at forelægge en rapport, der dokumenterer ækvivalensen af de ændrede alternative foranstaltningers effekt i forhold til effekten af de i artikel 14, stk. 1, omhandlede eftersynsordninger. Kommissionen vil derefter evaluere denne supplerende rapport for at sikre, at den pågældende medlemsstat fortsat opnår et tilsvarende niveau af besparelser.

d) Scenarie 4: Medlemsstaterne vælger at træffe alternative foranstaltninger for første gang

Dette scenario vedrører en situation, hvor en medlemsstat, der hidtil har anvendt kontrolordninger, beslutter at skifte til alternative foranstaltninger for første gang.

I henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om, at de har til hensigt at anvende denne mulighed, *inden* de træffer alternative foranstaltninger. Med henblik herpå skal medlemsstaten i henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD forelægge Kommissionen en rapport, der dokumenterer ækvivalensen af disse alternative foranstaltningers effekt i forhold til effekten af de i artikel 14, stk. 1, omhandlede eftersynsordninger. Kommissionen vil derefter evaluere denne rapport for at sikre, at den pågældende medlemsstat rent faktisk vil opnå et tilsvarende niveau af besparelser.

e) Indsendelse af rapporter

I henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD skal medlemsstaterne sende en ækvivalensrapport til Kommissionen, inden de træffer alternative foranstaltninger. Kommissionen vil evaluere rapporten og træffe passende foranstaltninger over for medlemsstaten.

I henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD skal medlemsstaterne også forelægges en ækvivalensrapport som led i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner. I henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 skal hver medlemsstat forelægge denne på det næste passende trin i rapporteringscyklussen ⁽¹⁴⁾. Hvis tidsplanen for rapporteringscyklussen falder sammen med tidsplanen for indførelse af de nye eller ændrede alternative foranstaltninger, kan medlemsstaten blot forelægge ækvivalensrapporten som bilag til den nationale energi- og klimaplan.

Hvis tidsplanen ikke passer som beskrevet ovenfor, skal medlemsstaten under alle omstændigheder i henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD fremsende sin rapport til Kommissionen, inden foranstaltningerne træffes. Medlemsstaterne kan indsende deres rapport direkte til GD ENER, men de skal ligeledes indsende rapporten i den næste cyklus for de nationale energi- og klimaplaner i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999.

2.3.3. *Krav om installation af selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 8, stk. 1, artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)*

2.3.3.1. Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 2, nr. 3a), artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)

Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer er et almindeligt kendt og anvendt begreb, hvis betydning kan være vidt forskellig. Inden der redegøres for kravene vedrørende bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, er det vigtigt at understrege, hvad dette udtryk henviser til inden for det specifikke anvendelsesområde for artikel 14 og 15 i EPBD.

For det første et bygningsautomatiserings- og kontrolsystem et system, der er i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, nr. 3a), i EPBD, der har følgende ordlyd ⁽¹⁵⁾:

»3a) »bygningsautomatiserings- og -kontrolsystem«: et system, der omfatter samtlige produkter, software og ingeniørtjenester, der kan understøtte energieffektiv, økonomisk og sikker drift af tekniske bygningsinstallationer gennem automatisk kontrol og ved at lette den manuelle forvaltning af nævnte tekniske bygningsinstallationer«.

⁽¹⁴⁾ Medlemsstaterne skal indsende deres første endelige nationale energi- og klimaplan inden udgangen af 2019. Den nationale energi- og klimaplan skal herefter opdateres i 2023 (udkast) og 2024 (den endelige opdatering). Fra marts 2023 og derefter hvert andet år skal medlemsstaterne også indsende en statusrapport om deres nationale energi- og klimaplaner.

⁽¹⁵⁾ Denne definition ligger tæt på den, der er angivet i standard EN 15232.

Et bygningsautomatiserings- og kontrolsystem som omhandlet i artikel 14 og 15 i EPBD skal desuden være i stand til følgende i henhold til artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD:

- a) »løbende at overvåge, registrere, analysere og give mulighed for at tilpasse energiforbruget
- b) at bremse bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske bygningsforvaltning, om mulighederne for at forbedre energieffektiviteten, og
- c) at give mulighed for kommunikation med opkoblede tekniske bygningsinstallationer og andre apparater inde i bygningen, og være interoperable med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer af beskyttet teknologi, udstyr og producenter.«

Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer installeret i erhvervsbygninger, der er underlagt kravene i artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD, skal *både* være i overensstemmelse med definitionen i direktivets artikel 2, nr. 3a), og have ovennævnte kapacitet. Denne kapacitet bør sikres, i det mindste for de tekniske bygningsinstallationer, der er omfattet af artikel 14 og 15 i EPBD: varmeanlæg, klimaanlæg, kombinerede varme- og ventilationsanlæg, kombinerede klima- og ventilationsanlæg.

Selv om automatiserings- og kontrolsystemer har været almindeligt anvendt i visse kategorier af bygninger (f. eks. erhvervsbygninger), har de fleste bygninger ikke en sådan avanceret kapacitet, og de bygninger, der skal opfylde ovennævnte krav, skal derfor opgraderes, hvilket kan være en stor opgave.

Det er derfor særlig vigtigt, at interessenterne (f.eks. driftsansvarlige for bygninger, der skal opfylde kravene) gøres opmærksom på, at kravene er mere vidtrækkende end normalt for sådanne installationer.

2.3.3.2. Selvregulerende enheder (artikel 8, stk. 1, i EPBD)

I EPBD henvises til »selvregulerende enhed« uden angivelse af en specifik definition. Det præciseres imidlertid i artikel 8, stk. 1, i EPBD, at en denne enhed skal give mulighed for »separat regulering« af temperaturen i »hvert rum« (eller, hvis det er begrundet, i et angivet område) af bygningsenheden. De enheder, der installeres som følge af gennemførelsen af disse bestemmelser, bør derfor:

- a) give mulighed for automatisk tilpasning af varmen afhængigt af indetemperaturen (og eventuelt yderligere parametre ⁽¹⁶⁾)
- b) give mulighed for regulering af varmen i hvert rum (eller område) i overensstemmelse med varmeindstillingerne for det pågældende rum (eller område).

Dette betyder især, at:

- a) løsninger baseret på manuel regulering af varmen ikke opfylder kravene, selv om indstillingen kan foretages på rumniveau (eller områdeniveau)
- b) løsninger, der giver mulighed for automatisk regulering af temperatur, men ikke på rumniveau (eller områdeniveau), f.eks. automatisk regulering på boligniveau, opfylder ikke kravene.

Det er vigtigt at bemærke, at uanset antallet eller typen af det eller de installerede anlæg er det vigtigt, at anlæggene gør det muligt for brugerne at justere temperaturindstillinger og sikre, at disse indstillinger overholdes ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ I denne sammenhæng betyder »automatisk«, at enheden giver mulighed for automatisk regulering af varmen, når omgivelsestemperaturen ændrer sig, på grundlag af foruddefinerede indstillinger. Indstilling af selve indstillingerne foretages dog generelt manuelt af brugerne (f.eks. manuel indstilling af temperaturindstillinger med en termostatstyret radiatorventil).

⁽¹⁷⁾ Hvis en bygning eller bygningsenhed er udstyret med mere end ét varmeanlæg, kan kravet f.eks. kun gælde for et af anlæggene, forudsat at den forventede kapacitet er sikret.

Følgende tabel indeholder en række vejledende eksempler på enheder, der opfylder kravet for forskellige typer anlæg ⁽¹⁸⁾:

Tabel 2

Eksempler på selvregulerende enheder

Enhed	Systemtype	Mulighed for regulering
Termostatstyret radiatorventil	Centralvarmeanlæg og -radiatorer	Regulering af varmtvandsgennemstrømningen i udledere via temperaturindstilling
Rumtermostat	Centralvarmeanlæg og overfladeopvarmning (f.eks. gulvopvarmning)	Regulering af varmtvandsgennemstrømningen i overfladeopvarmningen via rummets blandingsventil
Termostat til fancoil-enheder	Centralvarmeanlæg og centralkøleanlæg	Styring af varm og kold vand- og luftgennemstrømning via temperaturindstilling
Individuel termostat	Separate vandvarmere eller klimaanlæg	Styring af varmeydelse via temperaturindstilling

a) Varme- eller klimaanlæg eller begge dele?

I artikel 8, stk. 1, andet og tredje afsnit, i EPBD henvises til tekniske bygningsinstallationer i bred forstand, dvs. som i definitionen i artikel 2 EPBD. Hvad angår de specifikke bestemmelser om selvregulerende enheder (tredje afsnit), præciseres det ikke i teksten, hvilken type anlæg der er tale om, men der henvises til regulering af temperaturen, hvilket både er relevant for varmeanlæg og anlæg til rumkøling.

Derfor bør ikke kun varmeanlæg, men også klimaanlæg og anlæg til rumkøling opfylde kravene vedrørende selvregulerende enheder.

Henvisningen til »opvarmet område« i teksten bør navnlig ikke fortolkes således, at kravene implicit begrænses til varmeanlæg.

I disse bestemmelser er der imidlertid reelt fokus på opvarmning, da langt de fleste klima- og køleanlæg allerede er udstyret med overvågning og kontrol på rum- og områdeniveau.

Når varmeproducerende enheder udskiftes i eksisterende bygninger, bør kravet om installation af selvregulerende enheder desuden kun finde anvendelse på varmeanlæg ⁽¹⁹⁾.

I artikel 8, stk. 1, tredje afsnit, i EPBD stilles der heller ikke krav om at installere selvregulerende enheder, når køleenheder udskiftes i eksisterende bygninger. Medlemsstaterne kan dog overveje at indføre dette yderligere krav ⁽²⁰⁾, da det vil være i overensstemmelse med det generelle formål med disse bestemmelser, nemlig at sikre tilstrækkelig reguleringskapacitet og undgå spild af energi.

I følgende tabel sammenfattes de forskellige mulige scenarier.

⁽¹⁸⁾ Selvregulerende enheder kan være elektroniske (f.eks. en termostatstyret radiatorventil), og det vigtige i denne sammenhæng er selvreguleringskapaciteten, ikke selve teknologien.

⁽¹⁹⁾ Dette betyder navnlig, at kravet om at installere selvregulerende enheder på rum- eller områdeniveau ikke vil omfatte anlægget til rumkøling, når varmeproducerende enheder udskiftes i en eksisterende bygning, der er udstyret med et anlæg til rumkøling uden selvregulering på rum- eller områdeniveau.

⁽²⁰⁾ De fleste rumkøleanlæg vil under alle omstændigheder være selvregulerende, men dette er ikke et krav i forordningerne om miljøvenligt design.

Tabel 3

Situationer, der bør udløse kravet om at installere selvregulerende enheder

Ny eller eksisterende bygning	Type foranstaltning	Bør der stilles krav om installation af selvregulerende enheder?
Ny	Installation af varmeanlæg	Ja
Ny	Installation af rumkøleanlæg	Ja
Eksisterende	Udskiftning af varmeproducerende enheder	Ja, kun for varmeanlæg
Eksisterende	Udskiftning af køleenheder	Op til medlemsstat

b) Rum- eller områdeniveau?

Hovedkravet er muligheden for at regulere temperaturen på rumniveau. Installationen af selvregulerende enheder på områdeniveau skal imidlertid være begrundet.

Ved et »rum« forstår en del eller inddeling af en bygning, der er omgivet af vægge, gulv og loft.

Et »opvarmet område« skal forstås som et område i en bygning eller bygningsenhed på samme etage med homogene varmeparametre og tilsvarende krav til temperaturregulering (dvs. svarende til en »varmeområde«), et fælles begreb inden for beregning af energimæssig ydeevne).

Her er to eksempler ⁽²¹⁾, hvor det kan være berettiget at anvende kravene på områdeniveau i stedet for på rumniveau:

a) tilstødende kontorer med identiske krav til indeklima i en kontorbygning

b) tilstødende rum eller områder, som ikke er fysisk adskilt (f.eks. køkken-alrum i en lejlighed).

Vurderingen af det mest hensigtsmæssige reguleringsniveau (rum eller område) vil normalt afhænge af den specifikke bygnings eller bygningsenheds udformning og påtænkte anvendelse og af selve rummene. Ved denne vurdering er det vigtigste parameter, der skal overvejes, generelt, om flere rum kan have samme krav til indeklima og derfor kan slås sammen i et enkelt område (ud fra et temperaturreguleringsperspektiv). Dette bør være velbegrundet.

Under hensyntagen til visse nationale, regionale eller lokale forhold kan medlemsstaterne dog tillade regulering på områdeniveau for visse kategorier af bygninger eller bygningsenheder, når dette er tilstrækkelig begrundet. I så fald bør medlemsstaterne præcisere de pågældende kategorier af bygninger eller bygningsenheder og de pågældende nationale, regionale eller lokale forhold. De bør også begrunde ⁽²²⁾ afvigelsen fra hovedkravet for disse kategorier af bygninger eller bygningsenheder.

2.3.3.3. Hvornår finder forpligtelserne anvendelse? (artikel 8, stk. 1, artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)

a) Selvregulerende enheder (artikel 8, stk. 1, i EPBD)

I henhold til direktivet skal nye bygninger udstyres med selvregulerende enheder. Der stilles samme krav for eksisterende bygninger, når varmeproducerende enheder udskiftes.

⁽²¹⁾ Disse er vejledende eksempler. I andre tilfælde kan regulering på områdeniveau være berettiget.

⁽²²⁾ Denne begrundelse kan f.eks. være baseret på videnskabelige undersøgelser, hvis resultater understøtter vurderingen af, at regulering på områdeniveau er at foretrække i de pågældende tilfælde.

Kravene gælder for alle typer bygninger og alle typer anlæg, medmindre det ikke er teknisk og økonomisk muligt at opfylde dem (se afsnit b)).

I artikel 2, nr. 15b), i EPBD defineres en »varmeproducerende enhed« som følger:

»varmeproducerende enhed«: den del af et varmeanlæg, der producerer nyttevarme ved hjælp af en eller flere af følgende processer:

- a) forbrænding af brændsel i for eksempel en kedel
- b) jouleeffekten i varmelegemerne i et elektrisk modstandsoptærmningssystem
- c) optagelse af varme fra den omgivende luft, udsugningsluft eller en vand- eller jordvarmekilde ved hjælp af en varmepumpe«.

Det er vigtigt at bemærke, at der i denne definition ikke skelnes mellem varmeproducerende enheder, der er adskilt fra varmegivere (f.eks. kedel og radiatorer), og varmeproducerende enheder, der er integreret med varmegiveren i et separat varmeanlæg (f.eks. elektriske modstandsoptærmningssystem). Det betyder, at kravene (om selvregulering) også bør gælde i sidstnævnte tilfælde (dvs. når et separat varmeanlæg udskiftes i en eksisterende bygning).

Når bygninger er udstyret med flere varmeproducerende enheder, kan der opstå situationer, hvor kun en del af de varmeproducerende enheder udskiftes. I sådanne situationer bør kravet om at installere selvregulerende enheder også finde anvendelse, hvor det er teknisk og økonomisk muligt. Hvis flere varmeproducerende enheder er forbundet og betjener samme rum, og mindst en af de varmeproducerende enheder udskiftes, finder kravet anvendelse. Hvis en bygning er udstyret med flere adskilte varmeproducerende enheder, som betjener forskellige områder, kan medlemsstaterne tillade, at kravet kun gælder for det eller de områder, der betjenes af den eller de varmeproducerende enheder.

Hvis eksisterende bygninger er tilsluttet fjernvarme og ikke er udstyret med varmeproducerende enheder på bygningsniveau, finder kravet om at installere selvregulerende enheder normalt anvendelse, når varmeproducerende enheder udskiftes. I nogle tilfælde kan dette skabe problemer, f.eks. i forbindelse med ejerskab ⁽²³⁾ eller økonomisk gennemførlighed ⁽²⁴⁾. I disse tilfælde kan medlemsstaterne undersøge alternative muligheder for at sikre, at der installeres selvregulerende enheder, f.eks.:

- a) stille krav om installation af selvregulerende enheder, når varmevekslere i bygninger udskiftes
- b) udarbejde og gennemføre en køreplan for gradvis indførelse af selvregulerende enheder med henblik på fuld dækning af bygninger og fordeling af omkostningerne over en tilstrækkelig lang periode.

Installationen af et nyt varmeanlæg i en eksisterende bygning eller bygningsenhed, som allerede var udstyret med et varmeanlæg (f.eks. installation af et centralvarmeanlæg med henblik på udskiftning af individuelle varmeanlæg i en bygning), bør udløse kravet om installation af selvregulerende enheder, da det indebærer udskiftning af varmeproducerende enheder.

Installation af et varmeanlæg i en bygning, der tidligere ikke var en bygning i henhold til EPBD, men som f. eks. på grund af restaurering efterfølgende bliver en bygning i henhold til EPBD, bør også udløse kravet om installation af selvregulerende enheder.

- b) Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)

Bestemmelserne om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer finder anvendelse på alle (dvs. nye og eksisterende) erhvervsbygninger med varme- og klimaanlæg, kombinerede varme- og ventilationsanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 290 kW.

Tærsklen på 290 kW gælder for hvert enkelt anlæg, og kravet finder således anvendelse i alle følgende tilfælde, jf. artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4:

- a) når varmeanlæggets nominelle nytteeffekt er over 290 kW

⁽²³⁾ Når ejerskabet af fjernvarmesystemet og de bygninger, der er forbundet hermed, ikke er sammenfaldende.

⁽²⁴⁾ Hvis et stort antal bygninger omfattes af kravet på samme tid, hvilket kan medføre uforholdsmæssigt store omkostninger. Disse tilfælde bør imidlertid være omfattet af de betingelser for, hvorvidt det er økonomisk muligt, der fastsættes af medlemsstaterne.

- b) når det kombinerede varme- og ventilationsanlægs nominelle nytteeffekt er over 290 kW
- c) når klimaanlæggets nominelle nytteeffekt er over 290 kW
- d) når det kombinerede klima- og ventilationsanlægs nominelle nytteeffekt er over 290 kW

Yderligere præciseringer af bestemmelsen af den nominelle nytteeffekt er angivet i afsnit 2.3.2.2.

2.3.4. Teknisk, økonomisk og funktionel gennemførlighed (artikel 8, stk. 1, artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)

Spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt, er relevant for:

- a) anvendelsen af krav til installationer i henhold til artikel 8, stk. 1, i EPBD, hvori det fastsættes, at kravene til installationer skal anvendes »for så vidt det er teknisk, økonomisk og funktionelt muligt«⁽²⁵⁾
- b) installation af selvregulerende enheder (artikel 8, stk. 1, i EPBD og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD), da de dertil knyttede krav kun finder anvendelse »hvis det er teknisk og økonomisk muligt«.

Bemærk, at det er op til medlemsstaterne at præcisere, i hvilke specifikke situationer det ikke er muligt at opfylde kravene ud fra et teknisk, økonomisk og/eller funktionelt perspektiv. Medlemsstaterne bør sikre, at disse situationer identificeres, defineres og begrundes klart⁽²⁶⁾.

Fortolkningen af, hvorvidt det er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, bør ikke alene overlades til interessenter (f.eks. ejere eller systeminstallatører⁽²⁷⁾). Betingelserne for vurderingen af, hvorvidt det er muligt, bør fastlægges på medlemsstatsniveau eller, hvis regionale forhold kun berører en del af en medlemsstats område, på regionalt plan. I sidstnævnte tilfælde **bør** de regionale betingelser imidlertid fastlægges i nationale gennemførelsesforanstaltninger. Under alle omstændigheder **bør** disse betingelser dokumenteres (f.eks. i de tekniske retningslinjer) og finde ensartet anvendelse på det nationale eller i givet fald regionale område. Endelig bør manglende anvendelse af krav til installationer vurderes på grundlag af klare procedurer, som fastlægges og overvåges af offentlige myndigheder.

I forbindelse med disse procedurer kan der skelnes mellem forskellige typer af bygninger, navnlig under hensyntagen til specifikke typer, hvor den tekniske, økonomiske eller funktionelle gennemførlighed er et problem.

Et eksempel er historiske eller fredede, hvor der kan være særlige begrænsninger, der gør det vanskeligere at anvende nogle af kravene. I denne forbindelse bemærkes det, at overholdelsen af disse krav i princippet ikke vil ændre historiske eller fredede bygningers karakter eller udseende.

For at undgå enhver tvivl skal det også bemærkes, at kravene også finder anvendelse på alle kategorier af bygninger, hvor direktivet giver medlemsstaterne mulighed for at indføre undtagelser med hensyn til anvendelsen af mindstekrav til energimæssig ydeevne (artikel 4, stk. 2, i EPBD).

Der kan under alle omstændigheder tages hensyn til visse bygningers særlige karakter ved vurderingen af, hvorvidt det er teknisk, økonomisk og/eller funktionelt muligt at opfylde kravene. I særlige tilfælde kan der ses bort fra kravene, hvis det ud fra dokumentationen kan konkluderes, at det ikke er teknisk, økonomisk eller funktionelt muligt at opfylde kravene for en bestemt bygning. En sådan konklusion kan drages fra sag til sag, og medlemsstaterne bør ikke indføre systematiske undtagelser for nogen bygningskategorier.

⁽²⁵⁾ Denne henvisning var allerede medtaget før ændringen.

⁽²⁶⁾ Det anbefales, at medlemsstaterne sikrer en passende inddragelse af interessenterne ved fastlæggelsen af betingelserne for, hvornår det er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt.

⁽²⁷⁾ Hvis disse parter har ansvaret for at vurdere, hvorvidt det er muligt, skal deres fortolkning således understøttes af retningslinjer og procedurer fastlagt af offentlige myndigheder. Dette bør også sikre en vis grad af ensartethed, tilsyn og kontrol i forbindelse med anvendelsen af retningslinjerne og procedurerne.

I tabellen nedenfor anføres, hvordan hver type gennemførlighed kan fortolkes med angivelse af eksempler.

Tabel 4

Fortolkning af teknisk, økonomisk og funktionel gennemførlighed

Type gennemførlighed ⁽¹⁾	Betydning	Eksempler
Teknisk gennemførlighed	Det er teknisk muligt, når installationens og bygningens (eller bygningsenhedens) tekniske karakteristika gør det muligt at anvende kravene. Det er ikke teknisk muligt, når det er umuligt at anvende kravene ud fra et teknisk synspunkt, dvs. når kravene ikke kan anvendes på grund af installationens tekniske karakteristika.	Teknisk gennemførlighed vil være et problem, hvis det ikke er muligt at installere de enheder i installationen, der er nødvendige for at opfylde kravene, f.eks. hvis: — i forbindelse med krav om varmegenvinding for ventilationsanlæg — indløb og udløb er ikke placeret i de samme områder. — i forbindelse med krav til isolering af rør — dele af rør er ikke tilgængelige.
Økonomisk gennemførlighed	Økonomisk gennemførlighed vedrører omkostningerne ved at anvende kravene, og om: i) disse omkostninger står i rimeligt forhold til omkostningerne forbundet med den planlagte foranstaltning (f.eks. opgradering af installation) ii) de forventede fordele opvejer omkostningerne ⁽²⁾ under hensyntagen til installationens forventede levetid.	Økonomisk gennemførlighed kan f.eks. beregnes på grundlag af: — et maksimalt forhold mellem omkostningerne ved at anvende kravene og omkostningerne ved den planlagte foranstaltning (f.eks. udskiftning af varmeproducerende enhed) — en maksimal periode til inddækning af omkostninger under hensyntagen til de økonomiske fordele ved at anvende kravene.
Funktionel gennemførlighed ⁽³⁾	Det er ikke funktionelt muligt at anvende krav, hvis disse vil føre til ændringer, der kan påvirke installationens drift eller brugen af bygningen (eller bygningsenheden) under hensyntagen til eventuelle specifikke begrænsninger (f.eks. regler), der gælder for installationen og/eller bygningen.	Det er muligvis ikke funktionelt muligt at anvende krav til installationer, f.eks. hvis: — gældende regler (f.eks. om sikkerhed) er i strid med kravene. — anvendelsen af kravene vil gøre bygningen eller bygningsenheden væsentlig mindre anvendelig (væsentligt tab af bygningsareal).

⁽¹⁾ De to første rækker (teknisk og økonomisk gennemførlighed) finder anvendelse på krav til installationer i 8, stk. 1, i EPBD og på krav om installation af selvregulerende enheder (artikel 8, stk. 1) og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD), og den tredje række (funktionel gennemførlighed) finder kun anvendelse på kravene til installationer i artikel 8, stk. 1.

⁽²⁾ Det betyder, at der vil blive gennemført en cost-benefit-analyse. Gennemførelse af en cost-benefit-analyse er sandsynligvis den mest relevante tilgang, da omkostningerne generelt vil blive dækket ind (især på grund af energibesparelser) ved anvendelsen af kravene.

⁽³⁾ Finder kun anvendelse på kravene til installationer i artikel 8, stk. 1, i EPBD.

a) Yderligere overvejelser om, hvorvidt det er teknisk og økonomisk muligt at installere selvregulerende enheder

I langt de fleste tilfælde vil spørgsmålet om, hvorvidt det er teknisk og økonomisk muligt at installere selvregulerende enheder, ikke være relevant for nye bygninger, da behovet for temperaturselvregulering på rumniveau (eller områdeniveau) kan behandles i designfasen, således at der ikke opstår tekniske hindringer i efterfølgende faser, og det sikres, at de dermed forbundne omkostninger er så lave som muligt. Et klart eksempel, hvor det ikke ville være teknisk muligt at installere selvregulerende enheder i et rum eller område, er, når dette rum eller område ikke opvarmes (eller køles).

I forbindelse med eksisterende bygninger kan teknisk gennemførlighed være et problem, hvis det ikke er muligt at installere selvregulerende enheder uden at foretage væsentlige ændringer af installationerne og/eller bygningen, der uundgåeligt vil føre til uforholdsmæssigt store omkostninger (f.eks. i forbindelse med visse typer gulvvarmeanlæg i eksisterende bygninger).

Økonomisk gennemførlighed kan også være et problem i forbindelse med eksisterende bygninger, hvis omkostningerne ved at installere selvregulerende enheder er alt for høje i forhold til omkostningerne ved at udskifte den varmeproducerende enhed. Når medlemsstaterne vælger at vurdere, hvorvidt det er muligt, på grundlag af omkostninger, bør de præcisere, hvordan omkostningerne beregnes, og angive, om de er forholdsmæssige. Følgende to tilgange kan anvendes:

- a) Sammenligning af de startomkostninger, der er forbundet med at installere selvregulerende enheder, med omkostningerne til udskiftning af varmeproducerende enheder og fastsættelse af en tærskel for det maksimale omkostningsforhold. Denne tilgang er i overensstemmelse med betragtning 21 i direktiv (EU) 2018/844, der har følgende ordlyd:

»Installationen af selvregulerende enheder i eksisterende bygninger til separat regulering af temperaturen i hvert rum, eller, når dette er begrundet, i et angivet opvarmet område af bygningsenheden, bør overvejes, hvor dette er økonomisk muligt, f.eks. hvor omkostningerne i forbindelse hermed udgør under 10 % af de samlede udgifter til de udskiftede varmeproducerende enheder.«

- b) Sammenligning af de startomkostninger, der er forbundet med at installere selvregulerende enheder, med de forventede energibesparelser som følge af installationen, og fastsættelse af en tærskel for den maksimale periode til inddækning af omkostninger (f.eks. fem år).

Begge tilgange er mulige, men sidstnævnte tilgang bør foretrækkes, da startomkostningerne i langt de fleste tilfælde vil blive inddækket inden for en kort periode (typisk 2-3 år).

Tabel 5

Mulig fortolkning af teknisk og økonomisk gennemførlighed af installationen af selvregulerende enheder

Type gennemførlighed	Hvordan det kan gennemføres	Kan anvendes på	
		Nye bygninger	Eksisterende bygninger
Teknisk gennemførlighed	Rummet (området) har ingen opvarmning/køling.	Ja, men sjældent	Ja, men sjældent
	Varmeanlægget gør det umuligt at installere selvregulerende enheder.	Nej	Ja, men ikke hyppigt forekommende
Økonomisk gennemførlighed	Startomkostningerne er for høje i forhold til andre omkostninger.	Nej	Ja, men ikke hyppigt forekommende
	Investeringen kan ikke i tilstrækkelig grad hentes hjem.	Nej	Ja, men sjældent

- b) Yderligere overvejelser om, hvorvidt det er teknisk og økonomisk muligt at installere bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

I langt de fleste tilfælde er spørgsmålet om, hvorvidt det er teknisk og økonomisk muligt at installere selvregulerende bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer ikke relevant for nye bygninger, da:

- bygnings- og systemdesignet kan sikre, at der ikke er nogen tekniske hindringer for installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer
- bygnings- og systemdesignet kan sikre, at de omkostninger, der er forbundet med at installere bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, minimeres
- installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer allerede er almindelig praksis for nye store erhvervsbygninger.

I forbindelse med eksisterende bygninger kan teknisk gennemførlighed kun være et problem, hvis de tekniske bygningsinstallationer ikke kan kontrolleres, eller hvis det vil kræve væsentlige ændringer af installationen og/eller bygningen, hvis de skal kunne kontrolleres, hvilket uundgåeligt vil føre til uforholdsmæssigt store omkostninger. Sådanne situationer er begrænset til bygninger, der er udstyret med gamle installationer, og vil sjældent opstå.

Den økonomiske gennemførlighed af installationen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i eksisterende bygninger kan også knyttes til start- og driftsomkostningerne og/eller den krævede periode til inddækning af omkostninger. En mulig tilgang er at vurdere, hvorvidt det er økonomisk muligt, på grundlag af de forventede energibesparelser forbundet med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemerne og sammenligne dem med start- og driftsomkostningerne forbundet med at installere bygningsautomatiserings- og kontrolsystemet i installationens levetid. Dette kan suppleres med en evaluering af proportionaliteten af statsomkostningerne forbundet med installationen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i den pågældende bygning baseret på parametre såsom bygningsstørrelse eller energiforbrug ⁽²⁸⁾.

Tabel 6

Mulig fortolkning af teknisk og økonomisk gennemførlighed af installationen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

Type gennemførlighed	Hvordan det kan gennemføres	Kan anvendes på	
		Nye bygninger	Eksisterende bygninger
Teknisk gennemførlighed	De tekniske bygningsinstallationer kan ikke kontrolleres uden væsentlige ændringer.	Nej	Ja (men sjældent)
Økonomisk gennemførlighed	Startomkostningerne er alt for høje i forhold til bygningskarakteristikaene.	Nej	Ja (men sjældent)
	Investeringen kan ikke i tilstrækkelig grad hentes hjem.	Nej	Ja (men sjældent)

2.4. Retningslinjer for gennemførelse af bestemmelserne om tekniske bygningsinstallationer og eftersyn, selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

2.4.1. Krav til tekniske bygningsinstallationer og vurdering og dokumentation af tekniske bygningsinstallationers samlede energimæssige ydeevne (artikel 2, artikel 8, stk. 1, og artikel 14 og 15 i EPBD)

2.4.1.1. Gennemførelse af definitioner (artikel 2 i EPBD)

Hvis det er relevant, bør medlemsstaterne overveje at give yderligere præciseringer for at supplere definitionerne af tekniske bygningsinstallationer, f.eks. ved at præcisere bygningsautomatiserings- og kontrolsystemernes forventede kapacitet.

2.4.1.2. Fastlæggelse af krav til installationer (artikel 8, stk. 1, i EPBD)

a) Nye tekniske bygningsinstallationer

For installationer, der ikke blev taget i betragtning før ændringen (bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer og elproduktion på stedet), skal medlemsstaterne definere og fastlægge krav til installationer på nationalt plan og sikre, at disse krav dækker alle de aspekter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i EPBD: »samlet energimæssig ydeevne«, »korrekt installering«, »passende dimensionering«, »indstilling« og »kontrol«. I tabellen nedenfor anføres betydningen af kravene på de enkelte områder med angivelse eksempler (kun til illustration) for de to typer installationer, der er føjet til listen over tekniske bygningsinstallationer i EPBD.

⁽²⁸⁾ I det franske dekret – »décret tertiaire« — fra 2017 fastsættes f.eks. en tærskel på højst 200 EUR/m² for investeringen og en maksimal tilbagebetalingstid på ti år for offentlige bygninger og fem år for andre bygninger (hoteller, kontorer osv.).

Tabel 7

Krav til installationer på forskellige områder

Type krav	Vedrører	Eksempler	
		Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer	Elproduktion på stedet
»samlet energimæssig ydeevne«	Installationens ydeevne som helhed (ikke at forveksle med ydeevne på produkt- eller komponentniveau og hele bygningens ydeevne)	Kontrollkapacitet, der har en indvirkning på bygningers energimæssige ydeevne (f. eks. efter standard EN 15232 ⁽¹⁾)	Effektfaktor for et solcellesystem (PV-system) (f.eks. efter standard EN 15316-4-6 ⁽²⁾)
»passende dimensionering«	Egnetheden af installationens størrelse eller kapacitet set i forhold til bygningens behov og karakteristika under forventede forhold	Bestemmelse af den optimale kontrollkapacitet på grundlag af bygningstype, forventet brug og potentielle energibesparelser	Bestemmelse af solcellesystemets optimale størrelse på grundlag af en reduktion af elektricitetsomkostningerne, tilgængeligt monteringsområde og andre eventuelle begrænsninger
»korrekt installering«	Måden, hvorpå anlægget bør installeres i bygningen for at kunne fungere korrekt	Installering af en uddannet og/eller certificeret installatør	Installering af en uddannet og/eller certificeret installatør
»passende indstilling«	Afprøvning og finjustering af installationen under reelle driftsforhold efter installationen.	Testsekvens, der skal udføres efter installering for at kontrollere, at systemet fungerer i overensstemmelse med specifikationerne	Testsekvens, der skal udføres efter installering for at kontrollere, at systemet fungerer i overensstemmelse med specifikationerne
»passende kontrol«	Installationens ønskede eller nødvendige kontrollkapacitet	Kontrollfunktionernes omfang	(Hvis relevant) kontrol af tilførsel af elektricitet (f.eks. til net, egetforbrug eller lagring)

⁽¹⁾ EN 15232, Bygningers energieffektivitet — Indvirkning fra bygningsautomatik, bygningsskontrol og bygningssstyring.

⁽²⁾ EN 15316-4-6, Varmesystemer i bygninger — Metode til beregning af varmesystemers energikrav og effektivitet — Del 4-6: Varmeproduktionssystemer, solcellesystemer.

b) Installationer, der allerede var omfattet før ændringen

For installationer, der allerede var omfattet før ændringen, kan medlemsstaterne overveje at anvende gennemførelsen af direktiv (EU) 2018/844 som en anledning for at gennemgå og eventuelt ajourføre de gældende krav til installationer. Denne gennemgang kunne navnlig være en anledning til at kontrollere, at de gældende krav i tilstrækkelig grad dækker de forskellige områder, der er anført i EPBD, og vurdere, om kravene kan udvikles yderligere. Feedback fra det europæiske netværk for samordnede aktioner »Concerted Action EPBD« ⁽²⁹⁾ viser: i) at der for gældende krav generelt er fokus på krav til ydeevne på komponentniveau, og ii) at tilgangen til andre områder (korrekt installering, passende dimensionering, indstilling og kontrol) kan være forskellig i EU. Medlemsstaterne opfordres derfor til at deltage i denne gennemgang og, hvor det er relevant, anvende tilgængelig god praksis.

⁽²⁹⁾ »Book: 2016 — Implementing the Energy Performance of Buildings Directive (EPBD— Featuring Country Reports«, Concerted Action EPBD, 2016, <https://www.epbd-ca.eu/ca-outcomes/2011-2015>.

c) Hensyntagen til produktspecifikke forordninger til gennemførelse af direktivet om miljøvenligt design

Tekniske bygningsinstallationer omfatter en række produkter, som reguleres i henhold til produktspecifikke forordninger til gennemførelse af direktiv 2009/125/EF («direktivet om miljøvenligt design»). For så vidt angår produktspecifikke forordninger til gennemførelse af direktivet om miljøvenligt design, som vedrører produkter, der kan indgå i tekniske bygningsinstallationer som defineret i artikel 2, nr. 3), i EPBD, er det værd at understrege, at kravene i artikel 8, stk. 1, i EPBD finder anvendelse på hele det installerede anlæg i bygninger og ikke på de enkelte komponenters ydeevne, der falder ind under anvendelsesområdet for produktspecifikke forordninger, der gennemfører direktivet om miljøvenligt design. Anvendelsesområdet for kravene i artikel 8, stk. 1, i EPBD omfatter f.eks. hele anlægget, hvis der er tale om et centralvarmeanlæg i en bygning (kedler, distributions- og emissionskomponenter), hvorimod anvendelsesområdet for kravene til miljøvenligt design til produkter, der indgår i samme anlæg, er begrænset til de krav, der gælder for kedler.

Det er generelt hensigtsmæssigt at tilskynde til installation af produkter med en høj ydeevne, hvor kravene i artikel 8, stk. 1, i EPBD finder anvendelse på produkter, der allerede er omfattet af produktspecifikke forordninger til gennemførelse af direktivet om miljøvenligt design, og disse krav må ikke være mere vidtgående end de krav, der er fastsat af disse forordninger, da produktspecifikke forordninger, der gennemfører direktivet om miljøvenligt design, er direkte gældende harmoniseringsforanstaltninger.

Et forbud mod specifikke typer produkter, der opfylder de gældende krav til miljøvenligt design, ville være mere vidtgående end det, der kræves og tillades i EPBD, da produkter fra andre medlemsstater, der opfylder alle krav til miljøvenligt design, ikke ville kunne sælges på andre nationale markeder, hvilket er i strid med det grundlæggende princip om frie varebevægelser.

Medlemsstaterne kan dog i visse tilfælde begrænse varernes frie bevægelighed af miljømæssige årsager, men først efter at have underrettet Kommissionen herom ⁽³⁰⁾. Dette er i overensstemmelse med betragtning 35a ⁽³¹⁾ og artikel 6 ⁽³²⁾ i bestemmelserne om miljøvenligt design.

2.4.1.3. Gennemførelse af bestemmelserne om vurdering og dokumentation af installationers ydeevne (artikel 8, stk. 1, i EPBD)

a) Installation eller ændret del?

I henhold til artikel 8, stk. 9, i EPBD, skal den samlede energimæssige ydeevne »for den ændrede del og, hvor det er relevant, for hele den ændrede installation«, vurderes og dokumenteres, når en teknisk bygningsinstallation installeres, udskiftes eller opgraderes.

Det betyder, at:

- a) ydeevnen for den ændrede del altid skal vurderes og dokumenteres. Hvis et varmeanlægs varmeproducerende enhed f.eks. udskiftes, hvilket svarer til en opgradering af installation, skal den nye varmeproducerende enheds ydeevne vurderes og dokumenteres,
- b) skal hele installationens ydeevne vurderes og dokumenteres i nogle tilfælde (»hvor det er relevant«). Dette bør være et krav i følgende tre situationer:
 - i) en ny installation installeres
 - ii) hele installationen udskiftes
 - iii) en del eller dele af en installation gennemgår en større opgradering, som i væsentlig grad kan påvirke den pågældende installations samlede ydeevne.

⁽³⁰⁾ For yderligere oplysninger se artikel 114, stk. 4 og 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

⁽³¹⁾ Af denne betragtning fremgår følgende: »I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne skal medlemsstaterne fastsætte krav til energimæssig ydeevne for bygningsdele, der udgør en del af bygningens klimaskærm, og krav til installationer for så vidt angår den samlede energimæssige ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer, der er installeret i eksisterende bygninger. Det er i overensstemmelse med målene i nærværende direktiv, at disse krav under visse omstændigheder kan begrænse installationen af energirelaterede produkter, som er i overensstemmelse med nærværende direktiv og dets gennemførelsesforanstaltninger, forudsat at sådanne krav ikke udgør en urimelig markedshindring.«

⁽³²⁾ I energieffektivitetsdirektivet tilføjes følgende sætning til artikel 6 i bestemmelserne om miljøvenligt design (»Fri bevægelighed«): »Dette berører ikke de krav til energimæssig ydeevne og de krav til installationer, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2010/31/EU.«

De tilfælde, der er nævnt i nr. i) og ii) i andet afsnit er ligetil: Når et helt nyt anlæg installeres eller udskiftes (i en ny bygning eller i en eksisterende bygning), er der et klart behov for at vurdere og dokumentere hele (den nye) installations ydeevne

I det tilfælde, der er omhandlet i punkt iii), i afsnit b), udskiftes eller forbedres en del eller dele af installationen, hvorved deres energimæssige ydeevne opgraderes. Da den pågældende del er meget vigtig, opgraderes hele installationens ydeevne. I dette scenarie bør der foretages en vurdering af hele installationens ydeevne. Eksempler:

- a) Udskiftning af en større komponent (f.eks. den varmeproducerende enhed i en installation) eller et stort antal mindre komponenter (f.eks. alle varmegivere i en bygning) bør i princippet betragtes som en større opgradering, da den har en potentielt væsentlig indvirkning på den samlede ydeevne.
- b) En ændring af forskellige dele i hele installationen (f.eks. forbedret isolering af rør, udskiftning af rør, udskiftning af alle lyskilder, udskiftning af alle radiatorer) bør i princippet betragtes som en større opgradering.
- c) Det samme gælder for enhver opgradering eller ændring, der påvirker installationens balance.

I følgende tilfælde bør vurderingsforpligtelsen ikke udløses:

- a) vedligeholdelse og reparation, som kun har til formål at sikre en sikker og optimal drift af installationen
- b) udskiftning af en mindre komponent i en installation (f.eks. udskiftning af en varmegiver).

Under alle omstændigheder er det op til medlemsstaterne (og ikke ejerne af bygninger og boliger) at fastsætte, hvornår det er relevant at vurdere hele installationens ydeevne, og hvornår det kun er ydeevnen for den ændrede del, der skal vurderes, i deres nationale lovgivning.

I denne forbindelse kan medlemsstaterne skelne mellem de forskellige bygninger og bygningsenheder, der kan være berørt af disse bestemmelser. Det kan f.eks. vedrøre bygningstypen (f.eks. beboelsesejendomme, erhvervsbygninger, enkelthuse eller flerfamiliehuse). Det kan muligvis være relateret til installationens størrelse, da det kan være mere hensigtsmæssigt at foretage en mere detaljeret vurdering af større og mere komplekse installationer.

b) Samlet ydeevne

Inden for anvendelsesområdet for bestemmelserne om vurdering og dokumentation af installationers ydeevne indebærer en vurdering af den samlede ydeevne (af den ændrede del eller af hele installationen), at der tages de nødvendige skridt til at vurdere og udtrykke den energimæssige ydeevne (af den ændrede del eller af hele installationen).

Udtrykket »samlede« understreger behovet for — hvor det finder anvendelse — at vurdere installationens ydeevne som helhed i modsætning til ydeevnen på produkt- eller komponentniveau. Dette er mindre relevant i forbindelse med vurdering af den ændrede dels ydeevne.

Medlemsstaterne bør sikre, at vurderingen og dokumentationen af tekniske bygningsinstallationers samlede energimæssige ydeevne i henhold til artikel 8, stk. 9, i EPBD som minimum omfatter den samlede energimæssige ydeevne i henhold til artikel 8, stk. 1, hvad angår krav til installationer, samt de aspekter, der kan påvirke den samlede energimæssige ydeevne som følge af krav på andre områder (navnlig kontrol). Dette vil sikre, at opfyldelsen af krav til installationer vurderes og dokumenteres, at ejeren får besked herom, og at opfyldelsen kan dokumenteres (f.eks. når bygningen eller bygningsenheden sælges til en ny ejer).

Ydeevne kan vurderes på forskellige måder, og medlemsstaterne bør præcisere, hvilken tilgang der skal følges. Tilgangen kan variere afhængigt af forskellige faktorer (f.eks. den pågældende installationstype, type foranstaltning: installation, udskiftning, opgradering osv.) I forbindelse med opgraderinger, der har et begrænset omfang og begrænsede virkninger, kan vurderingsmetoden være mindre grundig, f.eks. registrering af foranstaltningen og sikring af, at alle relevante tekniske dokumenter om den eller de berørte komponenter indsamles. Mere omfattende foranstaltninger (typisk installation eller udskiftning) kan kræve en grundigere vurdering af indvirkningen på installationen som helhed, f.eks. baseret på simulering af installationens ydeevne i designfasen og på kontrol af installationens centrale kapacitet efter installation.

Når medlemsstaterne fastlægger deres tilgang til vurdering af ydeevne, bør de sikre, at den er i overensstemmelse med kravene i artikel 14 og 15 i EPBD om eftersyn af varme-, klima- og ventilationsanlæg, navnlig kravet om vurdering (hvis det er relevant) af anlæggets kapacitet under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold. Hvis der er udviklet retningslinjer eller skabeloner for eftersyn af tekniske bygningsinstallationer i henhold til artikel 14 og 15 i EPBD, kan der henvises til disse retningslinjer eller skabeloner i forbindelse med vurderingen af ydeevne i henhold til artikel 8 i EPBD.

c) Dokumentation af installationers ydeevne

I henhold til artikel 8, stk. 9, i EPBD skal resultaterne af vurderingen af installationen (eller den ændrede del heraf) dokumenteres og videreformidles til bygningsejeren. Medlemsstaterne kan selv bestemme form og indhold af denne dokumentation, og den kan variere afhængigt af den pågældende type foranstaltning. Medlemsstaterne bør imidlertid i denne forbindelse sikre, at dokumentationen dækker omfanget af den gennemførte vurdering, og at den kan anvendes til kontrol af overholdelsen af de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i EPBD, og i forbindelse med udstedelse af energiattester (se næste underafsnit). Medlemsstaterne kan selv bestemme, hvordan dokumentationen skal videreformidles til bygningsejeren.

d) Sammenhæng med krav til bygningers energimæssige ydeevne og energiattester

Kravene i artikel 8, stk. 9, i EPBD om dokumentation af ydeevnen af installationer (eller den ændrede del heraf) har til formål at sikre, at bygningsejere har adgang til ajourførte oplysninger om tekniske bygningsinstallationer ydeevne. Sådanne oplysninger kan f.eks. anvendes til energiattesting eller til kontrol af opfyldelsen af mindstekrav til energimæssig ydeevne (f.eks. når en bygning gennemgår større renovering). Det er op til medlemsstaterne at afgøre, om der skal udstedes en ny energiattest på baggrund af vurderingen af den energimæssige ydeevne af den tekniske bygningsinstallation (eller den ændrede del heraf).

2.4.2. *Eftersyn af varmeanlæg, klimaanlæg, kombinerede varme- og ventilationsanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg (artikel 14 og 15 i EPBD)*

2.4.2.1. Eftersyn af varmeanlæg og kombinerede varme- og ventilationsanlæg (artikel 14 i EPBD)

a) Installationer, der skal omfattes af eftersyn

Med ændringen af EPBD udvides typen af installationer, der skal omfattes af eftersyn i henhold til artikel 14, stk. 1, til at omfatte kombinerede varme- og ventilationsanlæg.

Medlemsstaterne bør fastlægge en definition af »kombinerede varme- og ventilationsanlæg« i deres nationale lovgivning.

Medlemsstaterne bør sikre, at definitionen af sådanne anlæg omfatter varmepumper, og afgøre, om de falder ind under anvendelsesområdet for artikel 14 eller 15 i EPBD (se afsnit 2.3.2.4).

b) Nominel nytteeffekt

I henhold til artikel 14, stk. 1, i EPBD skal der gennemføres eftersyn af anlæg med en effektiv nominel nytteeffekt på over 70 kW. Før ændringen af EPBD var den i artikel 14, stk. 1, fastsatte tærskel for eftersyn af en kedel kun 20 kW.

Denne ændring påvirker både tærsklen for den nominelle nytteeffekt (øget fra 20 kW til 70 kW) og det spektrum, der skal tages hensyn til i forbindelse med vurdering af nytteeffekten. Før ændringen vedrørte nytteeffekten kun kedlen, men i EPBD henvises nu også til installationen som helhed. Anlæg med flere varmeproducerende enheder (f.eks. type 1- og type 2-anlæg som beskrevet i afsnit 2.2) bør også være omfattet af den forpligtelse, der er fastsat i artikel 14, stk. 1, i EPBD, hvis den samlede nominelle nytteeffekt af flere varmeproducerende enheder, der betjener samme område eller bygningsenhed, overstiger 70 kW.

Som anført i betragtning 39 i direktiv (EU) 2018/844 kan medlemsstaterne vælge at videreføre allerede eksisterende eftersynsordninger, herunder for mindre varmeanlæg (dvs. med en nominel nytteeffekt på mellem 20 kW og 70 kW). Hvis medlemsstaterne besluttede at videreføre disse ordninger, havde de ikke pligt til at meddele disse strengere krav til Kommissionen.

c) Ydeevne under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold

I henhold til artikel 14, stk. 1, i EPBD skal medlemsstaterne udvide omfanget af eftersyn til, hvis det er relevant, at omfatte en vurdering af anlægget under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold.

Medlemsstaterne bør afgøre, hvilke ændringer der kræves i eftersynsmetoden. Der bør være fokus på krav til og retningslinjer for eftersyn.

d) Undtagelser baseret på energikontrakter eller -aftaler

Medlemsstaterne kan ajourføre deres nationale lovgivning, så den omfatter undtagelser for bygninger, der er omfattet af et aftalt kriterium eller af en kontraktlig ordning om et aftalt niveau for forbedring af energieffektiviteten. Medlemsstaterne kan også indføre undtagelser for bygninger, som drives af en driftsansvarlig eller en netværksoperatør.

Hvis medlemsstaterne beslutter at åbne op for sådanne undtagelser, bør de sikre, at ny lovgivning omfatter en definition af »kriterium for energimæssig ydeevne« eller »kontraktlig ordning om et aftalt niveau for energimæssig ydeevne«.

Hvis medlemsstaterne beslutter at medtage de undtagelser, der er anført i artikel 14, stk. 2, i EPBD, skal de sikre, at den samlede virkning af metoden svarer til virkningen af anvendelsen af eftersyn i henhold til artikel 14, stk. 1, i EPBD.

For at sikre denne ækvivalens anbefales det, at medlemsstaterne gør brug af mulighederne for at gennemføre artikel 18 i EED ved at opstille en offentligt tilgængelig en liste over certificerede eller godkendte virksomheder. Desuden skal medlemsstaterne udarbejde offentligt tilgængelige standardkontrakter for indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne i overensstemmelse med bilag XIII til EED.

For de medlemsstater, der ikke har en liste over certificerede eller godkendte virksomheder eller offentligt tilgængelige standardkontrakter for indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, bør ækvivalensen fastlægges fra sag til sag. I dette scenario kan de kontraherende parter lette processen ved at tilføje et bilag i deres kontrakt, som klart angiver følgende i bilag XIII til EED omhandlede punkter:

- a) garanterede besparelser, der kan opnås ved at gennemføre foranstaltningerne i kontrakten
 - b) kontraktens løbetid, delmål for gennemførelsen, vilkår og opsigelsesfrist
 - c) referencedato for konstatering af de opnåede besparelser
 - d) forpligtelse til fuldt ud at gennemføre de i kontrakten indeholdte foranstaltninger og dokumentation for alle ændringer undervejs i projektet
 - e) klare og gennemskelige bestemmelser om måling og verifikation af de realiserede garanterede besparelser, kvalitetskontroller og garantier (ideelt set med henvisning til nationale standarder eller EU-standarder).
- e) Frivillige krav til beboelsesejendomme

I artikel 14, stk. 5, i EPBD henvises til muligheden for at indføre begge funktioner (dvs. elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner) for beboelsesejendomme.

Medlemsstater, der beslutter at indføre kravene for beboelsesejendomme, bør fastlægge en klar definition af betydningen af kontinuerlig elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner.

Artikel 14, stk. 5, i EPBD har frivillig karakter (udtrykket »kan« anvendes i ordlyden) og omfatter ikke nærmere fastsatte tærskler for en effektiv nominel nytteeffekt. I stedet henvises implicit til alle beboelsesejendomme, uanset størrelse. Det anbefales, at medlemsstaterne tager hensyn til forskellene mellem anlægs- og bygningstyper ved fastsættelsen af krav.

f) Undtagelser baseret på bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer eller kontinuerlig elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner

I EPBD undtages tekniske bygningsinstallationer, der er i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4 (bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer) og artikel 14, stk. 5 (frivillige krav til beboelsesejendomme) fra eftersyn.

Medlemsstaterne skal ajourføre den nationale lovgivning for at indføre definitionen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer.

Medlemsstaterne kan beslutte at sænke tærsklen for kravet om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i artikel 14, stk. 4, i EPBD. Bygninger, der er omfattet af det nye krav og udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, bør også undtages eftersyn.

Medlemsstaterne kan beslutte at udvide undtagelsen om eftersyn for individuelle bygningsejere med anlæg på under 290 kW, der er udstyret med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemet i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, i EPBD. Medlemsstater, der udvider denne undtagelse, bør underrette Kommissionen herom i forbindelse med anmeldelsen af deres gennemførelsesforanstaltninger.

Medlemsstater, der vælger at indføre krav til beboelsesejendomme, bør også overveje at indføre undtagelser for eftersyn.

g) Alternative foranstaltninger

Gennemførelsen af artikel 14 i EPBD i medlemsstater, der beslutter at anvende alternative foranstaltninger, er i vid udstrækning kun berørt af ændringerne i anvendelsesområde, tærskler og undtagelser (se afsnit 2.3.2.8). Medlemsstaterne kan fortsat anvende de samme foranstaltninger.

Medlemsstater, der allerede anvender alternative foranstaltninger, skal i henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD sikre, at de eksisterende foranstaltninger svarer til dem, der er fastsat i artikel 14, stk. 1, i EPBD. Dette kan kræve tilpasning af de alternative foranstaltninger. I henhold til artikel 14, stk. 3, i EPBD skal medlemsstaterne i en rapport til Kommissionen dokumentere, at foranstaltningerne er ækvivalente, og rapporten skal fremsendes, inden der træffes nye eller tilpassede foranstaltninger.

Hvis en medlemsstat på et tidspunkt efter gennemførelsen af EPBD beslutter at ændre omfanget af eller anvendelsesområdet for eksisterende foranstaltninger eller indføre nye foranstaltninger, skal den underrette Kommissionen om sådanne ændringer. Medlemsstaterne skal i denne forbindelse forelægge en rapport om ækvivalensen af foranstaltningerne, inden de nye eller tilpassede foranstaltninger træffes.

I overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999 skal hver medlemsstat forelægge ækvivalensrapporter i henhold til EPBD som led i sin nationale energi- og klimaplan. Tidsfristerne for forelæggelse af nationale energi- og klimaplaner og statusrapporter er anført i afsnit 2.3.2.9.

Hvis tidsfristerne for de nationale energi- og klimaplaner ikke passer en medlemsstat, kan den fremsende ækvivalensrapporten direkte til Kommissionen. Medlemsstaten **skal** imidlertid sikre, at ækvivalensrapporten også medtages i den næste fase af den nationale energi- og klimaplan.

2.4.2.2. Eftersyn af klimaanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg (artikel 15 i EPBD)

I lighed med kravene i artikel 14 skal kravene i artikel 15 i EPBD også indarbejdes i national ret. Forpligtelserne i artikel 14 er de samme som forpligtelserne i artikel 15. Bestemmelserne i dette bilag vedrørende artikel 14 bør også anvendes analogt i forbindelse med artikel 15.

I afsnit 2.4.2.1(a) til 2.4.2.1(g) i dette bilag redegøres for, hvordan artikel 15 i EPBD skal gennemføres:

- a) installationer, der skal omfattes af eftersyn (afsnit 2.4.2.1(a))
- b) nominel nytteeffekt (2.4.2.1(b))
- c) ydeevne under typiske driftsforhold (2.4.2.1(c))
- d) undtagelser baseret på energikontrakter eller -aftaler (2.4.2.1(d))
- e) frivillige krav til beboelsesejendomme (2.4.2.1(e))
- f) undtagelser baseret på bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer eller kontinuerlig elektronisk overvågning og effektive kontrolfunktioner (2.4.2.1(f))
- g) sikring af gennemførelsen af artikel 14, stk. 3, i EPBD — alternative foranstaltninger (2.4.2.1(g)).

2.4.3. *Krav om installation af selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 8, stk. 1, artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)*

2.4.3.1. *Gennemførelse af krav om installation af selvregulerende enheder (artikel 8, stk. 1, i EPBD)*

Kravene om installation af selvregulerende enheder (artikel 8, stk. 1, i EPBD) finder anvendelse på:

- a) alle nye bygninger, som skal udstyres med selvregulerende enheder inden for fristen for gennemførelse. Dette **bør** sikres i forbindelse med bygninger, for hvilke der ansøges om tilladelse efter fristen for gennemførelse
- b) alle eksisterende bygninger, hvis varmeproducerende enheder udskiftes, da de skal være udstyret med selvregulerende enheder fra datoen for den nationale gennemførelse af disse forpligtelser.

Disse krav finder anvendelse undtagen i sjældne tilfælde, hvor det ikke er teknisk eller økonomisk muligt at installere sådanne enheder.

Medlemsstaterne bør offentliggøre disse krav i tilstrækkelig god tid, således at fagfolk kan tage hensyn til dem i en tilstrækkelig tidlig fase af udformningen af nye bygninger og i forbindelse med forberedelserne til udskiftningen af varmeproducerende enheder i eksisterende bygninger.

Medlemsstaterne **bør** i forbindelse med gennemførelsen af kravene om installation af selvregulerende enheder sikre, at den forventede selvreguleringskapacitet for sådanne enheder er klart udtrykt og i overensstemmelse med den fastsatte kapacitet i artikel 8, stk. 1, i EPBD som nærmere beskrevet i afsnit 2.3.3 i dette bilag.

I EPBD udtrykkes denne selvreguleringskapacitet teknologineutralt. Dette giver fleksibilitet med hensyn til de specifikke tilgange, der kan anvendes til at opnå denne kapacitet. Selv om denne fleksibilitet kan betragtes som gavnlige (da den gør det muligt for designere og installatører at vælge den bedste løsning for en given bygning eller bygningsenhed), opfordres medlemsstaterne også til at yde yderligere teknisk vejledning i gennemførelsen af selvregulering for de forskellige eksisterende anlæg, navnlig de mest almindelige anlæg. Tabellen i afsnit 2.3.3.2 indeholder en række eksempler.

Med hensyn til forordningens anvendelsesområde (dvs. rum eller område) opfordres medlemsstaterne også til at yde teknisk vejledning, hvis regulering på områdeniveau kan være til støtte for fagfolk ved vurderingen og for en konsekvent gennemførelse af kravene på det nationale område (eller, hvor det er relevant) regionale område.

Hvis medlemsstaterne tillader regulering på områdeniveau for veldefinerede kategorier af bygninger eller bygningsenheder (se afsnit 2.3.3.2(b)), bør dette gøres klart i forbindelse med gennemførelsen af kravene eller i de tekniske retningslinjer, der understøtter gennemførelsen heraf.

2.4.3.2. *Gennemførelse af krav om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer (artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)*

I henhold til artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD skal erhvervsbygninger udstyres med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, der opfylder de krav, der er fastsat i disse artikler, senest i 2025. Kravene om installation skal imidlertid gennemføres inden for fristen for gennemførelse i national ret den 10. marts 2020.

I forbindelse med gennemførelsen af kravene om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer skal medlemsstaterne sikre, at de krævede systemers kapacitet er i overensstemmelse med: i) definitionen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i artikel 2, nr. 3a), i EPBD og ii) den kapacitet, der er anført i litra a), b) og c) i artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i CRR (se afsnit 2.3.3.1).

Selv om overholdelse af definitionen af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer ikke bør volde særlige vanskeligheder, kan det være en udfordring at identificere den tilgængelige kapacitet for en given bygning og overensstemmelsen med den kapacitet, der er fastsat i EPBD. En metode til at gøre det lettere er at kortlægge denne kapacitet i forhold til BACS-funktioner og -klasser som defineret i tilgængelige standarder, navnlig EN 15232 ⁽³³⁾.

⁽³³⁾ Som et førsteordensestimater kunne den krævede BACS-kapacitet i henhold til artikel 14-15 svare til bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i klasse B i henhold til EN 15232.

Under alle omstændigheder opfordres medlemsstaterne til at give fagfolk særlige tekniske retningslinjer. Sådanne retningslinjer vil gøre det lettere for fagfolk at vurdere BACS-kapaciteten og identificere potentielle mangler og indeholde anbefalinger om en effektiv afhjælpning af disse mangler.

2.5. Yderligere overvejelser om krav til installationer, vurdering og dokumentation af installationers ydeevne, eftersyn og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

I dette afsnit fremhæves god praksis. De oplysninger og henvisninger, der er angivet her, er hverken udtømmende eller præskriptive — de er kun til information.

2.5.1. Mulige fortolkninger af krav til tekniske bygningsinstallationer (artikel 8, stk. 1, i EPBD)

2.5.1.1. Nye tekniske bygningsinstallationer

Der indføres to nye tekniske bygningsinstallationer i EPBD i) bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer og ii) elproduktionsanlæg på stedet. I følgende tabel sammenfattes mulige fortolkninger i forbindelse med gennemførelsen af EPBD.

Med hensyn til elproduktion på stedet antages det, at det vigtigste mål er solcellepaneler. Vindmøller (hvis deres størrelse gør det muligt at anvende dem på stedet) og mikrokraftvarmeværker er imidlertid også omfattet af anvendelsesområdet for EPBD.

Tabel 8

Mulig fortolkning af krav til bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

Type krav	Mulige fortolkninger for bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer	Nyttige henvisninger ⁽¹⁾
»samlet energimæssig ydeevne«	Minimumskrav til kontrolkapacitet, der har en indvirkning på bygningers energimæssige ydeevne. Disse krav kan vedrøre kontrollens omfang (dvs. hvilke installationer der kontrolleres), kontrollens dybde og/eller granularitet. Ved fastlæggelsen af disse krav kan der henvises til tilgængelige standarder, f.eks. til BACS-energiklasser som defineret i EN 15232-standard. Kravene kan variere afhængigt af bygningstypen (f.eks. beboelsejendomme/erhvervsbygninger) og en række bygningskarakteristika (f.eks. overfladeareal).	EN 15232 ⁽²⁾ , EN 16947-1:2017 ⁽³⁾ and TR 16947-2 ⁽⁴⁾
»passende dimensionering«	Ved dimensionering henvises her ikke kun til installationens størrelse (hvilket er tilfældet for en række andre installationer), men mere til den måde, hvorpå udformningen af et bygningsautomatiserings- og kontrolsystem kan skræddersys en bestemt bygning. Formålet med dimensionering er at opnå det bedste kompromis mellem omkostninger og kapacitet under hensyntagen til den pågældende bygnings specifikke behov. Krav vedrørende dimensionering vil omfatte en liste over de relevante aspekter, der bør tages hensyn til ved udformningen af et bygningsautomatiserings- og kontrolsystem for en bestemt bygning (f.eks. forventet eller målt energiforbrug, bygningsbrug, installerede tekniske bygningsinstallationer i bygningen, drifts- og vedligeholdelseskrav) med henblik på at opnå dette optimale kompromis. Inden for rammerne af disse krav kan det være nyttigt at henvise til relevante standarder eller retningslinjer.	ISO 16484-1:2010 ⁽⁵⁾
»korrekt installering«	Krav om »korrekt installering« henviser generelt til behovet for at sikre, at installationen (her bygningsautomatiserings- og kontrolsystemet) er installeret på en måde, der sikrer sikker og optimal drift. Dette er normalt knyttet til kravene til installatørens færdigheder (f.eks. certificeret installatør) og til specifikke tekniske retningslinjer.	EN 16946-1:2017 ⁽⁶⁾ og TR 16946-2 ⁽⁷⁾

Type krav	Mulige fortolkninger for bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer	Nyttige henvisninger ⁽¹⁾
»passende indstilling«	Ved »indstilling« forstås: i) en afprøvning af systemet efter installation for at kontrollere, at det fungerer korrekt, og ii) finjustering af installationen under reelle driftsforhold. Sådanne foranstaltninger vil normalt kræve menneskelig indgriben, men i forbindelse med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer er det også muligt at overveje igangværende idriftsættelsesstrategier, hvor denne proces er delvist automatiseret ⁽⁸⁾ .	EN 16946-1:2017 ⁽⁶⁾ og TR 16946-2 ⁽⁷⁾ , ISO 50003 ⁽⁹⁾
»passende kontrol«	Denne kategori er primært relevant for tekniske bygningsinstallationer, der kontrolleres (f.eks. varmeanlæg), snarere end for bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, hvis hovedformål er at kontrollere andre installationer. »Passende kontrol« kan imidlertid henvise til de funktioner, som et bygningsautomatiserings- og kontrolsystem kan tilvejebringe til at understøtte eller lette den menneskelige kontrol (f.eks. visning af forbrugsdata eller andre interaktioner med bygningsforvalter og bygningsbrugere).	EN 15232 ⁽²⁾ , EN 16947-1:2017 ⁽³⁾ og TR 16947-2 ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Alle henvisninger vedrører standarder. Derudover kan medlemsstaterne overveje at anvende praksis i en række branchestyrede ordninger, både europæiske, f.eks. eu.bac-certificeringsordningen (<https://www.eubac.org/system-audits/index.htm>) og nationale, f.eks. i Tyskland VDMA 24186-4 »Program of services for the maintenance of technical systems and equipment in buildings — Part 4: Measurement and control equipment and building automation and control systems«.

⁽²⁾ EN 15232, Bygningers energieffektivitet — Indvirkning fra bygningsautomatik, bygningskontrol og bygningsstyring.

⁽³⁾ EN 16947-1:2017, Bygningers energieffektivitet — BMS-system — Del 1.

⁽⁴⁾ TR 16947-2, BMS-system — Del 2: Ledsagende TR til prEN 16947-1:2015.

⁽⁵⁾ ISO 16484-1:2010, Systemer til bygningsautomation og bygningsstyring (BACS) — Del 1: Projektspecifikation og -implementering

⁽⁶⁾ EN 16946-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Inspektion af automation, regulering og teknisk bygningsadministration.

⁽⁷⁾ TR 16946-2, Inspektion af bygningsautomation, bygningsregulering og teknisk bygningsadministration — Del 2: Ledsagende TR til EN 16946-1.

⁽⁸⁾ Denne bemærkning er også i et vist omfang relevant for alle tekniske bygningsinstallationer, der overvåges og kontrolleres af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer.

⁽⁹⁾ ISO 50003:2014, Energiledelsessystemer — Krav til organer, der foretager audit og certificering af energiledelsessystemer.

Tabel 9

Mulig fortolkning af krav til elproduktionsanlæg på stedet

Type krav	Mulige fortolkninger for elproduktionsanlæg på stedet	Nyttige henvisninger ⁽¹⁾
»samlet energimæssig ydeevne«	Mindstekrav til installationens ydeevne (som installeret) med hensyn til elproduktion under typiske driftsforhold. Ved fastlæggelsen af disse krav opfordres medlemsstaterne til at overveje gældende standarder, navnlig fra listen over EPB-standarder (se tredje kolonne), og gældende forordninger om miljøvenligt design og energimærkning ⁽²⁾ .	EN 15316-4-6 ⁽³⁾ , EN 61724 ⁽⁴⁾ og IEC 61853-2:2016 ⁽⁵⁾ for fotovoltaiske systemer, EN 15316-4-4-standard ⁽⁶⁾ for bygningsintegreret kraftvarmesystem, EN 15316-4-10 ⁽⁷⁾ og IEC 61400-12-1 ⁽⁸⁾ for vindkraftanlæg

Type krav	Mulige fortolkninger for elproduktionsanlæg på stedet	Nyttige henvisninger ⁽¹⁾
»passende dimensionering«	Dimensionering kan først og fremmest vedrøre den pågældende installations produktionskapacitet. Formålet kan bl.a. være at sikre, at denne kapacitet er tilstrækkelig i forhold til de forventede behov (f.eks. den dimensionerende varmelast for kraftvarmeanlæg til rumopvarmning). Dimensionering kan også vedrøre de fysiske dimensioner af komponenter i installationer under hensyntagen til de begrænsninger, der gælder for den pågældende bygning ⁽⁹⁾ (f.eks. beliggenhed, orientering, solcellepanelerne hældning, konfiguration af maksimal effekt-punktsproing, kabelstørrelse osv.).	Beregning af nominel varmebelastning: EN 12831-1 ⁽¹⁰⁾ , ISO 15927-5:2004 ⁽¹¹⁾
»korrekt installering«	Krav om »korrekt installering« henviser generelt til behovet for at sikre, at installationen er installeret på en måde, der sikrer sikker og optimal drift. Dette er normalt knyttet til kravene til installatørens færdigheder (f.eks. certificeret installatør) og til specifikke tekniske retningslinjer. For solcellesystemer kan standarder for bygningsintegrerede solcelleanlæg (BIPV) være relevante i denne sammenhæng.	For BIPV-systemer, EN 50583-2 ⁽¹²⁾
»passende indstilling«	Ved »indstilling« forstås: i) en afprøvning af systemet efter installation for at kontrollere, at det fungerer korrekt, og ii) finjustering af installationen under reelle driftsforhold.	For PV-systemer, IEC/EN 62446 ⁽¹³⁾
»passende kontrol«	I denne forbindelse henvises med »kontrol« til installationens evne til at kontrollere sin egen drift under hensyntagen til miljø- og bygningsparametre. Dette er mest relevant for mikrokraftvarmeanlæg som følge af deres samtidige produktion af termisk og elektrisk energi.	N/A

⁽¹⁾ Der er fokus på EU-standarder i henvisningerne. Derudover opfordres medlemsstaterne til at konsultere de tilgængelige ressourcer på nationalt plan, f.eks. i Belgien »Spécifications techniques (STS)« om solvarmeanlæg: <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Files/Publications/files/STS/STS-72-1-systemes-photovoltaïques.pdf>.

⁽²⁾ Indtil videre er den mest relevante forordning for elproduktion på stedet forordningen om varmeanlæg og vandvarmere, som dækker kraftvarmeanlæg til rumopvarmning, jf. Kommissionens forordning (EU) nr. 813/2013 af 2. august 2013 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af anlæg til rumopvarmning og anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning. I arbejdsplanen for miljøvenligt design for 2016-2019 (COM (2016) 773 final) nævnes det desuden, at solpaneler og vekselrettere vil blive genstand for forberedende undersøgelser, hvilket betyder, at sådanne installationer kan blive omfattet af forordninger om miljøvenligt design og/eller energimærkning i fremtiden. For nærmere oplysninger se: http://susproc.jrc.ec.europa.eu/solar_photovoltaics/projectplan.html.

⁽³⁾ EN 15316-4-6, Varmesystemer i bygninger — Metode til beregning af varmesystemers energikrav og effektivitet — Del 4-6: Varmeproduktionssystemer, solcellesystemer.

⁽⁴⁾ IEC/EN 61724: Overvågning af fotovoltaiske systemers ydeevne — retningslinjer for måling, dataudveksling og analyse.

⁽⁵⁾ IEC 61853-2:2016, Prøvning af fotovoltaiske modulers ydeevne samt energiklassificering — Del 2: Måling af spektral respons, virkning af indfaldsvinkel og modulers driftstemperatur.

⁽⁶⁾ EN 15316-4-4, Varmesystemer i bygninger — Metode til beregning af varmesystemers energikrav og effektivitet — Del 4-4: Varmeproduktionssystemer, bygningsintegrerede kraftvarmesystemer.

⁽⁷⁾ EN 15316-4-10, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 4-10: Vindkraftanlæg.

⁽⁸⁾ IEC 61400-12-1 Ed. 2.0 b:2017, Vindkraftanlæg — Del 12-1: Måling af elproducerende vindmøllers ydelse.

⁽⁹⁾ Formålet er at sikre, at installationen fungerer optimalt i hele dens levetid. Suboptimal dimensionering kan føre til dårlige resultater, hvilket er til skade for bygningsejeren.

⁽¹⁰⁾ EN 12831-1, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af nominel varmebelastning.

⁽¹¹⁾ ISO 15927-5:2004, Bygningers hygrotermiske ydeevne — Beregning og præsentation af klimadata — Del 5: Data for designvarmebelastning til rumopvarmning.

⁽¹²⁾ EN 50583-2:2016, Fotovoltaik i bygninger — Del 2: BIPV-systemer.

⁽¹³⁾ IEC/EN 62446, Nettilsluttede solcellesystemer — Minimumkrav til systemdokumentation, ibrugtagningsprøvning og inspektion.

a) Indbyggede belysningsinstallationer

Belysningsinstallationer indgik allerede i de tekniske bygningsinstallationer før ændringen, men var ikke omfattet af bestemmelserne om krav til installationer. Efter ændringen skal der imidlertid indføres krav til installationer for »indbyggede« belysningsinstallationer. Som forklaret i afsnit 2.3.1.1 er ajourføringen af ordlyden kun en præcisering af anvendelsesområdet. Det understreges i den nye ordlyd vedrørende anvendelsesområdet, at det kun omfatter belysningsudstyr, som er installeret med henblik på at gennemføre belysnings-specifikationer defineret på designtidspunktet og opfylde de dermed forbundne krav.

Tabel 10

Mulig fortolkning af krav til indbyggede belysningsinstallationer

Type krav	Mulige fortolkninger for belysningsinstallationer	Nyttige henvisninger
»samlet energimæssig ydeevne«	Mindstekrav til den indbyggede belysningsinstallations ydeevne som helhed under hensyntagen til relevante parametre. LENI-indikatoren (Lighting Energy Numeric Indicator) som defineret i EN 15193-1: 2017-standarden kan f.eks. være en måde, hvorpå man kan udtrykke krav til belysningsinstallationers ydeevne.	EN 15193-1:2017 ⁽¹⁾ , CEN/TR 15193-2:2017 ⁽²⁾
»passende dimensionering«	I forbindelse med belysningsinstallationer forstås ved »passende dimensionering«: i) fastsættelse af krav til belysningsniveau under hensyntagen til relevante parametre (navnlig den tilsigtede anvendelse af bygningen og dens rum) og ii) omsætning af disse krav til designspecifikationer for belysningsinstallationer.	EN 12464-1 ⁽³⁾ , CEN/TS 17165 ⁽⁴⁾
»korrekt installering«	Installering af elektrisk udstyr, herunder belysning, i overensstemmelse med gældende regler på nationalt plan.	N/A
»passende indstilling«	Indstilling kan i denne forbindelse henvise til: i) kontrol af, at belysningsinstallationers kapacitet er i overensstemmelse med designspecifikationerne, navnlig med hensyn til kontrol, og ii) eventuelt relevant finjustering.	Samme som i det følgende
»passende kontrol«	I denne forbindelse henvises med »kontrol« til belysningsinstallationens evne til at kontrollere belysningsniveauet under hensyntagen til miljøparametre (f.eks. dagslys) og bygningsparametre (f.eks. brug af ejendom).	CEN/TR 15193-2 ⁽⁵⁾ , CIE 222:2017 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ EN 15193-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Energikrav til belysning — Del 1: Specifikationer.

⁽²⁾ CEN/TR 15193-2, Bygningers energieffektivitet — Energikrav til belysning — Del 2: Forklaring og begrundelse for EN 15193-1, modul M9.

⁽³⁾ EN 12464-1:2011, Lys og belysning — Belysning ved arbejdspladser — Del 1: Indendørs arbejdspladser

⁽⁴⁾ CEN/TS 17165, Lys og belysning — Projekteringsprocesser for belysningssystemer.

⁽⁵⁾ CEN/TR 15193-2:2017, Bygningers energieffektivitet — Energikrav til belysning — Del 2: Forklaring og begrundelse for EN 15193-1, modul M9.

⁽⁶⁾ CIE 222:2017, »Decision Scheme for Lighting Controls in Non-Residential Buildings«.

2.5.1.2. Installationer, der allerede var omfattet før ændringen

Installationer til rumopvarmning, rumkøling, varmt brugsvand og ventilation var allerede omfattet af bestemmelserne om krav til installationer i EPBD. Gennemførelsen af EPBD giver imidlertid mulighed for at ajourføre disse krav.

Tabel 11

Mulig fortolkning af krav til rumopvarmningsanlæg

Type krav	Mulige fortolkninger for rumopvarmningsanlæg ⁽¹⁾	Nyttige henvisninger ⁽²⁾
»samlet energimæssig ydeevne«	I denne forbindelse henvises med samlet ydeevne til ydeevnen for hele energiomdannelsesprocessen i varmeproducerende enheder, varmedistribution i bygningen, varmeafgivelse i enkelte rum eller områder i bygningen og, hvor det er relevant, varmelagring. Den er ikke begrænset til varmeproducerende enheders ydeevne og kan omfatte krav, der påvirker andre dele af installationen (f.eks. isolering af distributionsrørnettet).	EN 15316-standarder, f. eks. EN 15316-1 ⁽³⁾ , EN 15316-2 ⁽⁴⁾ , EN 15316-3 ⁽⁵⁾ , EN 15316-4-1 ⁽⁶⁾ , EN 15316-4-2 ⁽⁷⁾ , EN 15316-4-5 ⁽⁸⁾ , EN 15316-4-8 ⁽⁹⁾ , EN 15316-5 ⁽¹⁰⁾
»passende dimensionering«	I forbindelse med varmeanlæg forstås ved »passende dimensionering«: i) fastsættelse af varmebehov under hensyntagen til relevante parametre (navnlig den tilsigtede anvendelse af bygningen og dens rum) og ii) om sætning af disse krav til designspecifikationer for varmeanlæg.	EN 12831-1 ⁽¹¹⁾ , EN 12831-3 ⁽¹²⁾ , Modul M8-2, M8-3 EN 12828 ⁽¹³⁾ , EN 14337 ⁽¹⁴⁾ , EN 1264-3:2009 ⁽¹⁵⁾
»korrekt installering«	Korrekt installering henviser til behovet for at sikre, at installationen fungerer i overensstemmelse med designspecifikationerne. Korrekt installering kan f.eks. sikres ved anvendelse af nationale tekniske retningslinjer, dokumentation fra produktfabrikanten og certificering af installatører.	EN 14336 ⁽¹⁶⁾ , EN 1264-4 ⁽¹⁷⁾ , EN 14337 ⁽¹⁴⁾
»passende indstilling«	Ved indstilling forstås i denne forbindelse afprøvning og finjustering af installationen under reelle driftsforhold ⁽¹⁸⁾ , navnlig for at kontrollere og eventuelt indstille installationsfunktioner, der kan påvirke ydeevnen (f.eks. kontrolkapacitet — se nedenfor).	EN 15378-1 ⁽¹⁹⁾ , EN 14336 ⁽¹⁶⁾ , EN 15378-3 ⁽²⁰⁾
»passende kontrol«	Vedrører den kontrolkapacitet, som varmeanlæg kan have til at optimere ydeevnen, f.eks. automatisk tilpasning af udlederens varmeeffekt i individuelle rum eller områder, indstilling af systemtemperatur baseret på udetemperatur (»vejrkomensation«) eller tidsplaner, dynamisk og statisk hydratiseret afbalancering, overvågning af systemdrift, tilpasning af vand-/luftgennemstrømning afhængigt af behov.	EN 15500-1 ⁽²¹⁾ , EN 15316-2 ⁽⁴⁾ , EN 15232 ⁽²²⁾ , forordninger om energimærkning af anlæg til rumopvarmning ⁽²³⁾ .

⁽¹⁾ De fleste af oplysningerne i denne tabel gælder også for installationer til varmt brugsvand.

⁽²⁾ Der er fokus på EU-standarder i henvisningerne. Derudover opfordres medlemsstaterne til at konsultere de tilgængelige ressourcer på nationalt plan, f.eks. i Belgien »Spécifications techniques (STS)« om solvarmeanlæg: <https://economie.fgov.be/sites/default/files/Filles/Publications/files/STS/STS-72-3-systemes-solaires-thermiques.pdf>.

⁽³⁾ EN 15316-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 1: Generelt og fremstilling af energieffektivitet, Modul M3-1, M3-4, M3-9, M8-1, M8-4.

⁽⁴⁾ EN 15316-2:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 2: Varmeafgivelsessystemer (rumopvarmning og -køling), Modul M3-5, M4-5.

⁽⁵⁾ EN 15316-3:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 3: Distributionssystemer (varmt brugsvand, opvarmning og køling), Modul M3-6, M4-6, M8-6.

⁽⁶⁾ EN 15316-4-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 4-1: Varmeproduktionssystemer til rumopvarmning og varmt brugsvand, forbrændingssystemer (kedler, biomasse), Modul M3-8-1, M8-8-1.

- (7) EN 15316-4-2:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 4-2: Rumopvarmningssystemer, varmepumpesystemer, Modul M3-8-2, M8-8-2.
- (8) EN 15316-4-5:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 4-5: Fjernvarme og -køling, Modul M3-8-5, M4-8-5, M8-8-5, M11-8-5.
- (9) EN 15316-4-8:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 4-8: Rumopvarmningssystemer, luft- og strålevarmesystemer, herunder brændeovne, Modul M3-8-8.
- (10) EN 15316-5:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 5: Rumopvarmning og lagersystemer til varmt brugsvand (ikke køling), M3-7, M8-7.
- (11) EN 12831-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af nominel varmebelastning — Del 1: Rumopvarmningsbelastning, Modul M3-3.
- (12) EN 12831-3, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af nominel varmebelastning — Del 3: Varmtvandsanlæg, varmebelastning og karakterisering af behov, Modul M8-2, M8-3.
- (13) EN 12828:2012+A1:2014, Varmesystemer i bygninger — Design af vandbaserede varmesystemer.
- (14) EN 14337:2005, Varmesystemer i bygninger — Design og installation af direkte elektriske rumopvarmningssystemer.
- (15) EN 1264-3:2009 Vandbaserede indstøbte varme- og kølesystemer — Del 3: Dimensionering.
- (16) EN 14336:2004, Varmesystemer i bygninger — Installation og funktionskontrol af vandbaserede varmesystemer.
- (17) EN 1264-4:2009 Vandbaserede indstøbte varme- og kølesystemer — Del 4: Installation.
- (18) Medlemsstaterne kan overveje at sikre en vis grad af tilpasning mellem de metoder, der anvendes til at indstille varmeanlæg med henblik på overholdelse af artikel 8, stk. 1, om krav til varmeanlæg og de metoder, der anvendes til at vurdere varmeanlægs ydeevne under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold, hvis det er relevant, i henhold til artikel 14 og 15.
- (19) EN 15378-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Varmeanlæg og varmt brugsvand i bygninger — Del 1: Eftersyn af kedler, varmeanlæg og varmt brugsvand, Modul M3-11, M8-11.
- (20) EN 15378-3, Bygningers energieffektivitet — Varmeanlæg og varmt brugsvand i bygninger — Del 3: Målt energieffektivitet, Modul M3-10, M8-10.
- (21) EN 15500-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Styring af varme, ventilation og aircondition — Del 1: Elektroniske styre enheder beregnet til individuelle zoner — Modul M3-5, M4-5, M5-5.
- (22) EN 15232, Bygningers energieffektivitet — Indvirkning fra bygningsautomatik, bygningskontrol og bygningsstyring.
- (23) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 811/2013 af 18. februar 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af anlæg til rumopvarmning, anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, pakker med anlæg til rumopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent samt pakker med anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent (EUT L 239 af 6.9.2013, s. 1).

Tabel 12

Mulig fortolkning af krav til rumkøleanlæg

Type krav	Mulige fortolkninger for rumkøleanlæg ⁽¹⁾	Nyttige henvisninger
»samlet energimæssig ydeevne«	I denne forbindelse henvises med samlet ydeevne til ydeevnen for hele energiomdannelsesprocessen i køleenheder, køledistribution i bygningen, køleafgivelse i enkelte rum eller områder i bygningen og, hvor det er relevant, kølelagring. Den er ikke begrænset til køleenheders ydeevne, men kan omfatte krav, der påvirker andre dele af installationen (f. eks. isolering af distributionsrørnettet).	EN 16798-standarder om køleanlæg, f.eks. EN 16798-9 ⁽²⁾ , EN 16798-13 ⁽³⁾ og EN 16798-15 ⁽⁴⁾

Type krav	Mulige fortolkninger for rumkøleanlæg ⁽¹⁾	Nyttige henvisninger
»passende dimensionering«	Ved dimensionering forstås den optimale dimensionering af køleanlægget i forhold til bygningens og rummenes kølebehov.	EN 1264-3:2009 ⁽⁵⁾
»korrekt installering«	Korrekt installering henviser til behovet for at sikre, at installationen fungerer i overensstemmelse med designspecifikationerne. Korrekt installering kan f.eks. sikres ved anvendelse af nationale tekniske retningslinjer, dokumentation fra produktfabrikanten og certificering af installatører.	EN 1264-4 ⁽⁶⁾
»passende indstilling«	Ved indstilling forstås i denne forbindelse afprøvning og finjustering af installationen under reelle driftsforhold ⁽⁷⁾ , navnlig for at kontrollere og eventuelt indstille systemfunktioner, der kan påvirke ydeevnen væsentligt (f.eks. kontrolkapacitet — se nedenfor).	EN 16798-17 ⁽⁸⁾
»passende kontrol«	Vedrører den kontrolkapacitet, som rumkøleanlæg kan have til at optimere ydeevnen, f.eks. automatisk tilpasning af udlederens køleeffekt i individuelle rum eller områder.	EN 15500-1 ⁽⁹⁾ , EN 15316-2 ⁽¹⁰⁾ , EN 15232 ⁽¹¹⁾

⁽¹⁾ I overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i EPBD fokuseres der i denne tabel på aktiv køling i bygninger. Selv om det ikke dækkes her, er det værd at huske på, at passiv køling — f.eks. skyggeforhold — også er effektivt.

⁽²⁾ EN 16798-9, Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 9: Metoder til beregning af køleanlægs energikrav (Modulerne M4-1, M4-4, M4-9) — Generelt.

⁽³⁾ EN 16798-13, Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 13: Beregningsmetoder for køleanlæg (Modul M4-8) — Generering.

⁽⁴⁾ EN 16798-15, Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 15: Beregningsmetoder for køleanlæg (Modul M4-7) — Oplagring.

⁽⁵⁾ EN 1264-3:2009 Vandbaserede indstøbte varme- og kølesystemer — Del 3: Dimensionering.

⁽⁶⁾ EN 1264-4:2009 Vandbaserede indstøbte varme- og kølesystemer — Del 4: Installation.

⁽⁷⁾ Medlemsstaterne kan overveje at sikre en vis grad af tilpasning mellem: a) de metoder, der anvendes til at indstille rumkøleanlæg med henblik på at opfylde bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, om krav til rumkøleanlæg, og b) de metoder, der anvendes til at vurdere klimaanlægs ydeevne under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold, hvis det er relevant, i henhold til artikel 14 og 15.

⁽⁸⁾ EN 16798-17, Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 17: Retningslinjer for inspektion af ventilations- og airconditionanlæg (Modul M4-11, M5-11, M6-11, M7-11).

⁽⁹⁾ EN 15378-3, Bygningers energieffektivitet — Varmeanlæg og varmt brugsvand i bygninger — Del 3: Målt energieffektivitet, Modul M3-10, M8-10.

⁽¹⁰⁾ EN 15316-2:2017, Bygningers energieffektivitet — Metode til beregning af energikrav til anlæg og anlægseffektivitet — Del 2: Varmeforsyningssystemer (rumopvarmning og -køling), Modul M3-5, M4-5.

⁽¹¹⁾ EN 15232, Bygningers energieffektivitet — Indvirkning fra bygningsautomatik, bygningskontrol og bygningsstyring.

Tabel 13

Mulige fortolkninger af krav til ventilationsanlæg

Type krav	Mulige fortolkninger for ventilationsanlæg	Nyttige henvisninger ⁽¹⁾
»samlet energimæssig ydeevne«	Henviser til ventilationsanlæggets energimæssige ydeevne som helhed f. eks. under hensyntagen til ventilatorernes energieffektivitet, specifikationerne for ventilationskanalnettet og varmegenvinding.	EN 16798-3 ⁽²⁾ , EN 16798-5-1 ⁽³⁾ , EN 16798-5-2 ⁽⁴⁾

Type krav	Mulige fortolkninger for ventilationsanlæg	Nyttige henvisninger ⁽¹⁾
»passende dimensionering«	Ved dimensionering forstås den optimale dimensionering af ventilationsanlægget i forhold til bygningens og rummenes ventilationsbehov.	EN 16798-7 ⁽⁵⁾ , CEN/TR 14788 ⁽⁶⁾ , CR 1752 ⁽⁷⁾
»korrekt installering«	Korrekt installering henviser til behovet for at sikre, at installationen fungerer i overensstemmelse med designspecifikationerne. Korrekt installering kan f.eks. sikres ved anvendelse af nationale tekniske retningslinjer, dokumentation fra produktfabrikanten og certificering af installatører.	N/A
»passende indstilling«	Ved indstilling forstås i denne forbindelse afprøvning og finjustering af installationen under reelle driftsforhold ⁽⁸⁾ , navnlig for at kontrollere systemkomponenter og -funktioner, der kan påvirke ydeevnen (f.eks. lufttæthed i kanaler).	EN 12599 ⁽⁹⁾ , EN 16798-17 ⁽¹⁰⁾ , EN 14134 ⁽¹¹⁾
»passende kontrol«	Vedrører den kontrolkapacitet, som klimaanlæg kan have til at optimere ydeevnen, f.eks. modulering af luftgennemstrømning.	EN 15232 ⁽¹²⁾ , EN 15500-1 ⁽¹³⁾

⁽¹⁾ Der er fokus på EU-standarder i henvisningerne. Derudover opfordres medlemsstaterne til at konsultere de tilgængelige ressourcer på nationalt plan, f.eks. i Frankrig NF DTU 68.3-standardens »Installations de ventilation mécanique«.

⁽²⁾ EN 16798-3, Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 3: I bygninger ikke beregnet til beboelse — Ydeevnekrav til ventilationsanlæg og anlæg til konditionering af rum (Modul M5-1, M5-4).

⁽³⁾ EN 16798-5, Bygningers energieffektivitet — Ventilationer i bygninger — Del 5-1: Beregningsmetoder for energikrav til ventilations- og airconditionanlæg (Modulerne M5-6, M5-8, M6-5, M6-8, M7-5, M7-8) — Metode 1: Distribution og generering.

⁽⁴⁾ EN 16798-5-2 | Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 5-2: Beregningsmetoder for energikrav til ventilations- og airconditionanlæg (Modulerne M5-6, M5-8, M6-5, M6-8, M7-5, M7-8) — Metode 2: Distribution og generering.

⁽⁵⁾ EN 16798-7 | Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 7: Beregningsmetoder til bestemmelse af luftvolumenstrøm i bygninger, inklusiv infiltration (Modul M5-5).

⁽⁶⁾ CEN/TR 14788:2006, Ventilation i bygninger — Design og dimensionering af boligventilationssystemer.

⁽⁷⁾ CR 1752:1998, Ventilation i bygninger — Projekteringskriterier for indeklimaet.

⁽⁸⁾ Medlemsstaterne kan overveje at sikre en vis grad af tilpasning mellem de metoder, der anvendes til at indstille varme- og klimaanlæg med henblik på overholdelse af bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, om krav til klimaanlæg og de metoder, der anvendes til at vurdere kombinerede varme-, klima- og ventilationsanlægs ydeevne under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold, hvis det er relevant, i henhold til artikel 14 og 15.

⁽⁹⁾ EN 12599:2012, Ventilation i bygninger — Prøvningsprocedurer og målemetoder ved aflevering af installeret aircondition- og ventilationssystemer.

⁽¹⁰⁾ EN 16798-17, Bygningers energieffektivitet — Ventilation i bygninger — Del 17: Retningslinjer for inspektion af ventilations- og airconditionanlæg (Modul M4-11, M5-11, M6-11, M7-11).

⁽¹¹⁾ EN 14134:2004, Ventilation til bygninger — Ydeevneprøvning og installationskontrol af systemer til boligventilation.

⁽¹²⁾ EN 15232, Bygningers energieffektivitet — Indvirkning fra bygningsautomatik, bygningskontrol og bygningsstyring.

⁽¹³⁾ EN 15500-1:2017, Bygningers energieffektivitet — Styring af varme, ventilation og aircondition — Del 1: Elektroniske styringer beregnet til individuelle zoner — Modul M3-5, M4-5, M5-5.

2.5.2. Vurdering og dokumentation af installationers ydeevne (artikel 8, stk. 9, i EPBD)

2.5.2.1. Omfang af vurdering af ydeevne

Afsnit 2.4.1.3(a) indeholder vejledning om fortolkningen af omfanget af vurderingen af ydeevne (ændret del V — hele installationen) i henhold til artikel 8, stk. 9, i EPBD. En yderligere betragtning er, at det vil være gavnligt at sikre en vis grad af tilpasning mellem artikel 8, stk. 1 og 9, i EPBD. Dette betyder navnlig, at en opgradering af installation i henhold til artikel 8, stk. 1, i EPBD generelt også bør være en opgradering af installation i henhold til artikel 8, stk. 9, i EPBD, medmindre det ikke er begrundet. Medlemsstaterne kan imidlertid vælge at afvige fra denne metode i forbindelse med mindre opgraderinger og således dokumentere ydeevnen for den ændrede del af installationen uden at udløse anvendelsen af krav til installationer.

2.5.2.2. Samlet ydeevne

Afsnit 2.4.1.3(b) indeholder vejledning om fortolkningen af den samlede ydeevne og om etableringen af en ramme af vurderingen af den samlede ydeevne. Der lægges navnlig vægt på behovet for at sikre overensstemmelse med praksis for eftersyn i henhold til artikel 14 og 15 i EPBD for de relevante tekniske bygningsinstallationer. En yderligere betragtning er, at medlemsstaterne i forbindelse med installation, udskiftning og opgradering af installationer, der indebærer anvendelse af krav til installationer, kan finde det hensigtsmæssigt at sikre en vis grad af tilpasning af den afprøvning, der udføres for at opfylde kravene om indstilling af installationer, og den afprøvning, der kan være nødvendig for at vurdere den samlede energimæssige ydeevne til dokumentationsformål.

2.5.2.3. Dokumentation af installationers ydeevne

Som nævnt i afsnit 2.4.1.3(c) kan medlemsstaterne selv bestemme form og indhold af den dokumentation (af installationens ydeevne), der videregives til bygningsejere, forudsat at denne dokumentation dækker omfanget af vurderingen af installationens samlede ydeevne. Det ville også være hensigtsmæssigt, hvis disse oplysninger blev givet på en måde, der understreger den tekniske bygningsinstallations overholdelse med de gældende krav, f. eks. ved at opstille en tjekliste, der beskriver de gældende krav til installationer, og hvordan disse er vurderet, og opsummerer resultaterne af vurderingen (herunder afprøvning under gennemsnitlige eller typiske driftsforhold).

Som anført i afsnit 2.4.1.3(d) er det op til medlemsstaterne at afgøre, om der skal udstedes en ny energiattest på baggrund af vurderingen af den energimæssige ydeevne af den tekniske bygningsinstallation (eller den ændrede del heraf). Medlemsstaterne opfordres dog til at kræve en ny energiattest, hvis hele installationens ydeevne kan være påvirket (dvs. i tilfælde af installation, udskiftning eller større opgraderinger), da det i så fald er sandsynligt, at hele bygningens ydeevne også er påvirket.

Medlemsstaterne kan også finde det hensigtsmæssigt at overveje eksisterende retningslinjer på nationalt plan ⁽³⁴⁾ og resultaterne af relevante EU-projekter ⁽³⁵⁾.

2.5.3. Eftersyn (artikel 14 og 15 i EPBD)

2.5.3.1. Fastlæggelse af uddannelsesbehov

I betragtning af det udvidede anvendelsesområde for EPBD bør medlemsstaterne vurdere, om der skal iværksættes nye eller supplerende uddannelsesforanstaltninger. Dette er især tilfældet på de kompetenceområder, der vedrører typiske eller gennemsnitlige driftsforhold.

Medlemsstaterne bør også beslutte, om denne uddannelse skal kræve en ny akkreditering. Der bør også udarbejdes en uddannelseskalender.

2.5.3.2. Ændringer i rapporteringsmetoden

Medlemsstaterne bør vurdere, om rapporteringsmetoden, rapporteringsskabeloner og databaser osv. skal ajourføres.

⁽³⁴⁾ F.eks. i Tyskland, retningslinjerne fra AMEV (<https://www.amev-online.de/AMEVInhalt/Infobereich/Aktuelles/technisches-monitoring-2017.docx>).

⁽³⁵⁾ Under QUANTUM -projektet (<https://www.quantum-project.eu>) er der udviklet en tilgang til en passende og omkostningseffektiv kvalitetsstyringsproces til vurdering og dokumentation af bygningers og installationers ydeevne. QUANTUM har navnlig til formål at fremsætte anbefalinger om data fra tekniske bygningsinstallationer med henblik på afprøvning af ydeevne.

2.5.3.3. Ændringer i databasen

Medlemsstaterne bør vurdere, om der er behov for en ajourføring eller opgradering af databasen over rapporter (hvis en sådan findes) og rapporteringsmekanismer.

For installationer, der er undtaget i henhold til artikel 14, stk. 2 eller 6, i EPBD, bør databaserne være i stand til at registrere disse undtagelsers gyldighedsperiode.

2.5.3.4. Ændringer af sikringsmekanismen

Medlemsstaterne bør vurdere behovet for ajourføring eller opgradering af kvalitetssikringsprocessen. Rapporterne vil sandsynligvis blive længere, hvilket kan kræve yderligere ressourcer.

2.5.4. Bygningsautomatiserings- og -kontrolsystemer: Krav til bygninger med blandet anvendelse og vedligeholdelse (artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD)

2.5.4.1. Bygninger med blandet anvendelse

Kravene om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer gælder kun for erhvervsbygninger. Der er tale om bygninger, der anvendes til andre formål end beboelse (dvs. kontorbygninger, sundhedsbygninger, engros- og detailhandelbygninger, uddannelsesbygninger, hoteller og restauranter osv.).

For så vidt angår bygninger med blandet anvendelse, dvs. bygninger, der omfatter både beboelses- og erhvervsenheder (f.eks. beboelsesejendomme med butikker i stueetagen), kan medlemsstaterne selv identificere den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde. De bør dog overveje følgende retningslinjer for at undgå juridiske smuthuller.

I forbindelse med integrerede installationer (dvs. når beboelses- og erhvervsenheder anvender de samme installationer) med en nytteeffekt, der ligger over tærsklen, har medlemsstaterne følgende muligheder:

- a) anvende kravene på hele bygningen
- b) udelukkende anvende kravene på erhvervsenheder
- c) udelukkende anvende kravene på erhvervsenheder, hvis den tilknyttede nominelle nytteeffekt for erhvervsenheder ligger over tærsklen ⁽³⁶⁾.

I forbindelse med separate installationer (dvs. når beboelses- og erhvervsenhederne anvender forskellige installationer), hvor den nominelle nytteeffekt af erhvervsenhedernes installationer ligger over tærsklen, bør kravene som minimum finde anvendelse på erhvervsenhederne.

2.5.4.2. Vedligeholdelse af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer

Som det gør sig gældende for andre tekniske bygningsinstallationer, bør bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer vedligeholdes korrekt for at sikre, at de fungerer hensigtsmæssigt, navnlig for så vidt angår deres evne til at forudsige, detektere og afhjælpe ikkeoptimale funktioner eller funktionssvigt i andre tekniske bygningsinstallationer.

Det er derfor vigtigt, at bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i lighed med andre tekniske bygningsinstallationer overvåges i deres levetid for at kontrollere deres ydeevne og foretage eventuelle nødvendige ændringer. Dette problem er velkendt, og der er forskellige ordninger etableret af industrien ⁽³⁷⁾ og nationale myndigheder ⁽³⁸⁾ samt relevante standarder ⁽³⁹⁾ til støtte for korrekt vedligeholdelse af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer.

⁽³⁶⁾ I sidstnævnte tilfælde kan den nominelle nytteeffekt, der er tilknyttet erhvervsenheder, baseres på andelen af erhvervsenheder i bygningen. Dette kan beregnes på grundlag af energiforbruget eller (om end sandsynligvis mindre relevant) overfladearealet. Eksempler: En bygning med blandet anvendelse med en nominel nytteeffekt til opvarmning på 500 kW, hvori erhvervsenheder udgør 70 % af det samlede energiforbrug, vil have en nominel nytteeffekt på $0,7 \cdot 500 = 350$ kW, hvilket ligger over tærsklen.

⁽³⁷⁾ F.eks. eu.bac-systemcertificeringsordningen (<https://www.eubac.org/system-audits/index.html>) eller i Tyskland VDMA 24186-4 »Program of services for the maintenance of technical systems and equipment in buildings — Part 4: Measurement and control equipment and building automation and control systems« (<https://www.vdma.org/en/v2viewer/-/v2article/render/15979771>).

⁽³⁸⁾ F.eks. i Tyskland AMEV Wartung (<https://www.amev-online.de/AMEVInhalt/Betriebsfuehrung/Vertragsmuster/Wartung%202014/>).

⁽³⁹⁾ F.eks. EN 16946-1:2017, Bygningers energieffektivitet. Inspektion af automation, regulering og teknisk bygningsadministration.

3. BESTEMMELSER OM ELEKTROMOBILITET

3.1. **Formål: at støtte udrulningen af opladningsinfrastruktur til elektriske køretøjer**

Manglen på en opladningsinfrastruktur er en hindring for udbredelsen af elektriske køretøjer i EU. Formålet med de nye bestemmelser er at fremskynde udviklingen af et mere finmasket net af denne infrastruktur. Bygninger kan fremme elektrisk mobilitet effektivt, navnlig ved at fokusere på den private sektor (parkeringsanlæg i eller stødende op til private bygninger), hvor op til 90 % af opladningen finder sted. EPBD supplerer direktiv 2014/94/EU⁽⁴⁰⁾, hvor der bl.a. fastsættes tekniske specifikationer for infrastruktur for alternative brændstoffer, herunder ladestandere, og stilles krav til medlemsstaterne om at vedtage nationale politikammer for at sikre etableringen heraf.

3.2. **Anvendelsesområdet for bestemmelserne om elektromobilitet**

Artikel 1 i direktiv (EU) 2018/844 indfører nye bestemmelser vedrørende elektromobilitet i artikel 8 i EPBD. Disse bestemmelser vedrører om opsætning af ladestandere og etablering af kabelføringsinfrastruktur og er sammenfattet i nedenstående tabel.

Tabel 14

Sammendrag af krav til elektromobilitet

Anvendelsesområde		Medlemsstaternes forpligtelser
Nye bygninger og bygninger, som gennemgår større renovering	Erhvervsbygninger med mere end 10 parkeringspladser	Sikre, at der installeres mindst én ladestander Sikre, at der installeres kabelføringsinfrastruktur for mindst hver femte parkeringsplads
	Beboelsejendomme med mere end 10 parkeringspladser	Sikre, at der installeres kabelføringsinfrastruktur for hver parkeringsplads
Eksisterende bygninger	Erhvervsbygninger med mere end 20 parkeringspladser	Fastsætte krav om opsætning af et mindste antal ladestandere — anvendes fra 2025

Medlemsstaterne er også forpligtet til at træffe foranstaltninger med henblik på at forenkle udrulningen af ladestandere i nye og eksisterende bygninger og håndtere eventuelle reguleringsmæssige hindringer.

Alle forpligtelser vedrørende elektromobilitet i EPBD er nye forpligtelser. Formålet med dette afsnit er at give medlemsstaterne klarhed over den korrekte gennemførelse af disse bestemmelser i national ret.

3.3. **Forståelse af bestemmelserne om elektromobilitet**3.3.1. *Parkeringspladser (artikel 8, stk. 2-8, i EPBD)*

Anvendelsesområdet for forpligtelserne i EPBD omfatter visse parkeringspladser — nemlig parkeringspladser i parkeringsanlæg

- a) med et mindste antal parkeringspladser
- b) i eller stødende op til visse bygningstyper.

3.3.2. *Hvornår udløses forpligtelserne? (artikel 8, stk. 2 og 5, i EPBD)*

3.3.2.1. Grundlæggende kriterier

Forpligtelserne til at opsætte ladestandere eller etablere kabelføringsinfrastruktur afhænger af, om en bygning er ny, gennemgår større renovering eller allerede eksisterer. Det anføres ikke i direktivet, hvem der er ansvarlig for opsætning af ladestandere og etablering af kabelføringsinfrastruktur (dvs. ejeren eller lejerer). Dette er noget, som medlemsstaterne bør fastsætte i deres gennemførelseslovgivning. I forbindelse med større renovering kan der også udløses forpligtelser, hvis bygningens eller parkeringsanlæggets *elektriske infrastruktur* er omfattet af renoveringsforanstaltningerne.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1).

Kravene til nye bygninger og bygninger, der gennemgår større renovering, gælder kun for bygninger:

- a) med parkeringsanlæg med mere end ti parkeringspladser
- b) hvor parkeringsanlægget befinder sig inde i eller støder fysisk op til bygningen.

I forbindelse med større renovering gælder kravet kun, hvis renoveringsforanstaltningerne omfatter parkeringsanlæggets eller bygningens elektriske infrastruktur (hvis parkeringsanlægget befinder sig inde i bygningen ⁽⁴¹⁾). Medlemsstaterne kan overveje at fastsætte minimumsoplysningskrav for tilladelsesprocedurer, der gør det muligt at kontrollere, om denne betingelse udløses eller ej.

3.3.2.2. Bygninger, der har både en beboelses- og erhvervsmæssig funktion

EPBD indeholder ingen udtrykkelige bestemmelser, der regulerer anvendelsen af krav til elektromobilitet for bygninger, der har både en beboelses- og erhvervsmæssig funktion (f.eks. en beboelsesejendom med erhvervslokaler i stueetagen), og medlemsstaterne kan derfor selv identificere den mest hensigtsmæssige tilgang i sådanne tilfælde ⁽⁴²⁾.

3.3.3. Betydning af udtryk (artikel 8, stk. 2-8, i EPBD)

En række udtryk er særlig relevante og er ikke altid udtrykkeligt defineret.

Parkeringsanlæg — ingen udtrykkelig definition i EPBD. I forbindelse med EPBD bør »parkeringsanlæg« dog f. eks. ikke omfatte gadeparkering på offentlige veje.

Beboelsesejendomme/erhvervsbygninger — denne sondring findes i EPBD, selv om den ikke er defineret. »Beboelsesejendomme« bør fortolkes som omfattende enfamiliehuse og flerfamiliehuse. »Erhvervsbygninger« omfatter bygninger, der anvendes til andre formål end beboelse (dvs. kontorbygninger, sundhedsbygninger, engros- og detailhandelbygninger, uddannelsesbygninger, hoteller og restauranter osv.).

Elektrisk infrastruktur (i bygning eller parkeringsanlæg) — ingen udtrykkelig definition i EPBD. Det skal dog forstås som en henvisning til bygningens eller parkeringsanlæggets elektriske installation (enten hele installationen eller dele deraf) — herunder elkabler, apparater og tilhørende udstyr.

Større renoveringsarbejder er defineret i artikel 2, nr. 10), i EPBD ⁽⁴³⁾. Denne definition finder anvendelse på bestemmelserne om elektromobilitet i EPBD.

Støde fysisk op til — ingen udtrykkelig definition i EPBD.

Begrebet »støde fysisk op til« er relevant, hvis parkeringsanlægget ikke befinder sig inde i bygningen, men ikke desto mindre er klart forbundet med bygningen.

At støde fysisk op til betyder som regel, at parkeringsanlæggets perimeter støder op til bygningens perimeter mindst ét sted.

Ved fastlæggelsen af anvendelsesområdet for forpligtelsen til at anvende ladestandere og kabelføringsinfrastruktur i bygninger med parkeringsanlæg, som støder fysisk op til bygningen, kan medlemsstaterne også overveje en række yderligere kriterier i deres nationale lovgivning såsom:

- a) Er der en fysisk/teknisk forbindelse mellem parkeringsanlægget og bygningen?
- b) Anvendes parkeringsanlægget kun eller for det meste af bygningens brugere?
- c) Er der en vis grad af fælles ejerskab af parkeringsanlægget og bygningen?

⁽⁴¹⁾ I litra a) henvises til »elektrisk infrastruktur« i forbindelse med bygningen, når det er nødvendigt at skelne mellem parkeringsanlæg og bygningens elektriske infrastruktur. I litra b) henvises til »elektrisk infrastruktur« i forbindelse med parkeringsanlægget. Her er det ikke nødvendigt at skelne mellem parkeringsanlæg og parkeringsanlæggets elektriske infrastruktur, da parkeringsanlæggets elektriske infrastruktur er en del af parkeringsanlægget.

⁽⁴²⁾ I betragtning 24 i direktiv (EU) 2018/844 fastsættes det, at medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af kravene til elektromobilitet bør overveje potentielle forskelligartede vilkår, f.eks. i forbindelse med bygninger, der har både en beboelses- og erhvervsmæssig funktion.

⁽⁴³⁾ Ved »større renoveringsarbejder« forstås renovering af en bygning, der indebærer: a) at de samlede renoveringsomkostninger for klimaskærmen eller de tekniske bygningsinstallationer udgør mere end 25 % af bygningens værdi eksklusiv værdien af den grund, bygningen står på, eller b) at over 25 % af bygningens klimaskærm renoveres. Medlemsstaterne kan vælge at anvende muligheden a) eller b).

Medlemsstaterne har en vis fleksibilitet med hensyn til fortolkningen af begrebet »støde op til« og til håndteringen af specifikke sager og opfordres til at tage disse tre kriterier i betragtning ved gennemførelsen af forpligtelserne.

Der kan navnlig være situationer, hvor parkeringsanlægget strengt taget ikke støder fysik op til bygningen (f. eks. hvis det ligger på den anden side af gaden eller er adskilt fra bygningen med et grønt område), men har en klar forbindelse til bygningen med hensyn til ejerskab og/eller brug. I så fald er det relevant og passende at anvende forpligtelserne (f.eks. hvis parkeringspladserne ejes og bruges af beboerne i flerfamiliehuse).

I tabellen nedenfor anføres eksempler på situationer, hvor de foreslåede kriterier kan anvendes.

Tabel 15

Mulige forbindelser mellem bygninger og parkeringsanlæg

Kriterium	Situation	Bemærkning	Eksempler
Fysisk/teknisk forbindelse			
	Parkeringsanlæg anvender samme elektriske infrastruktur som bygningen	Generelt relevant at anvende forpligtelserne: stor sandsynlighed for, at ejerne af bygningen og parkeringsanlægget er de samme.	Parkeringsanlæg for et indkøbscenter eller en fælles beboelsesejendom.
	Parkeringsanlæg befinder sig inde i bygningen og har en separat elektrisk infrastruktur	Vurdering vil afhænge af ejerskab og/eller brug.	Offentlig eller privat parkeringsanlæg med flere bygninger i nærheden.
Brug			
	Brugere af bygningen er brugere af parkeringsanlægget	Generelt passende at anvende forpligtelserne på parkeringsanlægget.	En virksomheds parkeringsanlæg, der anvendes af virksomhedens ansatte.
Ejerskab			
	Ejeren eller ejerne af bygningen eller bygningerne er de samme som ejerne eller ejerne af parkeringsanlægget.	I sådanne situationer vil forpligtelserne normalt finde anvendelse på parkeringsanlægget.	Erhvervsbygning og parkeringsanlæg ejes af en virksomhed, parkeringsanlæg, der tilhører lejligheder i et flerfamiliehus.
	Ejeren eller ejerne af bygningen eller bygningerne er ikke de samme som ejeren eller ejerne af parkeringsanlægget.	Vil afhænge af brugen af parkeringsanlægget — i de fleste tilfælde vil det være passende at anvende forpligtelserne på parkeringsanlægget.	Erhvervsbygning, som ejes af en virksomhed, og parkeringsanlæg, der udelukkende eller hovedsagelig anvendes af virksomhedens ansatte — parkeringsanlægget er lejet

3.3.4. Krav om opsætning af et mindste antal ladestandere (artikel 8, stk. 3, i EPBD)

Ud over de krav om installation, der er fastsat i artikel 8, stk. 2 og 5, i EPBD, skal medlemsstaterne i henhold til artikel 8, stk. 3, fastsætte krav om opsætning af et mindste antal ladestandere for alle erhvervsbygninger med mere end 20 parkeringspladser. Kravene skal være gældende senest den 1. januar 2025.

Kravene, som skal være fastlagt senest den 10. marts 2020, skal som minimum fastsætte et mindste antal ladestandere for erhvervsbygninger med mere end 20 parkeringspladser. Medlemsstaterne har også beføjelse til at vedtage krav med et bredere anvendelsesområde (herunder krav om etablering af kabelføringsinfrastruktur eller fastsættelse af et mindste antal ladestandere for erhvervsbygninger med 20 eller færre parkeringspladser eller til beboelsesejendomme).

Vedtagelsen af disse krav senest den 10. marts 2020 vil sikre, at bygningsejere ⁽⁴⁴⁾ har en periode på næsten fem år (10. marts 2020 til 31. december 2024) til at tage de nødvendige skridt til at sikre, at deres bygninger opfylder kravene.

For at sikre en forholdsmæssig og passende udrulning af ladestandere bør medlemsstaterne tage hensyn til forskellige faktorer ved fastsættelsen af minimumsantallet ⁽⁴⁵⁾:

- a) relevante nationale regionale og lokale forhold
- b) mulige forskelligartede behov og omstændigheder på grundlag af areal, bygningstypologi, dækning med offentlig transport og andre relevante kriterier.

Medlemsstaterne kan beslutte at udarbejde en fortegnelse over parkeringsanlæg med mere end 20 pladser for at identificere de anlæg, der er omfattet af disse krav.

De krav, der er fastsat af medlemsstaterne i henhold til artikel 8, stk. 3, i EPBD, finder anvendelse på alle eksisterende erhvervsbygninger med parkeringsanlæg med mere end 20 parkeringspladser pr. 1. januar 2025.

Medlemsstaterne kan fastsætte krav om opsætning af et mindste antal ladestandere, herunder under hensyntagen til det antal elektriske køretøjer, som anslås at være indregistreret ved udgangen af 2024 i medlemsstaten (efter denne dato finder kravene i artikel 8, stk. 3, i EPBD anvendelse ⁽⁴⁶⁾).

For så vidt angår nye erhvervsbygninger eller bygninger, som gennemgår større renovering, og som har mere end 20 parkeringspladser, hvor kravene i artikel 8, stk. 2, herunder for kabelføringsinfrastruktur, afviger fra de krav, der er fastsat af en medlemsstat i henhold til artikel 8, stk. 3, i EPBD, skal begge krav anvendes og tages i betragtning.

3.3.5. Direktiv 2014/94/EU

EPBD og direktiv 2014/94/EU er supplerende retsakter. Begge indeholder bestemmelser om udrulning af ladestandere til elektriske køretøjer, men deres anvendelsesområder og de forpligtelser, de pålægger medlemsstaterne, er forskellige.

I direktiv 2014/94/EU fastsættes den overordnede lovgivningsramme ⁽⁴⁷⁾ for standardisering og etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (der omfatter opladningsinfrastruktur til elektriske køretøjer), herunder brugerinformation, og i EPBD fastsættes specifikke krav til installation af infrastruktur for elektriske køretøjer i visse bygninger.

Direktiv 2014/94/EU vedrører alle ladestandere ⁽⁴⁸⁾ (både offentlige og private, herunder ladestandere, der ikke nødvendigvis befinder sig inde i eller støder fysisk op til en bygning). Artikel 8 i EPBD vedrører kun elektromobilitet i forbindelse med parkeringspladser i parkeringsanlæg, der befinder sig inde i eller støder fysisk op til bygninger (både offentlige og private).

⁽⁴⁴⁾ Det præciseres ikke i EPBD, om det er ejeren, forvalteren eller lejeren af en erhvervsbygning, der er forpligtet til at opsætte ladestanderen og etablere kabelføringsinfrastrukturen i henhold til artikel 8, stk. 3. Alternativt kan de almindelige bestemmelser i leje- og/eller aftaleretten finde anvendelse. Medlemsstaterne har en vis grad af fleksibilitet til at fastlægge anvendelsesområdet for forpligtelserne i forbindelse med gennemførelsen af de juridiske forpligtelser i EPBD.

⁽⁴⁵⁾ Betragtning 26 i direktiv (EU) 2018/844.

⁽⁴⁶⁾ Denne tilgang svarer til tilgangen i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/94/EU.

⁽⁴⁷⁾ I direktiv 2014/94/EU defineres alternative brændstoffer, og der fastsættes minimumskrav til opbygning af infrastruktur for alternative brændstoffer, der kræver en særlig infrastruktur (elektricitet, naturgas og brint), som skal gennemføres gennem medlemsstaternes nationale politikrammer. Medlemsstaterne skal navnlig vedtage nationale politikrammer for udvikling af markedet for så vidt angår alternative brændstoffer i transportsektoren og etablering af infrastruktur.

⁽⁴⁸⁾ En »normal ladestander« er defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2014/94/EU som »en ladestander, der gør det muligt at overføre elektricitet til et elektrisk køretøj med en effekt på højst 22 kW, bortset fra anordninger med en effekt på højst 3,7 kW, som installeres i private hjem, eller hvis primære formål ikke er at genoplade elektriske køretøjer, og som ikke er tilgængelige for offentligheden«. Sammenholdt med artikel 4, stk. 4, i direktiv 2014/94/EU undtages ladestandere fra at overholde standarderne i bilag II til EPBD, hvis de opfylder alle følgende betingelser: de har en effekt på højst 3,7 kW, de er installeret i private hjem, det primære formål er ikke at genoplade elektriske køretøjer, og de er ikke tilgængelige for offentligheden. Definitionen af »højeffektladestander« i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2014/94/EU udelukker ikke på samme måde ladestandere, som ikke er tilgængelige for offentligheden. Det forhold, at en ladestander ikke er tilgængelig for offentligheden, er ikke i sig selv nok til at undtage den fra at opfylde de tekniske specifikationer i bilag II til direktiv 2014/94/EU. Det er kun normale stikdåser, der er installeret i private husholdninger, og som ikke gøres tilgængelige for offentligheden, der ikke er omfattet af disse definitioner. Følgelig er al opladningsinfrastruktur, der er installeret i henhold til EPBD, reelt omfattet af standarderne og kravene i direktiv 2014/94/EU, medmindre alle ovenstående kriterier er opfyldt.

I direktiv 2014/94/EU defineres ladestandere (herunder normale ladestandere og højeffektladestandere), og der fastsættes fælles tekniske specifikationer for ladestandere, og direktivet giver Kommissionen mulighed for at vedtage yderligere standarder og krav i denne henseende gennem delegerede retsakter ⁽⁴⁹⁾. I EPBD henvises til disse definitioner og specifikationer.

I henhold til direktiv 2014/94/EU skal medlemsstaterne vedtage nationale politikammer og indføre nationale mål for opsætning af offentlige og private ladestandere ⁽⁵⁰⁾. I artikel 4 i direktiv 2014/94/EU fastsættes en række mindstekrav vedrørende opsætning, drift og brug af ladestandere.

I EPBD fastsættes specifikke krav om installation (for erhvervsbygninger og beboelsesejendomme, der er nye eller gennemgår omfattende renovering), og medlemsstaterne pålægges at fastsætte krav om opsætning af et mindste antal ladestandere for visse eksisterende bygninger.

I henhold til direktiv 2014/94/EU skulle medlemsstaterne meddele Kommissionen deres nationale politikammer senest den 18. november 2016. Der er fastsat nationale mål i direktivet for at sikre, at et passende antal offentligt tilgængelige ladestandere er opstillet senest den 31. december 2020, for at sikre, at elektriske køretøjer kan køre mindst i byområder/forstadsområder og andre tætbefolkede områder og, hvor det er relevant, inden for de net, som medlemsstaterne har fastlagt. Kravene om installation i EPBD vedrørende nye bygninger og større renoveringer finder anvendelse fra den 10. marts 2020, og de krav, der er fastlagt af medlemsstaterne vedrørende eksisterende bygninger, finder anvendelse senest den 1. januar 2025.

I henhold til direktiv 2014/94/EU skal Kommissionen sikre, at et yderligere antal offentligt tilgængelige ladestandere er opstillet i hver medlemsstat senest den 31. december 2025 i det mindste på TEN-T-hovednettet og i byområder/forstadsområder og andre tætbefolkede områder. Medlemsstaterne skal også inden for deres nationale politikammer træffe foranstaltninger til at tilskynde til og lette opstilling af ladestandere, som ikke er offentligt tilgængelige.

Direktiv 2014/94/EU omfatter alle former for opladningsinfrastruktur til elektriske køretøjer og busser ⁽⁵¹⁾, lastbiler og fartøjer. EPBD vedrører pr. definition kun opladningsinfrastruktur til personbiler og varevogne.

Selv om direktiv 2014/94/EU primært vedrører »offentligt tilgængelige ladestandere«, indeholder det ligeledes en række bestemmelser, som finder anvendelse på alle ladestandere, både offentlige og private (herunder ladestandere, som er tilgængelige for offentligheden, og ladestandere, som ikke er tilgængelige for offentligheden). Disse krav gælder for ladestandere, der er opstillet i henhold til EPBD:

- a) I henhold til artikel 4, stk. 3, i direktiv 2014/94/EU skal medlemsstaterne tilskynde til og lette opstilling af ladestandere, som ikke er offentligt tilgængelige.
- b) I henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2014/94/EU skal medlemsstaterne sørge for, at normale ladestandere og højeffektladestandere opfylder de tekniske specifikationer, der er fastsat i bilag II til direktiv 2014/94/EU.
- c) I henhold til artikel 4, stk. 12, i direktiv 2014/94/EU skal medlemsstaterne sikre, at det i henhold til den retlige ramme er muligt at indgå aftale om elektricitetsforsyning til alle ladestandere tilknyttet en husholdning eller lokalitet.

3.4. Retningslinjer for gennemførelse af bestemmelserne om elektromobilitet

3.4.1. Sikring af korrekt gennemførelse (artikel 8, stk. 2-8, i EPBD)

Medlemsstaterne skal gennemføre alle disse forpligtelser inden fristen for gennemførelse den 10. marts 2020. Dette omfatter fastsættelse af nationale krav om opsætning af et mindste antal ladestandere til elektriske køretøjer for parkeringspladser i parkeringsanlæg i eksisterende erhvervsbygninger, selv om disse krav ikke behøver at træde i kraft før i 2025 ⁽⁵²⁾.

⁽⁴⁹⁾ Kommissionen har f.eks. gjort det for motorkøretøjer i klasse L; Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/674 (EUT L 114 af 4.5.2018, s. 1), findes her: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R0674&from=DA>.

⁽⁵⁰⁾ Se artikel 3, stk. 1, andet led, sammenholdt med artikel 4, stk. 1-3, i direktiv 2014/94/EU.

⁽⁵¹⁾ De relevante standarder for ladestandere til e-busser er under udarbejdelse i henhold til mandat M/533. Forventes vedtaget inden udgangen af 2019 eller i starten af 2020.

⁽⁵²⁾ Ordlyden i betragtning 26 i direktiv (EU) 2018/844 udelukker en hypotetisk alternativ fortolkning, hvor fristen i 2025 i artikel 8, stk. 3, finder anvendelse på gennemførelsen og ikke på gennemførelsen af dette krav.

Nogle definitioner er hentet fra direktiv 2014/94/EU og bør derfor allerede være gennemført i national ret, herunder:

Elektrisk køretøj (eller plugin-elbil (PEV ⁽⁵³⁾)) er defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2014/94/EU. Et elektrisk køretøj er »et motorkøretøj, der er udstyret med et drivaggregat, der indeholder mindst én ikkeperifer elektrisk maskine som energiomformer med et elektrisk genopladeligt energilagringssystem, der kan genoplades eksternt«. Denne definition omfatter forskellige typer elektriske køretøjer, herunder elektriske personbiler og lette elektriske køretøjer, f.eks. motorcykler.

Ladestandere er defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv 2014/94/EU som »en grænseflade, der er i stand til at oplade ét elektrisk køretøj ad gangen eller udskifte et batteri i ét elektrisk køretøj ad gangen«

Direktiv 2014/94/EU indeholder ligeledes en definition af »normal ladestander« (artikel 2, nr. 4)) og af »højeffektladestander« (artikel 2, nr. 5)).

I forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 8 i EPBD har medlemsstaterne mulighed for at beslutte, om de ladestandere, der skal anvendes, skal være normale ladestandere eller højeffektladestandere, jf. definitionerne i direktiv 2014/94/EU.

EPBD indeholder imidlertid den følgende nye definition, som skal gennemføres:

Ved **kabelføringsinfrastruktur** ⁽⁵⁴⁾ forstås »ledninger til elektriske kabler« (artikel 8, stk. 2, i EPBD). Her skal formuleringen forstås i bred forstand, herunder kabelføring fastgjort på vægge.

3.4.2. Undtagelser (ikkeanvendelse) (artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 6, i EPBD)

Kravene om opsætning af ladestandere og etablering af kabelføringsinfrastruktur er omfattet af en række mulige undtagelser (ikkeanvendelse). Disse er fastsat i artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 6, i EPBD.

3.4.2.1. Medlemsstaternes skønsmæssige til ikke at fastsætte eller anvende kravene i forhold til SMV'er

I henhold til artikel 8, stk. 4, i EPBD kan medlemsstaterne beslutte ikke at fastsætte eller anvende de krav, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2 og 3, i EPBD, på bygninger, som ejes og benyttes af små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Disse er defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁵⁵⁾ som omhandlet i artikel 8, stk. 4, i EPBD.

3.4.2.2. Medlemsstaternes skønsmæssige til ikke at anvende visse krav på specifikke kategorier af bygninger

Under gennemførelsen kan medlemsstaterne beslutte ikke at anvende de krav, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, 3 og 5, i specifikke situationer. Disse tilfælde er udtømmende opregnet i artikel 8, stk. 6, i EPBD.

3.4.3. Definere og fastsætte krav om opsætning af ladestandere (artikel 8, stk. 2, 3 og 5, i EPBD)

3.4.3.1. Tekniske krav til ladestandere

Ladestandere, der opsættes i henhold til EPBD, skal opfylde de tekniske specifikationer, der er fastsat i bilag II til direktiv 2014/94/EU, samt alle yderligere tekniske standarder vedtaget gennem delegerede retsakter i henhold til direktiv 2014/94/EU — disse ladestandere omfatter normale ladestandere og højeffektladestandere og ladestandere til motorkøretøjer i klasse L (trehulede køretøjer samt quadricykler) ⁽⁵⁶⁾.

I henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 2014/94/EU skal medlemsstaterne sørge for, at normale ladestandere og højeffektladestandere mindst opfylder de tekniske specifikationer, der er fastsat i bilag II, punkt 1.1, og de specifikke sikkerhedskrav, der gælder på nationalt plan.

⁽⁵³⁾ PEV'er omfatter to kategorier: batteridrevne elbiler (BEV) og eldrevne plugin-hybridbiler (PHEV'er).

⁽⁵⁴⁾ EPBD omfatter bestemmelser om ladestandere og kabelføringsinfrastruktur, hvorimod der i direktiv 2014/94/EU ikke henvises specifikt til kabelføringsinfrastruktur.

⁽⁵⁵⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁶⁾ Delegeret forordning (EU) 2018/674.

I forbindelse med gennemførelsen af EPBD (navnlig artikel 8, stk. 2, 3 og 5) har medlemsstaterne mulighed for at beslutte, om de ladestandere, der skal anvendes, skal være normale ladestandere eller højeffektladestandere, jf. definitionerne i direktiv 2014/94/EU.

3.4.3.2. Andre krav

Der kan også stilles yderligere krav afhængigt af bygningen og i mange tilfælde af, om ladestanderen er tilgængelig for offentligheden ⁽⁵⁷⁾.

Krav vedrørende elektromobilitet bør også ses i sammenhæng med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF ⁽⁵⁸⁾, som fastsætter markedsrammen for en effektiv integration af batterier (herunder batterier til køretøjer) i elsystemet. For at køretøjerne kan være så fleksible som muligt gennem intelligent opladning og forbindelser mellem køretøjer og net ⁽⁵⁹⁾, bør opladningsinfrastruktur og den underliggende elinfrastruktur dog være egnet til formålet.

Forudsat at kravene i EPBD er gennemført, kan følgende supplerende (typer) elementer indarbejdes i national ret:

- a) specifikationer for kabelføringsinfrastruktur ⁽⁶⁰⁾
- b) specifikationer vedrørende brandsikkerhed ⁽⁶¹⁾
- c) specifikationer for ladestandere ⁽⁶²⁾, herunder vedrørende tilgængeligheden for handicappede ⁽⁶³⁾
- d) krav vedrørende særlig parkeringsinfrastruktur, der tager hensyn til elektriske cykler, herunder (elektriske) budcykler og køretøjer til bevægelseshæmmede personer ⁽⁶⁴⁾
- e) krav vedrørende intelligent måling ⁽⁶⁵⁾
- f) krav vedrørende intelligent opladning ⁽⁶⁶⁾
- g) krav, som ville gøre det lettere at anvende bilbatterier som en strømkilde (køretøj til net) ⁽⁶⁷⁾
- h) for offentligt tilgængelige ladestandere — krav vedrørende ad hoc-opladning og gennemsigtige opladningspriser ⁽⁶⁸⁾

⁽⁵⁷⁾ Nogle af disse krav er obligatoriske i visse situationer i medfør af direktiv 2014/94/EU.

⁽⁵⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

⁽⁵⁹⁾ »Intelligent opladning«: muligheden for at flytte opladningen til tidspunkter, hvor udbuddet af elektricitet er stort, og nettene er ikke overbelastede. Intelligent opladning kan gøre det nemmere at optimere belastningen af elsystemet, navnlig hvis belastningen kan stige på grund af antallet af elektriske køretøjer, der oplades på samme tid. »Køretøj til net«: muligheden for at føre strøm fra bilbatteriet tilbage til nettet.

⁽⁶⁰⁾ Se f.eks. den østrigske lovgivning.

⁽⁶¹⁾ For at afbøde eventuelle brandrisici forbundet med elektriske køretøjer og opladningsinfrastruktur.

⁽⁶²⁾ Tekniske specifikationer i bilag II til direktiv 2014/94/EU, som indeholder en henvisning til standard EN 62196-2.

⁽⁶³⁾ For at sikre tilgængeligheden af ladestandere for handicappede bør der være fokus på følgende elementer: Der bør være adgang til opladerens brugergrænseflade, herunder betalingsgrænsefladen, stikket og forbindelserne med bilen, og alle de brugeroplysninger, der er nødvendige for at anvende opladeren (i overensstemmelse med den foreløbige aftale, der blev indgået i forbindelse med de interinstitutionelle forhandlinger, der blev afsluttet den 19. december 2018 om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser (COM (2015) 615 — C8-0387/2015 — 2015/0278 (COD)), og ladestanderens beliggenhed bør være tilgængelig (f.eks. for kørestolsbrugere). Parkeringspladsen til køretøjer, der skal have en tilgængelig ladestander, bør også være tilgængelig for at sikre tilstrækkelig manøvrerum. Der bør være et mindste antal »tilgængelige ladestandere«. Relevante standardiseringsmandater til CEN, Cenelec og ETSI: mandat M/420 til støtte for europæiske krav om tilgængelighed i forbindelse med offentlige kontrakter inden for bebyggede omgivelser, og mandat M/473 om at inkludere »Design for alle« i relevante standardiseringsinitiativer.

⁽⁶⁴⁾ Betragtning 28 i direktiv (EU) 2018/844.

⁽⁶⁵⁾ Se artikel 4, stk. 7, i direktiv 2014/94/EU.

⁽⁶⁶⁾ I betragtning 22 i direktiv (EU) 2018/844 anføres det, at bygninger kan bruges til intelligent opladning af elektriske køretøjer. Intelligent opladning kan kræve kapacitet til datatransmission. En række medlemsstater har medtaget henvisninger til intelligent opladning i deres lovgivning. Se f.eks. den britiske lov — Automated and Electric Vehicles Act 2018 (kapitel 15 i del II)/<http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2018/18/section/15/enacted>, Frankrig — Arrêté du 19 juillet 2018 relatif aux dispositifs permettant de piloter la recharge des véhicules électriques, og Finland — <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2017/20170478>.

⁽⁶⁷⁾ Betragtning 22 i direktiv (EU) 2018/844 — grundlag for medlemsstaternes anvendelse af bilbatterier som en strømkilde.

⁽⁶⁸⁾ Se artikel 4, stk. 9 og 10, i direktiv 2014/94/EU.

- i) krav om, at operatører af ladestandere frit skal kunne købe elektricitet fra enhver elektricitetsleverandør i EU ⁽⁶⁹⁾, og om, at det skal være muligt for brugere at indgå aftale om elektricitetsforsyning med andre leverandører end den enhed, der forsyner husholdningen eller lokaliteten med elektricitet ⁽⁷⁰⁾.

Medlemsstaterne bør afgøre, i hvilket omfang sådanne specifikke tekniske krav til installationen skal fastlægges i national lovgivning.

Forenkling af udrulningen af ladestandere

I henhold til artikel 8, stk. 7, i EPBD skal medlemsstaterne fastlægge foranstaltninger med henblik på at forenkle udrulningen af ladestandere i nye og eksisterende beboelsesejendomme og erhvervsbygninger og håndtere eventuelle reguleringsmæssige hindringer, herunder tilladelses- og godkendelsesprocedurer ⁽⁷¹⁾. Dette krav skal opfyldes ved at gennemføre EPBD i national lovgivning senest ved fristen for gennemførelse.

3.4.3.3. Delte incitamenter og administrative vanskeligheder ⁽⁷²⁾

Langvarige og komplekse godkendelsesprocedurer kan være en stor hindring for ejere og lejere, der opsætter ladestandere i eksisterende beboelsesejendomme og erhvervsbygninger med flere lejere. Opnåelse af de nødvendige godkendelser kan forsinke eller forhindre installationen.

Krav vedrørende »retten til tilslutning« eller »retten til opladning« sikrer, at enhver lejer eller medejer kan opsætte en ladestander for et elektrisk køretøj uden at skulle indhente et (potentielt vanskeligt) samtykke fra udlejer eller de andre medejere.

I Spanien gør lovgivningen det muligt for en medejer at installere en ladestander til privat brug på en individuel parkeringsplads, hvis ejerforeningen er blevet informeret på forhånd. Medejerne kan ikke blokere installationen. Omkostningerne forbundet med installationen og det efterfølgende elforbrug afholdes af den person, der har opsat ladestanderen.

3.4.4. Bæredygtighed (artikel 8, stk. 8), i EPBD

I henhold til artikel 8, stk. 8, i EPBD skal medlemsstaterne overveje behovet for sammenhængende politikker for bygninger, blød (eller aktiv) og grøn mobilitet og byplanlægning.

Initiativet vedrørende planen for bæredygtig bytrafik (Sustainable Urban Mobility Planning — SUMP) er en hjørnesten i EU's politik for mobilitet i byer. Inddragelse af elektromobilitet i en tidlig fase af udviklingen af trafikplaner, der vedtages inden for rammerne af SUMP, kan bidrage til at virkeliggøre målene i artikel 8, stk. 8, i EPBD.

SUMP sikrer en langsigtet, tværfaglig, samlet tilgang, der dækker alle transportformer, og som bidrager til at løse problemer såsom trængsel, luft- og støjforurening, klimaændringer, trafikulykker, sundhedsmæssige konsekvenser, tilgængelighed for handicappede og ældre, ineffektiv udnyttelse af det offentlige rum og forbedret livskvalitet. Det suppleres af SUMP-retningslinjerne og omfattende oplysninger om SUMP, der er tilgængelige i afsnittet »Mobility Plans« på Eltis-webstedet — observatoriet for bytrafik ⁽⁷³⁾. Over 1 000 byer har allerede gennemført planer for bæredygtig bytrafik, og konceptet har vist sin værdi ved at samle forskellige offentlige og private interessenter inden for bytrafikplanlægning.

I denne forbindelse blev EU's dagsorden for byerne iværksat inden for rammerne af det mellemstatslige samarbejde i 2016 med det overordnede mål at inddrage den bymæssige dimension i politikker, der påvirker byer, med henblik på at opnå bedre lovgivning, bedre finansiering og bedre kendskab til byer i Europa. Dagsordenen gennemføres via partnerskaber på flere forvaltningsniveauer, og et af partnerskaberne har fokus på mobilitet i byerne. Den har til formål at foreslå løsninger til forbedring af rammebetingelserne for mobilitet i europæiske byer, herunder aspekter af relevans for teknologiske fremskridt, tilskyndelse til brug af aktive transportformer samt forbedring af den offentlige transport.

⁽⁶⁹⁾ Se artikel 4, stk. 8, i direktiv 2014/94/EU.

⁽⁷⁰⁾ Se artikel 4, stk. 12, i direktiv 2014/94/EU.

⁽⁷¹⁾ Disse foranstaltninger bør ikke berøre medlemsstaternes ejendoms- og lejeret.

⁽⁷²⁾ Betragtning 23 i direktiv (EU) 2018/844 — Bygningsreglementer kan anvendes effektivt til indførelse af målrettede krav, der støtter etableringen af opladningsinfrastruktur i beboelsesejendomme og erhvervsbygningers parkeringsanlæg. Medlemsstaterne bør fastlægge foranstaltninger til forenkling af etableringen af opladningsinfrastruktur med henblik på at fjerne hindringer såsom delte incitamenter og administrative vanskeligheder, som de enkelte ejere møder, når de forsøger at opsætte en ladestander på deres parkeringsplads.

⁽⁷³⁾ <http://www.eltis.org/mobility-plans>.

Medlemsstaterne uden krav eller retningslinjer for cykelparkering bør som minimum udvikle retningslinjer til de lokale myndigheder om indførelse af cykelparkeringskrav i bygningsreglementer og byplanlægningspolitikker. Disse retningslinjer bør omfatte både kvantitative (dvs. antal parkeringspladser) og kvalitative elementer.

3.4.5. *Langsigtede politiske og finansielle foranstaltninger (artikel 2a i EPBD)*

Desuden opfordres medlemsstaterne også til at overveje politiske og finansielle foranstaltninger som led i deres langsigtede renoveringsstrategier (artikel 2a i EPBD). Disse kan støtte og fremskynde etableringen af elektromobilitetsinfrastruktur i eksisterende bygninger i tilfælde af større renoveringer (artikel 8, stk. 2 og 5) og for at opfylde de mindstekrav til erhvervsbygninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, under hensyntagen til, at situationen på de relevante markeder sandsynligvis vil udvikle sig gradvis over tid, således at nogle af de nuværende markedssvigt vil blive overvundet.

4. BESTEMMELSER OM BEREKNING AF PRIMÆRENERGIFAKTORER

4.1. **Formål: gennemsnitlighed i beregningen af primærenergifaktorer**

En bygningens energimæssige ydeevne skal udtrykkes ved en numerisk indikator for primærenergiforbrug, hvilket er den energi, der kræves for at opfylde en bygningens energibehov. »Primærenergi« beregnes ud fra den leverede mængde energistrømme ved anvendelse af omregningsfaktorer for primærenergi (PEF) eller vægtningsfaktorer ⁽⁷⁴⁾. Energistrømmene omfatter elektrisk energi fra elnettet, gas fra gasnettet, olie eller piller (alle med deres respektive omregningsfaktorer for primærenergi), som transporteres til bygningen og leveres til de tekniske bygningsinstallationer, samt varme eller elektricitet, der produceres på stedet.

I henhold til EPBD har medlemsstaterne ansvaret for at beregne primærenergifaktorer for de forskellige energibærere, der anvendes i bygninger. PEF-beregningen kan påvirkes af forskellige nationale elektricitetsmiks, kraftværkernes effektivitet, andelen af vedvarende energi og forskellige beregningsmetoder. Erfaringerne har vist, at de tal, der indberettes af medlemsstaterne, er meget forskellige, og de procedurer, der anvendes til at fastsætte primærenergifaktorer, er ikke altid gennemsnitlige.

For at opfylde målene om energieffektivitet for bygninger bør gennemsnitligheden af energiattester forbedres ved at sikre, at alle de nødvendige parametre til beregninger, for både attestering og mindstekrav til energimæssig ydeevne, fastsættes og anvendes på en ensartet måde.

Formålet med bilag I, punkt 2, i EPBD er at indføre en vis grad af gennemsnitlighed i PEF-beregningen for at sikre, at klimaskærmen spiller en central rolle, og for at præcisere den rolle, som vedvarende energikilder på og uden for stedet spiller ⁽⁷⁵⁾.

4.2. **Anvendelsesområdet for bestemmelserne om beregning af primærenergifaktorer**

Bilag I til EPBD er blevet ændret for at gøre de 33 forskellige regionale og nationale metoder til beregning af energimæssig ydeevne, der anvendes i dag, mere gennemsnitlige og ensartede.

Bilag I, punkt 2, i EPBD er navnlig blevet ændret for i) bedre at afspejle de energibehov, som er forbundet med en typisk brug af en bygning, i lyset af udviklingen i byggesektoren og ii) indføre yderligere aspekter, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af primærenergifaktorer.

⁽⁷⁴⁾ »Vægtningsskæbningsfaktor«: den terminologi, der anvendes i den overordnede CEN-standard, når der henvises til »primærenergifaktorer« og »vægtningsskæbningsfaktor«, anses således for at have samme betydning. Begge udtryk anvendes af medlemsstaterne.

⁽⁷⁵⁾ Med hensyn til PEF-standardværdien (2.1) for elektricitetsproduktion i energieffektivitetsdirektivet skal det bemærkes, at medlemsstaterne i henhold til EPBD kan anvende deres egne primærenergifaktorer, herunder for elektricitet fra nettet, også på subnationalt niveau.

I artikel 3 stilles der krav om vedtagelse af en metode til beregning af bygningers energimæssige ydeevne. Bestemmelserne i artikel 3 og bestemmelserne om beregning af omkostningsoptimale niveauer (artikel 4 og 5 ⁽⁷⁶⁾) er uændrede.

4.3. Forståelse af bestemmelserne om beregning af primærenergifaktorer

4.3.1. *Energibehovet skal fastlægges (bilag I, punkt 2, første afsnit, i EPBD)*

For at kunne beregne en bygningens energimæssige ydeevne skal energibehovet i første omgang fastlægges. Energibehovet er den mængde energi (uanset kilde), der skal leveres for at opretholde påtænkte indendørs forhold. Fastlæggelsen af en bygningens energibehov er et vigtigt led i beregningen af bygningens energimæssige ydeevne på grundlag af den omkostningsoptimale metode. Den udvider gradvist systemgrænsen fra energibehov til energiforbrug og herefter til leveret energi og endelig til primærenergi.

I henhold til EPBD skal energibehovet til rumopvarmning, rumkøling, varmt brugsvand, ventilation, belysning og potentielt andre installationer dækkes, jf. den udvidede definition af »tekniske bygningsinstallationer« (artikel 2, nr. 3), i EPBD). Som ved bestemmelsen af en bygningens energiforbrug er det op til medlemsstaterne at beslutte, om yderligere energibehov som følge af den bredere definition af tekniske bygningsinstallationer skal indgå i beregningen af den energimæssige ydeevne. Medlemsstaternes opmærksomhed henledes også på, at indbygget belysning er et vigtigt energiforbrug for alle bygninger, navnlig for erhvervsbygninger.

Det understreges i denne bestemmelse, at energibehovet skal beregnes for at optimere de niveauer for sundhed, indendørs luftkvalitet og komfort, der er defineret af medlemsstaterne på nationalt eller regionalt plan ⁽⁷⁷⁾. Disse elementer ⁽⁷⁸⁾ er afgørende, da bygninger er defineret i EPBD som konstruktioner, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet. Bygninger med en større ydeevne giver desuden beboerne større komfort og velvære og forbedrer sunde indendørs klimaforhold. Disse krav er ikke nye, da der i henhold til EPBD allerede før ændringen skulle tages hensyn til almindelige indeklimabetingelser ved fastsættelsen af mindstekrav til energimæssig ydeevne (artikel 4).

Beregningen af omkostningsoptimum skal også udformes, således at forskellene i luftkvalitet og komfort fremgår klart, jf. delegeret forordning (EU) nr. 244/2012. For at undgå forringelse af den indendørs luftkvalitet, komforten og sundhedsforholdene i den europæiske bygningsmasse bør den trinvis stramning af mindstekravene til energimæssig ydeevne som følge af implementering af næsten energineutrale bygninger i hele Europa ledsages af passende indeklimastrategier ⁽⁷⁹⁾.

4.3.2. *Definition af primærenergifaktorer (bilag I, punkt 2, andet afsnit, i EPBD)*

Det præciseres i EPBD, at primærenergifaktorer eller vægtningsfaktorer pr. energibærer kan baseres på nationale, regionale eller lokale årlige, sæsonbestemte eller månedlige, vægtede gennemsnit eller på mere specifikke oplysninger for individuelle lokale anlæg. Dette bekræfter udtrykkeligt medlemsstaternes nuværende fleksibilitet ved fastsættelsen af primærenergifaktorer.

⁽⁷⁶⁾ Beregningen af bygningers energimæssige ydeevne med henblik på fastsættelse af mindstekrav til energimæssig ydeevne skal også følge den fælles metoderamme i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 af 16. januar 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne EUT L 81 af 21.3.2012, s. 18.

⁽⁷⁷⁾ EPB-standard EN 16798-1 (revision af EN 15251), Inputparametre til indeklimaet ved design og vurdering af bygningers energimæssige ydeevne vedrørende indendørs luftkvalitet, termisk miljø, belysning og akustik I bilag B.7 i denne standard er der opstillet sundhedsbaserede WHO-kriterier for indendørs luft og vejledende værdier for indendørs og udendørs luftforurenende stoffer.

⁽⁷⁸⁾ Sammen med definitionen af udendørs forhold (klima).

⁽⁷⁹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318 af 29. juli 2016 om retningslinjer for fremme af næsten energineutrale bygninger og bedste praksis for at sikre, at alle nye bygninger er næsten energineutrale senest i 2020 (EUT L 208 af 2.8.2016, s. 46).

Et eksempel herpå er behandlingen af elnet (og til en vis grad fjernvarmenet), hvor brugen af sæsonbestemte eller månedlige faktorer for elektricitet i stedet for årlige gennemsnitsværdier kunne være mere passende i forbindelse med varme. Tilsvarende beskrives den fotovoltaiske del af produktionen bedre på sæsonbasis. Der kan også tages hensyn til lokale forhold ved fastsættelsen af primærenergifaktorer med henblik på beregning af bygningers energimæssige ydeevne.

4.3.3. Fokus på klimaskærmens optimale energimæssige ydeevne (bilag I, punkt 2, tredje afsnit, i EPBD)

Bilag I, punkt 2, tredje afsnit, i EPBD pålægger medlemsstaterne at tilstræbe klimaskærmens optimale energimæssige ydeevne ved anvendelsen af primærenergi- og vægtningsfaktorer. En reduktion af den samlede energiefterspørgsel er afgørende for optimeringen af en bygningens energimæssige ydeevne. I den forbindelse må klimaskærmen ikke undervurderes⁽⁸⁰⁾. Desuden har tekniske bygningsinstallationer og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer større indvirkning og er lettest at optimere sammen med højeffektive klimaskærme.

Som påpeget i Kommissionens henstilling om fremme af næsten energineutrale bygninger⁽⁸¹⁾ bør foranstaltninger vedrørende vedvarende energi og energieffektivitet spille sammen.

4.3.4. Vedvarende energikilder på stedet og uden for stedet (bilag I, punkt 2, fjerde afsnit, i EPBD)

I henhold til EPBD kan medlemsstaterne tage højde for vedvarende energikilder, som leveres ved hjælp af energibæreren, og vedvarende energikilder, der produceres og anvendes på stedet, ved fastsættelsen af primærenergifaktorer. Bestemmelsen præciserer ikke behandlingen af vedvarende energikilder på eller uden for stedet, og medlemsstaterne kan således beregne primærenergifaktorerne under hensyntagen til lokale eller nationale forhold⁽⁸²⁾.

I EPBD fastsættes det udtrykkeligt, at det er muligt at tage højde for vedvarende energikilder ved fastsættelsen af primærenergifaktorer. Der bør i den forbindelse mindes om følgende:

- a) energiproduktion på stedet mindsker det behov for primærenergi, der forbindes med leveret energi
- b) beregningen af primærenergifaktorer omfatter både ikkevedvarende energi og vedvarende energi, der leveres til bygningen (den samlede primærenergifaktor)
- c) opdelingen af primærenergi i ikkevedvarende og vedvarende komponenter gør det muligt at sammenligne resultaterne mellem elektricitet fra forskellige vedvarende energikilder og med elproduktion fra fossile brændsler
- d) en sontring mellem vedvarende og ikkevedvarende primærenergifaktorer kan gøre det nemmere at forstå en bygningens energiforbrug.

I EPBD præciseres det yderligere, at det er muligt at tage højde for vedvarende energikilder (som leveres ved hjælp af energibæreren og produceres på stedet), forudsat at beregningen af primærenergifaktorer foretages på et ikkediskriminerende grundlag.

Generelt betyder princippet om ikkeforskelsbehandling, at sammenlignelige situationer ikke **må** behandles forskelligt, og at forskellige situationer ikke **må** behandles ens, medmindre en sådan behandling er objektivt berettiget. Dette giver medlemsstaterne mulighed for at vælge de ordninger, der passer bedst til deres særlige situation under hensyntagen til særlige nationale forhold⁽⁸³⁾.

⁽⁸⁰⁾ Hensynet til dele af bygningers klimaskærme og deres indvirkning på bygningers energimæssige ydeevne afhænger også af de anvendte beregningsmetoder. Eksempelvis er »energibalancetilgangen«, som både tager hensyn til energitab (i forbindelse med varmetab) samt energitilførsler (fra indsamling af solindstråling på bygninger og bygningsdele) i forbindelse med beregning af en bygning eller en del af bygningens klimaskærms energimæssige ydeevne, en tilgang, der anvendes i nogle medlemsstater med henblik på at tage hensyn til soleksponering (i forbindelse med bilag I, punkt 4, i EPBD).

⁽⁸¹⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318 af 29. juli 2016 om retningslinjer for fremme af næsten energineutrale bygninger og bedste praksis for at sikre, at alle nye bygninger er næsten energineutrale senest i 2020.

⁽⁸²⁾ I henhold til EN ISO 52000 er der tre typer primærenergifaktorer: den ikkevedvarende primærenergifaktor, den vedvarende primærenergifaktor og den samlede primærenergifaktor.

⁽⁸³⁾ Sag C-195/12: Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA (»IBV«) mod Région wallonne (Walloon Region) [2013], præmis 50-52, 62.

Fratrækning af andelen af vedvarende energi fra den samlede primærenergifaktor (ikkevedvarende faktor) er en mulig metode til at sikre, at vedvarende energikilder på stedet og uden for stedes behandles ens, således at begrænsninger for beregningen af bygningers energimæssige ydeevne ikke har en indvirkning på nationale eller regionale politikker for vedvarende energi.

Medlemsstaterne kan ligeledes afveje princippet om ikkeforskelsbehandling af vedvarende energikilder i forhold til ikkevedvarende energikilder. En mulig metode til at sikre ikkeforskelsbehandling er at sikre gennemsigtighed i tal, konventioner (dvs. medlemsstaternes behandling af bestemte aspekter af PEF-beregningen såsom hyppighed af revision af værdier, valg mellem retrospektive og prospektive værdier, definition af netgrænser, ændring af primærenergifaktorer over tid osv.) og underliggende forudsætninger for beregning af vedvarende og ikkevedvarende primærenergifaktorer.

I følgende tabel beskrives mulige scenarier med angivelse af eksempler på ikkeforskelsbehandling af vedvarende energikilder på og uden for stedet:

Tabel 16

Behandling af vedvarende energikilder på og uden for stedet — eksempler

Eksempler		Er de sammenlignelige?	Behandles vedvarende energikilder på en sammenlignelig/ikkediskriminerende måde?
Vedvarende energikilder på stedet	Uden for stedet	Ikke helt sammenlignelige scenarier.	Resultaterne kan variere betydeligt afhængigt af behandlingen af vedvarende energikilder uden for stedet.
F.eks. solcellepaneler. PEF = 0 Vedvarende energi produceret på stedet trækkes fra den leverede energi	Høj VE-komponent i nettet (f.eks. solcellepark) PEF = 1	Vedvarende energikilder uden for stedet er forbundet til nettet, som højst sandsynligt leverer elektricitet til bygningen ved hjælp af et miks af forskellige kilder. Selv med den samme teknologi (f.eks. solcellepaneler) kan resultaterne være forskellige.	Følgende aspekter skal overvejes: — Energi fra enhver form for net (f.eks. elektricitet eller fjernvarme) er ofte et miks af forskellige kilder. — Ved en sammenligning af scenarier skal der ikke kun tages højde for teknologien (eller teknologimikset), men også for kvaliteten af mikset (dvs. VE-komponenten). Vedvarende energikilder bør derfor indgå i beregningen af PEF-værdier. — Fratrækning af andelen af vedvarende energi fra primærenergifaktorer (ikkevedvarende primærenergifaktorer) kan bidrage til at sikre, at vedvarende energikilder på og uden for stedet behandles på en sammenlignelig positiv måde.
	F.eks. fjernvarmenet med høj VE-komponent (f.eks. sol og vind) PEF = 0,5	Ikke helt sammenlignelige scenarier.	— Gennemsigtighed i tal, konventioner og underliggende forudsætninger for beregning af vedvarende og ikkevedvarende primærenergifaktorer er et vigtigt aspekt.

4.4. Gennemførelse af bestemmelserne om beregning af primærenergifaktorer

Medlemsstaterne opfordres til at revidere deres bygningsreglementer og, hvis det ikke allerede er angivet i deres nuværende nationale beregningsmetoder, præcisere energibehovet i deres respektive gennemførelsesforanstaltninger inden fristen for gennemførelse.

5. KONTROL OG HÅNDHÆVELSE

Som led i deres overordnede ansvar og arbejde for at sikre en effektiv gennemførelse og håndhævelse af EPBD skal medlemsstaterne også overveje, hvordan de kan kontrollere opfyldelsen af og håndhæve:

- krav til installationer fastlagt i henhold til artikel 8, stk. 1, i EPBD

- b) krav om installation af selvregulerende enheder i henhold til artikel 8, stk. 1, i EPBD
- c) krav om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i henhold til artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD
- d) krav til elektromobilitet i henhold til artikel 8 i EPBD.

Det er vigtigt, at ejere, driftsansvarlige eller energiforvaltere af bygninger, der er omfattet af disse krav, gøres opmærksom på ikrafttrædelsen af disse krav på forhånd, således at de kan planlægge og udføre de nødvendige arbejder bedst muligt.

Hvad angår krav om installation af selvregulerende enheder kan medlemsstaterne desuden:

- a) når disse krav finder anvendelse på nye bygninger — anvende eksisterende procedurer for byggetilladelser
- b) når disse krav finder anvendelse på eksisterende bygninger, hvor varmeproducerende enheder udskiftes — anvende eksisterende procedurer til at kontrollere, om varmeanlæg opfylder kravene i artikel 8, stk. 1, da udskiftning af varmeproducerende enheder generelt vil udgøre en opgradering af en installation og udløse anvendelse af kravene.

For så vidt angår krav om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer:

- a) Da alle medlemsstaterne allerede har indført ordninger for eftersyn af varme- og klimaanlæg eller tilsvarende alternative foranstaltninger før ændringen af EPBD, kan medlemsstaterne overveje at anvende disse ordninger til at kontrollere og håndhæve kravene om installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, da alle bygninger, der er omfattet af disse krav, også er omfattet af obligatoriske eftersyn (eller alternative foranstaltninger) i henhold til artikel 14 og 15 i EPBD.
- b) Medlemsstaterne kan også overveje at knytte tilsyn med og håndhævelse af disse krav til håndhævelsen af kravene til installationer i henhold til artikel 8, stk. 1, i EPBD, da installation, udskiftning eller opgradering af et varme-, klima- og/eller ventilationsanlæg også kan være en anledning til at installere et bygningsautomatiserings- og kontrolsystem.

6. SAMMENDRAG AF ANBEFALINGER

6.1. **Anbefalinger vedrørende tekniske bygningsinstallationer og eftersyn, selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer**

- 1) Med ændringen af EPBD ajourføres og udvides definitionen af tekniske bygningsinstallationer til at omfatte yderligere definitioner af bestemte systemer (f.eks. bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer). I forbindelse med gennemførelsen af disse definitioner opfordres medlemsstaterne til at redegøre nærmere for de pågældende installationer, sikre, at de er i fuld overensstemmelse med direktivet, og i påkommende tilfælde henvise til gældende standarder eller tekniske retningslinjer for at lette forståelsen blandt fagfolk.

Afsnit 2.2.1, 2.3.1.1, 2.3.1.2, 2.3.1.3, 2.3.1.5 og 2.4.1.1 i dette dokument.

- 2) I henhold til EPBD skal der udarbejdes krav til alle tekniske bygningsinstallationer. Dette indebærer navnlig, at der udarbejdes krav til installationer, som ikke var omfattet af sådanne krav før ændringen. Der skal i denne forbindelse udarbejdes krav til installationer på alle områder, dvs. til samlet energimæssig ydeevne, korrekt installering, passende dimensionering, indstilling og kontrol. Der bør også tages hensyn til gældende standarder og tekniske retningslinjer på EU-plan og nationalt plan, navnlig de standarder for bygningers energimæssige ydeevne, som CEN ⁽⁸⁴⁾ har udarbejdet i medfør af mandat M/480 ⁽⁸⁵⁾.

Afsnit 2.2.1, 2.3.1.1, 2.3.1.2, 2.4.1.2 og 2.5.1 i dette dokument.

⁽⁸⁴⁾ Den Europæiske Standardiseringsorganisation (<https://www.cen.eu/Pages/default.aspx>).

⁽⁸⁵⁾ M/480 — Mandat til CEN, Cenelec og ETSI om udarbejdelse og vedtagelse af standarder for en metode til beregning af bygningers samlede energimæssige ydeevne og fremme af bygningers energieffektivitet i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i omarbejdningen af EPBD (direktiv 2010/31/EU).

- 3) Medlemsstaterne opfordres til at fremme bygningsejeres, systeminstallatørers og andre involverede parter bevidsthed om og forståelse for, hvilke foranstaltninger der udløser anvendelsen af krav til installationer og om vurdering og dokumentation af installationers ydeevne i alle bygninger (artikel 8, stk. 1, og artikel 8, stk. 9, i EPBD). Disse foranstaltninger er installation, udskiftning og opgradering af en installation. Medlemsstaterne opfordres navnlig til at redegøre nærmere for, hvad der **skal** betragtes som en opgradering af en installation, at skelne mellem forskellige typer installationer, hvor det er muligt, og lægge særlig vægt på de mest almindelige installationer i den nationale bygningsmasse.

Afsnit 2.3.1.4, 2.4.1.3 og 2.5.2 i dette dokument.

- 4) »Selvregulerende enheder« er et begreb, der kan fortolkes på forskellige måder. I forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne om installation af selvregulerende enheder vil det være nyttigt for medlemsstaterne at redegøre nærmere for, hvilke enheder der kan opfylde de relevante behov, navnlig for de installationer, der anvendes hyppigst i den nationale bygningsmasse. I forbindelse med de samme bestemmelser bør medlemsstaterne præcisere, hvornår selvreguleringskapaciteten kan anvendes på områdeniveau (i modsætning til rumniveau). Endelig vil det være nyttigt, hvis medlemsstaterne kan fremme bygningsejeres, systeminstallatørers og andre involverede parter bevidsthed om og forståelse for, hvilke foranstaltninger der udløser anvendelsen af kravet om installation af selvregulerende enheder i eksisterende bygninger, navnlig ved at redegøre nærmere for, hvad der skal fortolkes som en udskiftning af varmeproducerende enheder i tvetydige tilfælde.

Afsnit 2.2.3, 2.3.3.2, 2.3.3.3(a) og 2.4.3.1 i dette dokument.

- 5) Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, der er installeret i erhvervsbygninger i henhold til forpligtelserne i artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, i EPBD, skal overholde definitionen i artikel 2, nr. 3a), og have den kapacitet, der er anført i artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 4, som minimum for de tekniske bygningsinstallationer, der er omfattet af artikel 14 og 15. Denne kapacitet rækker ud over, hvad der forventes af almindelige bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer. I forbindelse med gennemførelsen af disse krav bør medlemsstaterne derfor sikre, at interessenterne gøres opmærksom på de nøjagtige konsekvenser af disse krav, og opstille klare regningslinjer for vurderingen af BACS-kapaciteten i forhold til kravene og, hvor det er relevant, for gennemførelsen af de nødvendige opgraderinger.

Se afsnit 2.2.4, 2.3.3.1, 2.3.3.3(b), 2.4.3.2 og 2.5.4 i dette dokument.

- 6) En række bestemmelser finder kun anvendelse, hvis betingelserne for gennemførlighed er opfyldt, dvs. hvis det er teknisk og økonomisk muligt at opfylde kravene om installation af selvregulerende enheder og bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, og hvis det er teknisk, økonomisk og funktionelt muligt at opfylde kravene til installationer. Det påhviler medlemsstaterne at sikre, at vurderingen af, hvorvidt det er muligt, gennemføres korrekt og overvåges som led i håndhævelses- og kontrolmekanismer. I denne forbindelse anbefales det, at medlemsstaterne letter fortolkningen og vurderingen af, hvorvidt det er muligt, f.eks. ved at opstille særlige retningslinjer og procedurer.

Se afsnit 2.3.4 og 5 i dette dokument.

- 7) Der er allerede indført ordninger for eftersyn af tekniske bygningsinstallationer i mange medlemsstater, men ændringen af EPBD har ændret anvendelsesområdet for disse eftersyn væsentligt. Dette gælder især for den tærskel for nominel nytteeffekt, over hvilken der kræves eftersyn, og for de typer anlæg, der **skal** omfattes af eftersyn. Medlemsstaterne opfordres til at fremme alle interessenteres forståelse af disse ændringer og deres betydning. Det vil navnlig være nyttigt for medlemsstaterne at gøre det lettere at definere kombinerede anlæg, der **skal** omfattes af eftersyn, og udstikke retningslinjer for eftersyn af ventilationsanlæg, hvis det er relevant.

Se afsnit 2.2.2, 2.3.2.1 til 2.3.2.5, 2.4.2.1(a) og 2.4.2.1(b), 2.4.2.2 og 2.5.3 i dette dokument.

- 8) En væsentlig ændring af de krav om eftersyn af tekniske bygningsinstallationer, der er fastsat i artikel 14 og 15 i EPBD, er kravet om at tage hensyn til anlæggets ydeevne under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold (hvis det er relevant). Dette bør føre til en ændring af praksis for eftersyn og de tilknyttede rammer, f.eks. uddannelsesordninger. For at understøtte denne omstilling anbefales det, at medlemsstaterne omsætter dette generelle krav i teknisk vejledning, således at det i praksis bliver lettere at tage hensyn til ydeevnen under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold for de forskellige typer berørte installationer.

Se afsnit 2.3.2.6 og 2.4.2.1(c) i dette dokument.

- 9) I forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne om eftersyn af varme- og klimaanlæg anbefales det, at medlemsstaterne lægger behørig vægt på udformningen og overvågningen af undtagelser, der kan finde anvendelse. Det vil navnlig være fordelagtigt for medlemsstaterne at angive den kapacitet, som kontinuerlige elektroniske overvågningssystemer i beboelsesejendomme som alternativer til eftersyn forventes at have, og at sikre, at kontrakter om energimæssig ydeevne vedrørende tekniske bygningsinstallationer, der medfører undtagelser, er i overensstemmelse med gældende krav og god praksis.

Se afsnit 2.3.2.7, 2.3.2.8, 2.3.2.9 og 2.4.2.1(d) til 2.4.2.1(g) i dette dokument.

6.2. **Anbefalinger vedrørende elektromobilitet**

- 10) Med bestemmelserne om elektromobilitet indføres nye udtryk og begreber i bygningsreglementerne i de fleste medlemsstater. Medlemsstaterne opfordres til at vejlede om fortolkningen af disse nye udtryk og begreber for at sikre en korrekt gennemførelse. Dette gælder navnlig kravenes omfang, forbindelsen mellem bygninger og parkeringsanlæg (f.eks. begrebet »støde fysisk op til«) og omfanget af de renoveringsforanstaltninger, der udløser kravene (f.eks. parkeringsanlægget eller den elektriske infrastruktur).

Se afsnit 3.2, 3.3.1, 3.3.3 og 3.4.1 i dette dokument.

- 11) Kravene om opsætning af et minimumsantal ladestandere i erhvervsbygninger (artikel 8, stk. 3) er et vigtigt aspekt af bestemmelserne om elektromobilitet. Definitionen og gennemførelsen af disse krav bør planlægges omhyggeligt for at sikre en optimal dækning af de pågældende bygninger og en efterfølgende smidig opsætning. Ved fastsættelsen af disse krav opfordres medlemsstaterne især til at trække på erfaringerne fra de EU-medlemsstater, der allerede har fastsat lignende krav.

Se afsnit 3.3.4 i dette dokument.

- 12) Bestemmelserne i EPBD om elektromobilitet supplerer direktiv 2014/94/EU. Det anbefales, at medlemsstaterne er særlig opmærksomme på at gennemføre de to direktiver på en ensartet måde, navnlig hvad angår krav om opsætning af et minimumsantal ladestandere i erhvervsbygninger. Dette kan muligvis betyde, at de skal arbejde tæt sammen med det ministerium og de teams, der har ansvaret for gennemførelsen af direktiv 2014/94/EU, og at der skal anvendes en tværfaglig, samlet tilgang på tværs af politikområder såsom bygninger, byplanlægning, transport og mobilitet.

Se afsnit 3.3.4 og 3.3.5 i dette dokument.

- 13) Bestemmelserne i EPBD supplerer ligeledes direktiv 2009/72/EF, som fremmer udviklingen af et fleksibelt elektricitetssystem. For at kunne integrere nye belastninger i elsystemet, f.eks. elektriske køretøjer, effektivt skal der udvikles teknologier for intelligent opladning og forbindelser mellem køretøjer og net. Disse begreber er især relevante for opladning i boliger, kontorer og parkeringsanlæg, hvor biler ofte parkeres i flere timer og dermed kan levere tjenester til netoperatøren. I forbindelse med investeringer i opladningsinfrastruktur i henhold til EPBD bør der tages behørigt hensyn til eksisterende og fremtidige standarder for intelligent opladning og forbindelser mellem køretøjer og net (f.eks. ISO 15118) og tilslutning til fuldt funktionsdygtige intelligente målersystemer.

Se afsnit 3.4.3 i dette dokument.

- 14) Medlemsstaterne opfordres til at præcisere de tekniske specifikationer og andre krav til ladestandere, der opsættes i henhold til bestemmelserne i artikel 8, herunder artikel 8, stk. 3, i EPBD. Overvejelser omkring aspekter såsom specifikationer vedrørende minimumsladekapacitet, kabelføringsinfrastruktur, brandsikring, tilgængelighed for bevægelseshæmmede, herunder handicappede, og intelligent opladning kan bidrage til at sikre en effektiv gennemførelse og fremme udbredelsen af elektriske køretøjer.

Se afsnit 3.4.3 i dette dokument.

- 15) Lovgivningsmæssige hindringer og markedssvigt kan hæmme etableringen af elektromobilitetsinfrastruktur og dermed udbredelsen af elektriske køretøjer. Forenkling af lovgivning, langsigtet planlægning og finansielle incitamenter kan være nødvendige for at tackle disse udfordringer. Med henblik på at forenkle udrulningen af ladestandere (artikel 8, stk. 7, i EPBD) opfordres medlemsstaterne til at sikre »retten til tilslutning« for at afhjælpe dilemmaer med delte incitamenter og administrative vanskeligheder, navnlig i forbindelse med flerfamiliehuse. Desuden opfordres medlemsstaterne også til at overveje politiske og finansielle foranstaltninger som led i deres langsigtede renoveringsstrategier (artikel 2a i EPBD), der kan støtte og fremskynde etableringen af elektromobilitetsinfrastruktur i eksisterende bygninger, både i tilfælde af større renoveringer (artikel 8, stk. 2 og 5, i EPBD) og for at opfylde de mindstekrav til erhvervsbygninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, under hensyntagen til, at situationen på de relevante markeder sandsynligvis vil udvikle sig gradvis over tid, således at nogle af de nuværende markedssvigt vil blive overvundet.

Se afsnit 3.4.3.3 og 3.4.5 i dette dokument.

6.3. **Anbefalinger vedrørende beregning af primærenergifaktorer**

- 16) Primærenergifaktorer bør revideres regelmæssigt for at afspejle ændringer i det nationale energimiks og på energimarkedet over tid og i de underliggende beregningsmetoder.

Se afsnit 4.2 og 4.3.2 i dette dokument.

- 17) Ved fastsættelsen af deres nationale beregningsmetode bør medlemsstaterne altid forsøge at finde den bedste kombination af foranstaltninger vedrørende energieffektivitet og vedvarende energi. Medlemsstaterne bør altid tilstræbe klimaskærmens optimale energimæssige ydeevne, og derfor bør vedvarende energiløsninger anvendes sammen med optimale energibesparelser knyttet til klimaskærmen og dens tekniske bygningsinstallationer.

Se afsnit 4.3.1, 4.3.3 og 4.3.4 i dette dokument.

- 18) Der kan på nationalt eller regionalt plan opstilles tekniske retningslinjer for forbedring af den indendørs luftkvalitet i bygninger ved at undgå kuldebroer, utilstrækkelig isolering og utilsigtede luftstrømme, som kan resultere i overfladetemperaturer under luftens dugpunkt og i fugt.

Se afsnit 4.3.3 i dette dokument.

6.4. **Tværgående anbefalinger**

- 19) Som det gør sig gældende for alle de øvrige bestemmelser i EPBD, er håndhævelse og tilsyn af afgørende betydning for en effektiv gennemførelse af bestemmelserne i dette bilag. Medlemsstaterne bør lægge særlig vægt på håndhævelses- og tilsynsforanstaltninger, herunder hvor det er relevant, på verifikation og kontrol af undtagelser, i forbindelse med gennemførelsen af disse bestemmelser. Det vil være fordelagtigt for medlemsstaterne at gøre brug af allerede eksisterende relevante ordninger (f.eks. eftersynsordninger for tekniske bygningsinstallationer).

Se afsnit 2.3.1.4, 2.3.2.8, 2.3.3.3, 2.3.4, 3.3.2, 3.4.2 og 5 i dette dokument.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets gennemførelsesforordning 2013/226/EU af 21. maj 2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som at forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand

(Den Europæiske Unions Tidende L 136 af 23. maj 2013)

Titlen i indholdsfortegnelse og på side 12:

I stedet for: »Rådets gennemførelsesforordning af 21. maj 2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om ...«

læses: »Rådets gennemførelsesafgørelse af 21. maj 2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om ...«.

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA